

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: lovgivningoekonomi@skm.dk

Biogas Danmark
Axeltorv 3
1609 København V

8. marts 2024

Høring af forslag til emissionsafgiftsloven og gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v.

Skatteministeriet har udsendt 2 udkast til lovforslag i høring, **J. nr. 2022-14171**:

- Udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og
- Udkast til lovforslag om ændring af kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv, lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love (gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).

Generelle bemærkninger

Biogas Danmark noterer, at lovforslagene implementerer den politiske aftale om en grøn skattereform for energi og industri og at der i forbindelse med indførelsen af en emissionsbestemt CO₂-afgift sker en tilsvarende reduktion i energiafgifterne m.v.

Biogas Danmark tager endvidere til efterretning, at dette sker under hensyntagen til EU's Energibeskatningsdirektiv og herunder minimum satser for diverse energiprodukter og anvendelser.

Biogas Danmark stiller sig derimod uforstående over for, at der lægges op til, at opgraderet biogas, som leveres via det fælles gassystem, skal pålægges samme afgift som naturgas.

I den politiske aftale om grøn skattereform for energi og industri er det aftalt, at Skatteministeriet senest i foråret 2023 skulle fremlægge en analyse i forhold til dokumentation af virksomheders brug af opgraderet biogas ved køb af oprindelsesgarantier, og der blev aftalt en pulje på 100 mio. kr. årligt i 2024 – 2030 til finansiering af denne afgiftsrefusion.

Virksomheders køb af opgraderet biogas leveret via gasnettet dokumenteret med køb af de af Energinet i henhold til VE-direktivet, udstedte oprindelsesgarantier, er for store dele af industrien den eneste mulighed, de har for grøn omstilling.

SKAT anerkender - som det fremgår tydeligt af de almindelige bemærkninger til nærværende forslag til emissionsafgiftsloven - oprindelsesgarantier i forhold til kvoteomfattede udledninger.

Derfor er Biogas Danmark fuldstændig uforstående overfor, at det i forbindelse med fremlæggelsen af disse lovforslag ikke præciseres, at der er mulighed for refusion af CO₂-afgifter for opgraderet biogas leveret via gasnettet gennem virksomhedernes køb af oprindelsesgarantier.

Biogas Danmark er indforstået med, at denne afgiftsrefusion alene bør gælde for **ustøttet** opgraderet biogas, som tilføres det fælles gassystem, men ikke for opgraderet biogas, som har modtaget støtte i henhold til VE-loven.

Herigennem sikres det, at biogassen ikke modtager dobbelt støtte og til gengæld understøttes en udvikling så biogassen bliver mindre afhængig af støtte. Og samtidig ligestilles biogas leveret via det fælles gassystem med andre CO₂-neutrale og vedvarende energikilder, såsom biobrændstoffer, som ikke pålægges CO₂-afgift.

Biogas Danmark skal derfor på det kraftigste opfordre til, at §1 stk. 5 i forslaget til Emissionsafgiftsloven ændres ved tilføjelse af følgende i kursiv markerede tekst:

Stk. 5. For udledninger fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, skal der betales afgift af udledningen uden hensyn til kvotefritagelse *med mindre det via køb af oprindelsesgarantier er dokumenteret, at der er tale om bæredygtig bionaturgas, som ikke har modtaget støtte efter lov om vedvarende energi.*

I de almindelige bemærkninger til forslag om emissionsafgiftsloven skal der ligeledes ske tilpasninger hertil i sidste afsnit i 3.1.2.1. på side 41 (3.2.1. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning).

Det giver ingen mening, at virksomheder betaler CO₂-afgift af biogas leveret via gasnettet som om der var tale om fossil naturgas:

- Den nuværende CO₂-beskatning hæmmer danske virksomheders konkurrenceevne i forhold til udlandet og erhvervslivets grønne omstilling.
- Den danske skattelovgivning halter bagefter EU-reguleringen, hvor der i modsætning til Danmark tages højde for, at gasnettet distribuerer grønne gasser.
- I øjeblikket udgør opgraderet biogas leveret via gasnettet omkring 40 pct. af det danske gasforbrug og Energistyrelsen forventer, at det inden for få år bliver 100 pct.
- Med vedtagelsen af VE III-direktivet i efteråret 2023, som skal implementeres i dansk ret senest i maj 2025, er det bestemt, at VE-andelen flytter til de medlemsstater, der anvender oprindelsesgarantierne, hvorfor det nu er ekstra nødvendigt, at skattelovgivningen anerkender oprindelsesgarantierne.

Der foreligger allerede tilstrækkelig dokumentation for CO₂-afgiftsrefusion for ustøttet biogas leveret via gassystemet:

- VE-direktivet stiller krav om, at alle medlemsstater skal udstede oprindelsesgarantier som dokumentation for, at der er tilført bæredygtig biogas til gassystemet.
- I Danmark udsteder Energinet på vegne af den danske stat oprindelsesgarantierne. Der udstedes én oprindelsesgaranti for hver 1 MWh opgraderet biogas, som tilføres gasnettet.
- Hver enkelt oprindelsesgaranti er påstemplet, om der er tale om støttet eller ustøttet biogas.
- Der er ingen risiko for dobbelttælling, idet oprindelsesgarantierne slettes fra det fælles register, når den købes af en virksomhed som dokumentation for, at de har brugt opgraderet biogas – og det dokumenteres, om der er tale om støttet eller ustøttet biogas.
- Som det fremgår af både lovforslaget og bemærkningerne til lovforslaget anerkendes oprindelsesgarantierne i forhold til CO₂-kvotesystemet og endvidere anerkendes de af Energistyrelsen i forhold til iblandingskrav i transportsektoren.
- Her i 2024 kommer den nye EU-database for oprindelsesgarantier i drift, hvormed medlemsstaternes myndigheder effektivt kan kontrollere hele værdikæden fra biogasproducent til slutkunde.

Specifikke bemærkninger

Ad Emissionsafgiftsloven

Ad §1 stk. 5

Stk. 5 omformuleres ved tilføjelse af følgende i kursiv markerede tekst:

Stk. 5. For udledninger fra bæredygtig bionaturgas, som er fritaget for kvotereturneringspligt, skal der betales afgift af udledningen uden hensyn til kvotefritagelse *med mindre, det via køb af oprindelsesgarantier er dokumenteret, at der er tale om bæredygtig bionaturgas, som ikke har modtaget støtte efter lov om vedvarende energi.*

Ad Almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.1.

I de almindelige bemærkninger til forslag om emissionsafgiftsloven skal teksten tilpasses, så det fremgår, at det er muligt at bruge oprindelsesgarantier som dokumentation for afgiftsrefusion.

Ad høringslisten

Biogas Danmark skal endnu en gang anmode om, at Foreningens navn ændres fra Foreningen Biogasbranchen til Biogas Danmark.

Ad bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I bemærkningerne til §1 stk. 5 side 65 og 71 skal teksten justeres, så det fremgår, at det er muligt at give afgiftsrefusion for ustøttet biogas leveret via gassystemet dokumenteret med oprindelsesgarantier.

Ad forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.):

Ad 3.1.1.2. CO₂-afgift

Det fremgår af bemærkningerne, at der skal betales afgift af biogas, der distribueres via det kollektive gasnet, idet det er blandet med fossilt gas. Endvidere angives det, at *”størstedelen af den ledningsførte biogas modtager imidlertid støtte i form af et produktionstillæg efter lov om gasforsyning som overstiger afgiften”*.

Biogas Danmark skal understrege, at det er irrelevant, om den støtte, som udbetales i henhold til VE-loven til anvendelse af biogas til opgradering og tilførsel til gasnettet, er højere eller lavere end afgiften.

Dernæst skal Biogas Danmark påpege, at en stigende andel af den til gassystemet tilførte mængde opgraderet biogas ikke modtager støtte. I 2023 var der tale om 5 pct.

Dermed falder Skatteministeriets bemærkning til jorden, idet det bør være åbenlyst, at der ikke bør svares CO₂-afgift, når virksomheder dokumenterer forbruget af CO₂-neutralt bæredygtigt biogas ved køb af oprindelsesgarantier, hvorpå det er specifikt anført, at der er tale om ustøttet biogas.

Ad 3.1.1.2. Metanafgiften

Der lægges op til en fordyrelse af anvendelsen af biogas til fremstilling af varme og elektricitet på motoranlæg over 1.000 kW, idet det – som vi læser forslaget – at metanafgiften også omfattes af de foreslåede afgiftsstigninger. Dette er hæmmende for omstillingen fra naturgas til biogas.

Ad 3.1.2.2. Godtgørelse af energiafgifter på ikke-kvoteomfattede procesformål

Det bør præciseres, at der ikke betales CO₂-afgift af gas, der er fremstillet på basis af biomasse, når der er tale om ustøttet biogas dokumenteret med oprindelsesgarantier.

Ad høringslisten

Biogas Danmark skal endnu en gang anmode om, at Foreningens navn ændres fra Foreningen Biogasbranchen til Biogas Danmark.

Ad side 132

Det skal præciseres, at der ikke betales afgift for ustøttet biogas dokumenteret med oprindelsesgarantier.

Ad side 203

Der er forhåbentlig tale om en slåfejl, når det anføres, at afgiften for gas der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof er 146,5 kr. pr. Nm³.

Afsluttende bemærkninger

Biogas Danmark står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående bemærkninger og forbeholder sig muligheden for at fremsende yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bruno Sander Nielsen

2724 5967

bsn@biogas.dk

Forslag til Lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer - gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform

BlueNord takker for muligheden for at indgive høringsvar til forslag til lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer - gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform.

BlueNord støtter hensigten i den grønne skattereform og anerkender, at CO₂-afgifter er den mest effektive måde at anspore aktører til at tage ansvar for og bidrage til den grønne omstilling. Dansk Undergrunds Consortium (DUC), som BlueNord er en del af, er Danmarks største og vigtigste producent af olie og naturgas. DUC bidrager væsentligt til dansk og europæisk forsyning af naturgas og deraf uafhængighed af russisk gas og importeret LNG (liquified natural gas), der har et betragteligt højere klimaaftryk end danskproduceret naturgas. Som en del af DUC ønsker BlueNord at bidrage til, at danskproduceret olie og gas produceres med så lille CO₂-udledning som muligt.

Ifølge Energistyrelsens beregninger er Danmark afhængig af olie og gas i en længere årrække endnu, og i dag er Danmark på trods af Nordsøens produktion nettoimportør af råolie fra især USA. De senere års begivenheder og særligt krigen i Ukraine har på ny understreget behovet for EU-produceret rørført naturgas. Det er politisk anerkendt, og det har derfor også været en udtalt politisk målsætning – eksempelvis i det nationale kompromis – at øge den danske gasindvinding. Det ønsker BlueNord at bidrage til.

Væsentligt reduktionspotentiale, men særlige betingelser gælder i Nordsøen

BlueNord støtter op om ambitionerne i grøn skattereform og indførelsen af emissionsafgift i industrien. Men indførelsen af CO₂-afgiften bør ske under hensyntagen til særlige vilkår i de enkelte industrier, så Danmark ikke risikerer at miste konkurrenceevne i forhold til udlandet, forsyningsikkerhed og ikke mindst den ønskede status som foregangsland i klimaproblematikken. BlueNord er bekymret for, at lovforslaget med en flad, ensartet CO₂-afgift ikke i tilstrækkelig grad formår at varetage disse hensyn.

Nordsøproduktionen er en af Danmarks største udledere af CO₂. Men samtidig er industrien en af dem, der af en række årsager har sværest betingelser for at omstille sig til mindre CO₂-intensiv drift:

- Der er aftalt et totalt stop for udvinding af olie og gas i Danmark fra 2050. Industriens korte tidshorisont betyder, at store og dyre investeringer f.eks. i grøn omstilling alt andet lige er svære at gennemføre. Investeringsviljen er der, men mulighederne er begrænsede på grund af den korte tidshorisont og risikeres at begrænses yderligere, hvis branchens rammevilkår forringes.
- Et af de største potentialer for reduktion af CO₂-udledninger er ved at elektrificere olie- og gasfelter. Det tekniske reduktionspotentiale via elektrificering anslås til 0,66 mio. tons CO₂ ud af den danske del af Nordsøens totale udledning på 0,9 mio. tons CO₂, men omkostningerne ved at elektrificere er meget høje (1.530 – 10.100 DKK/ton CO₂) og således i de fleste scenarier væsentligt højere end f.eks. i landbruget.
- Desuden tager reformen ikke højde for olie- og gasproduktionens risiko for lækage til andre lande, der ellers anerkendes af EU. Resultatet kan meget vel blive, at den danske og europæiske energiforsyning forskydes til import af LNG fra lande som Qatar og Rusland, hvor olie og gas produceres med et væsentligt højere CO₂-aftryk.

Følgende årsager og BlueNords konkrete løsningsforslag udfoldes i det følgende.

Reduktionspotentialet i Nordsøen – afgiften kan ikke stå alene

Udledningen fra dansk nordsøproduktion er i de senere år reduceret betragteligt, og dansk olie- og gasproduktion er i dag, når der bortses fra de fuldt elektrificerede norske felter, blandt de mindst udledende i verden. Der vurderes, jf. regeringens Klimaprogram 2023, at være et teknisk reduktionspotentiale på 0,66 mio tons CO₂ via elektrificering af visse dele af Nordsøproduktionen. Elektrificering kan – teoretisk set – ske via tilkobling til energiø, kabel til land eller via vindmøllepark. Uanset løsningen er der tale om meget omfattende milliardinvesteringer i ændring af flere af de turbinedrevne platformskomplekser, kabelinfrastruktur, transformestationer mv. Samtidig vil udførelsesfasen for projekter af den karakter formentlig strække sig over 6-8 år.

Tidligere studier foretaget i samarbejde med Energistyrelsen har ikke påvist økonomisk rentable løsninger, hvilket især skyldes restlevetiden af industrien, som har et politisk besluttet sluttidspunkt i 2050 og for DUC's vedkommende ved koncessionens udløb i 2042.

Afgiftspålæggelsen i en så omstillingstung industri som dansk olie- og gasproduktion risikerer bl.a. derfor alene at medføre en merbeskatning, hvilket alt andet lige gør det dyrere at producere en kubikmeter dansk naturgas end en tilsvarende fra f.eks. USA eller Qatar, uden det medfører de ønskede reduktioner og dermed reelt bidrager til hensigten i den grønne skattereform.

BlueNord ønsker, at det i lyset af grøn skattereform genbesøges, hvorvidt der i dag vil kunne opnås en økonomisk rentabel nedbringelse af Nordsøens emissioner. Det kræver omfattende studier af flere mulige tekniske løsninger, inddragelse af flere aktører, og det kræver en politisk vilje til at tage højde for de særlige vilkår, der vil gøre sig gældende for et sådant projekt.

Formålet med grøn skattereform er at skabe incitament for industriens aktører til at investere i grøn omstilling. Dette må hvile på den forudsætning, at der med afgiften skabes en økonomisk rentabel mulighed for at investere i reduktioner og dermed blive helt eller delvist fri af afgiften. Med de væsentlige reduktioner, som f.eks. en hel eller delvis elektrificering af nordsøproduktionen vil medføre, efterspørger BlueNord en løsning, hvor afgiften ikke står alene, og hvor det bliver muligt at iværksætte økonomiske emissionsreducerende tiltag.

I stedet for alene at satse på konkrete tilskudspuljer, bør man være villig til at skabe ambitiøse rammevilkår, der igangsætter grønne initiativer hos de enkelte aktører. Og dette gerne *samtidigt* med indførelsen af CO₂ - afgiften, afgiften kan ikke stå alene.

BlueNord opfordrer til, at man inddrager industrien i de konkrete overvejelser omkring kompensationsiden af grøn skattereform. Dette vil skabe det bedste grundlag for, at de reduktionsmuligheder, der er fremsat i klimaprogrammet rent faktisk opnås.

Indførelsen af afgiften adresserer ikke de særlige forhold, der gør sig gældende for olie- og gassektoren i Nordsøen.

Konkret for DUC medfører koncessionens udløb i 2042, at større emissionsreducerende tiltag er særdeles vanskelige at gennemføre. Samtidig er offshore-aktører generelt underlagt særlige produktions- og markedsvilkår, hvor der konkurreres på et globalt marked, hvor prissætning og omkostningsniveau kun i meget begrænset omfang kan påvirkes af den enkelte aktør. Disse særlige forhold bør iagttages i afvejningen af ønsket om at opnå reduktionsmålene mod hensynet til det fortsatte behov for egenforsyning af samfundskritiske ressourcer.

Når afgiften forventes fuldt indfaset i 2030, vil de samlede omkostninger alene til at kompensere CO₂ blive meget væsentlige totalt set og pr. produceret enhed olie eller gas. Samtidig er produktionen fra flere felter kendetegnet ved at være faldende i perioden fra nu til 2042, hvilket allerede jf. prognoserne gør det dyrere at producere en dansk enhed olie eller gas. Stigningen i de samlede omkostninger til CO₂-kompensering kan – alt afhængig af udviklingen i markedet for olie og gas og driftsøkonomien i de enkelte felter – medføre, at nogle felter, hvis udledning ikke er mulig at reducere, må lukkes, før alle ressourcer er fuldt udvundet.

Det vil svække dansk og europæisk forsyningsikkerhed, hvilket er stik imod de politiske målsætninger, der blandt andet er slået fast i det nationale kompromis.

BlueNord opfordrer derfor til, at man fra 2030 etablerer en mekanisme, hvor afgiften på produktion af ressourcer, som anses for samfundskritiske eller særligt konkurrence-/lækageudsatte, fastsættes under hensyntagen til det tekniske og økonomiske reduktionspotentiale. Afgiften bør tilpasses produktionen og økonomien i det enkelte felt sammenholdt med priserne i det globale marked for olie og gas. Mekanismen skal tilsikre, at afgiften ikke medfører nedlukning eller udflytning af dansk, samfundskritisk produktion som følge af omstillingsvanskeligheder og lave globale markedspriser.

På den måde sikres udvinding af de resterende reserver på dansk sokkel, og det undgås at dansk produktion lukkes præmaturligt på et tidspunkt, hvor Danmark og EU i omstillingsfasen til vedvarende energi fortsat har et behov for olie og gas.

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

Der bør indføres et loft over CO₂-afgiftsbelastningen

De senere år har vist en generelt stigende tendens i ETS-markedet og de seneste prognoser for udviklingen på markedet for EU CO₂-kvoter indikerer samtidigt væsentligt højere priser end de 100 EUR/ton i 2030, som er antaget i grøn skattereform. De større analysebureauer forudsiger priser i niveauet 120-140 EUR/ton i 2030, og andre forudsiger priser over 160 EUR/ton.

BlueNord advarer imod, at en dansk afgift på 375 kr./ton oveni en kvotepris på 120-160 EUR/ton samlet set kan medføre et prisniveau for danske aktører, som vil forringe konkurrenceevnen for lokaltproduceret olie og gas i forhold til andre EU-ETS-producenter, UK-baserede olie- og gasproducenter eller LNG-import. En signifikant stigning i kvoteprisen vil i forvejen skabe incitament til omstillingstiltag, hvorfor en national afgift i det beskrevne tilfælde kan betragtes som særbeskatning uden reel indvirkning og derved ikke levere efter hensigten i den politiske aftale. I yderste konsekvens kan det medføre, at Danmark mister kritisk egenforsyning af energiressourcer med deraf følgende øget klimaaftryk, når ressourcerne skal hentes via øget import af olie og naturgas.

BlueNord foreslår derfor, at der i lovforslagets § 2 indsættes en bestemmelse om et prisloft svarende til EU-kvoteprisen, såfremt denne svarer til de 1.125 kr./ton i 2030 (2022-priser), som er fastsat i grøn skattereform. Hvis f.eks. EU-kvoteprisen udgør 150 EUR/ton, svarende til ca. 1.120 kr./ton, da vil den danske afgift automatisk alene udgøre forskellen mellem de 1.120 kr. og de 1.125 = 5 kr./ton. Hvis kvoteprisen er højere end de 1.125 kr./ton, da betales ingen dansk afgift.

En sådan mekanisme er allerede implementeret i Holland, hvor der er fastsat en samlet pris pr. ton på 127 EUR i 2030. Størrelsen af den hollandske afgift vil variere afhængig af kvoteprisen, således der kun betales de 127 EUR pr. ton i alt. Mekanismen forhindrer ikke, at omkostningen bliver højere, hvis EU-kvoteprisen bliver højere end 127 EUR pr. ton.

En lignende mekanisme i Danmark vil medføre, at danske aktører ligestilles med aktører i resten af EU og UK. Når den samlede omkostning per ton antager de 1.125 kr., som anses for ambitiøst i aftalen – og tilstrækkeligt til at incentivere grønne investeringer - går man heller ikke på kompromis med reduktionsmålet i grøn skattereform.

Afgiften bør indføres under hensyntagen til risiko for CO₂-lækage

I grøn skattereform har man valgt at adressere risikoen for CO₂-lækage og konkurrenceforvridning ved at give en permanent og væsentlig rabat på afgiften til visse lækageudsatte, kvoteomfattede industrier (mineralogiske processer). Det begrundes ikke, hvorfor anden industri som f.eks. olieproduktion, der også i EU-regi anses for at være i risiko for CO₂-lækage, ikke omfattes af en lignende ordning.

Det savner umiddelbart rationale, at enkelte industrier gives en klækkelig rabat, medens andre industrier pålægges fuld afgift, uanset at risikoen for CO₂-lækage – i henhold til EU's vurdering – fortsat eksisterer. BlueNord opfordrer derfor ministeriet til, at implementeringen af grøn skattereform sker under hensyntagen til den væsentlige risiko for CO₂-lækage, der gør sig gældende for olieproduktion.

BlueNord anser det for nødvendigt, at danske aktører ikke mister konkurrenceevne i forhold til andre Nordsøaktører og ikke mindst i forhold til import af LNG, som har et op til fire gange større klimaaftryk end dansk rørført gas og som indtil videre ikke bliver omfattet af EU's grænsetilpasningsmekanisme (CBAM).

BlueNord foreslår derfor, at man i stedet for rabatter til specifikke industrier, følger EU's retningslinjer for mitigering af CO₂-lækage og afgiftsfritager den andel af udledningerne på tværs af industrier, der i perioden fra 2025 til 2034 fortsat vurderes at være i risiko for lækage i EU-regi. Når CBAM er indfaset og EU's tildeling af gratisvoter er fuldt udfaset i 2034, vil den danske afgift også være fuldt indfaset for alle udledninger, og aktører vil have haft mulighed for at omstille til mere klimaeffektive løsninger, uden at konkurrenceevnen i mellemtiden er sat over styr.

Alternativ model, der kan sikre "level playing field"

Som alternativ til ovenstående indfasning i overensstemmelse med EU's principper, kan der indføres en model, der tilsigter godtgørelse for emissionsafgiften i forbindelse med eksport af de producerede produkter, sideløbende med, at der implementeres en standardafgift i forbindelse med import af varer, en såkaldt dækningsafgift. Importafgiften kan så lempes, hvis den udenlandske producent kan dokumentere, at CO₂-aftrykket er reduceret. En lignende systematik er kendt fra andre danske afgiftslove, ligesom dette princip også indføres i EU i forbindelse med implementering af CBAM.

På den måde sikres det, at CO₂-afgiftsbelastningen sidestilles på både dansk og udenlandsk producerede varer, og derved sikres *level playing field*, så der tages hensyn til dansk konkurrencekraft, både i forhold til hjemmemarkedet og i forhold til eksportmarkeder, så vi derved også i fremtiden har danske produktionsvirksomheder med danske arbejdspladser og ikke mindst dansk egenforsyning af olie- og gas, samt raffinerede brændsler.

Den foreslåede model vil derudover være medvirkende til, at Danmark ikke bliver u hensigtsmæssigt afhængig af at importere brændstoffer fra udlandet og derved bidrager den ligeledes til at opretholde den nationale forsyningsikkerhed i fremtiden for de sektorer, hvor den direkte elektrificering ikke er en mulighed.

BlueNord stiller sig naturligvis til rådighed for yderligere bemærkninger, eller hvis der er behov for at uddybe ovenstående punkter.

Med venlig hilsen

Euan Shirlaw

CEO

Bryggeriforeningen

DANISH BREWERS' ASSOCIATION

Skatteministeriet

Journalnummer 2022-14171

København den 8. marts 2024

Høringsvar vedrørende lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv.

Skatteministeriet har den 9. februar 2024 udbedt sig bemærkninger til et forslag til lov om afgift af emission fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift mv.

Bryggeriforeningen støtter op generelt op om DI's synspunkter i deres høringssvar vedrørende CO₂-afgiften. Herunder bemærkningerne om, at:

- Det er uacceptabelt, at der er en afvigelse fra aftaleteksten i forhold til de samlede afgiftssatser i lovudkastet, der ifølge DI er på knap 300 mio. kr. fra 2025-2030. Bryggeriforeningen bakker op om DI's forslag til at afbøde effekten af energiafgiften ved enten at implementere energiafgiften med udgangspunkt i de faktiske mindstesatser i energibeskatningsdirektivet eller ved en tilbageførelse af merprovenuet til sektoren.
- Implementeringen af CO₂-emissionsaftalen er uhensigtsmæssig på grund af uforudsigeligheden om den samlede prissætning af CO₂ i kvotesektoren samt det uens afgiftsgrundlag i kvotesektoren.
- Uhensigtsmæssigheden i tilbagebetalingsmodellen, der betyder, at virksomhederne først skal betale afgiften og siden søge godtgørelse, hvilket indebærer administrativt besvær og et uhensigtsmæssigt likviditetsdræn for virksomhederne.
- Uklarheden om flere af de centrale elementer i aftalen, bl.a. grønne investeringsvindue, pulje til fangst og lagring af CO₂ mm., gør det meget vanskeligt for virksomhederne at tilpasse deres produktion og investeringer i forhold til den kommende CO₂-afgift. Der bør derfor hurtigst muligt skabes klarhed om disse forhold.

Venlig hilsen

Peter Fenger

Skatte- og arbejdsmiljøchef

SkatteministerietNicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

Høringssvar er sendt til:

lovgivningoekonomi@skm.dk, esd@skm.dk og sbh@skm.dk**Høringssvar til lovforslag, der skal implementere den politiske aftale om en grøn skattereform for industrien m.v.**

Crossbridge Energy A/S har fulgt arbejdet med implementering af den politiske aftale om en grøn skattereform for industri m.v., og vi fremsender hermed høringssvar til lov om afgift af CO₂-emissioner (herefter emissionsafgiftsloven) og følgelovforslaget.

Som virksomhed støtter vi princippet bag Grøn Skattereform og intentionen om at afgiftsbelægge udledningen af fossile drivhusgasser, hvilket vi også har italesat ved tidligere anledninger med henvisning til, at en kommende afgiftsstruktur skal være fair og effektiv.

Nærværende høringssvar skal derfor ses i lyset heraf samt vores bidrag til at sikre, at afgiften indføres på den mest hensigtsmæssige og optimale måde.

Kort om Crossbridge Energy A/S og den grønne omstilling

Crossbridge Energy A/S (herefter CBE eller vi) driver raffinaderiet i Fredericia med tilhørende aktiviteter.

CBE har igennem en lang årrække arbejdet fokuseret med at sikre en effektiv energianvendelse, og som følger heraf er raffinaderiet i Fredericia det mest energieffektive i Europa, og det andet mest energieffektive i Verden.

Raffinaderiet producerer omkring 3,4 millioner tons brændstof, hvilket nogenlunde svarer til 70 procent af det samlede danske forbrug. Ca. halvdelen af dette afsættes dog på andre markeder end det danske grundet geografi og forbrugsmønstre.

Vi er dog bevidste om, at raffinaderiet i Fredericia er én af Danmarks største CO₂-udledere. Dette hænger sammen med, at raffinaderiprocessen er en energiintensiv proces, hvortil vi i dag primært anvender egne olieprodukter samt har mulighed for brug af naturgas.

Hele samfundet står over for en enorm omstillingsopgave, hvor blandt andet elektrificeringen kommer til at spille en betydelig rolle. Det er vigtigt at understrege, at CBE naturligvis støtter den generelle elektrificering af samfundet, men dette kan ikke stå alene, da der fremover ligeledes vil være behov for grønne brændstoffer i de sektorer for hvem den direkte elektrificering ikke er en mulighed.

Som raffinaderi spiller vi derfor en nøglerolle i den grønne omstilling af transporten – ikke mindst den tunge transport, skibe og fly. CBE er allerede på forkant med udviklingen i det omkringliggende samfund med blandt andet produktion af grøn brint i samarbejde med Everfuel (HySynergy-projektet) ligesom, at vi i dag er involveret i en række andre grønne projekter, eksempelvis Sludge2Fuel, ReSuit

og Kvasir. Derudover arbejder vi målrettet med raffinaderiets transition fra en fossil fortid til en grøn fremtid, hvilket også kræver enorme investeringer i nye teknologier de kommende år.

Det er i denne sammenhæng væsentligt at fremhæve, at CBE med storskalaproduktion og eksisterende kompetencer inden for blandt andet processikkerhed har de nødvendige forudsætninger for at levere mærkbare drivhusgasreduktioner, og derved bidrage betydeligt til nationale og internationale klimamålsætninger samtidigt med, at vi opretholder fremtidens nationale forsynings-sikkerhed. Derfor er vi også en del af løsningen, både i dag og i fremtiden.

Implementering af den grønne skattereform

Vi støtter op om den danske klimalov og de danske klimaambitioner, ligesom resten af den danske industri. Industriens opbakning fremgår tydeligt af præamblen til klimapartnerskabernes afrapportering:

”Fremtidig økonomisk vækst er forudsætningen for, at vi har råd til at løse klimaudfordringerne på en måde, hvor vi samtidig har et godt og velfungerende samfund. Det kræver, at vi sikrer Danmarks konkurrenceevne og skaber vækst og nye job samtidig med, at vi omsætter klimaambition til handling.

Klimaudfordringen er global. Vi skal nå vores nationale mål uden at skubbe aktiviteter ud af landet. Vi skal lave en reel grøn omstilling af vores samfund, som målbart reducerer udledningen af klimagasser globalt set – og det skal ske ved udvikling og ikke afvikling.”

Det er derfor vigtigt, at implementering af den grønne skattereform understøtter udviklingen uden at svække vores konkurrenceevne i en sådan grad, at det ikke er muligt at gennemføre de nødvendige investeringer og derved sikre en reel grøn omstilling af vores samfund.

Derudover er det også altafgørende, at der – sideløbende med implementeringen af den grønne skattereform – sikres de rette rammevilkår for den grønne omstilling, som blandt andet indebærer:

- 🌱 Udbygning af produktion af vedvarende elektricitet
- 🌱 Etablering og udbygning af produktion af grøn brint, inkl. en brintinfrastruktur
- 🌱 Sikring af rammebetingelser for fangst, anvendelse og lagring af CO₂ (CCUS)
- 🌱 Etablering af CO₂-infrastruktur

Helt overordnet kan vi konstatere, at de rette rammevilkår for den grønne omstilling, særligt udbygning af produktion af vedvarende elektricitet og etablering/udbygning af grøn brint, endnu ikke er på plads, hvorfor vi står i en situation, hvor vi reelt ikke har de tekniske muligheder for at investere i den grønne omstilling, hvorfor afgiften heller ikke har den ønskede adfærdseffekt.

Ny emissionsafgift

Et lovforslag om implementering af en ny emissionsafgift på kvoteomfattede virksomheder er på nuværende tidspunkt i høring. Vi anerkender, at hensigten med lovforslaget er at skabe incitament for virksomheder til at gennemføre en grøn omstilling, der kan bidrage til at nedbringe CO₂-udledningerne fra danske virksomheder. En udskydelse af implementeringen eller en gradvis implementering heraf i takt med sikring af de rette rammevilkår vil være en optimal løsning, henset til at vi endnu ikke har adgang til vedvarende elektricitet og grøn brint i de nødvendige mængder.

Af hensyn til den fortsatte grønne omstilling og i respekt for de politiske klimamål har CBE forståelse for, at en udskydelse af den grønne skattereform ikke er realistisk. Vi støtter op om det overordnede formål, men vi kan konstatere, at lovforslaget ikke indeholder en hensyntagen til at sikre vores konkurrenceevne i forhold til udenlandske konkurrenter, hvilket vil få store negative konsekvenser på vores muligheder for at investere i den grønne omstilling.

Den nye emissionsafgift foreslås pålagt den samlede CO₂-udledning, uanset om de producerede produkter er solgt i Danmark eller eksporteret til andre lande. Samtidig bliver der ikke opkrævet emissionsafgift på konkurrerende produkter fra udlandet, der bliver solgt i Danmark.

Sammenlagt vil opbygningen af den nye emissionsafgift derved skabe en u hensigtsmæssig skævvridning i CO₂-afgiftsbelastningen, der vil påvirke vores markedsandele negativt, både på hjemmemarkedet og på eksportmarkeder.

Problemstillingen for CBE er, at oliemarkedet er globalt, og prissætningen sker uafhængigt af nationale forhold som for eksempel en ny emissionsafgift. Resultatet af den nye emissionsafgift vil derfor være en forringelse af vores konkurrenceevne, der direkte bidrager til at begrænse vores evne og muligheder til at investere i en grøn omstilling, og i værste fald lukke raffinaderiet.

CBE løsningsforslag til model, der skal sikre lige konkurrencevilkår

I henhold til klimaloven skal klimaindsatsen ske under hensyntagen til en række guidende principper, herunder at:

”Indfrielsen af Danmarks klimamål skal ske så omkostningseffektivt som muligt under hensyntagen til både den langsigtede grønne omstilling, bæredygtig erhvervsudvikling og dansk konkurrencekraft, sunde offentlige finanser og beskæftigelse, samt at dansk erhvervsliv skal udvikles og ikke afvikles.”

Med afsæt i ovenstående vil vi derfor foreslå, at der i lovforslaget indarbejdes en model, der tilsigter godtgørelse for emissionsafgiften i forbindelse med eksport af de producerede produkter, samt at der implementeres en standardafgift i forbindelse med import af varer, en såkaldt dækningsafgift. Importafgiften kan lempes/justeres, hvis den udenlandske producent kan dokumentere, at CO₂-aftrykket fra produktionen af det importerede produkt er reduceret, sammenlignet med forudsætningerne for standardafgiften. En lignende systematik er kendt fra andre danske afgiftslove, ligesom dette princip også indføres i EU i forbindelse med implementering af Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM).

På den måde sikres det, at CO₂-afgiftsbelastningen sidestilles på både dansk og udenlandsk producerede varer, og samtidig opnår de danske virksomheder, der gennemfører grøn omstilling, en fordel i konkurrencen med klimabelastende produkter fra udlandet.

Dette vil bidrage til at skabe lige vilkår og derved sikre, at der tages hensyn til dansk konkurrencekraft, både i forhold til hjemmemarkedet og i forhold til eksportmarkeder, så vi derved også i fremtiden har danske produktionsvirksomheder med danske arbejdspladser.

Den foreslåede model vil derudover være medvirkende til, at Danmark ikke bliver u hensigtsmæssigt afhængig af at importere brændstoffer fra udlandet og derved bidrager den ligeledes til at opretholde den nationale forsyningssikkerhed i fremtiden for de sektorer, hvor den direkte elektrificering ikke er en mulighed.

Det er således vores vurdering, at indførelsen af den nye emissionsafgift uden en model til at sikre lige konkurrencevilkår vil have en stor negativ indvirkning på den danske forsyningssikkerhed. Den øgede afgiftsbelastning vil 1:1 nedsætte vores bundlinje (fuldt indfaset vil emissionsafgiften "skære" minimum 1/3 af vores fortjeneste pr. ton) og derved begrænse vores muligheder for at gennemføre de nødvendige investeringer i den grønne omstilling. Det vil resultere i færre arbejdspladser indenfor den kemiske procesindustri, hvilket igen vil påvirke fremtidens energiproduktion, da medarbejdere indenfor den kemiske procesindustri besidder nøglekompetencer for at drive fremtidens PtX anlæg.

Derudover er det vores vurdering, at den beskrevne model vil ligestille danske og udenlandske virksomheder, hvilket vil resultere i lige konkurrencevilkår. Modellen vurderes ikke at påvirke hverken den politiske hensigt med den nye emissionsafgift eller provenuet, da der skal betales en indirekte emissionsafgift på udenlandsk producerede varer, ligesom den nye emissionsafgift fortsat vil skabe et incitament til at begrænse CO₂-udledningen.

Godtgørelse som en aftaleordning

Af hensyn til at sikre industriens forpligtelse til den grønne omstilling kan den foreslåede model med godtgørelse af emissionsafgiften i forbindelse med eksport blive gjort betinget af, at der indgås en form for aftaleordning mellem virksomheden og staten for at sikre, at virksomheden prioriterer de nødvendige midler til investeringer i den grønne omstilling.

Historisk er der indgået flere forskellige aftaleordninger mellem dansk erhvervsliv og staten i forhold til opnåelse af tilskud, og der kan med fordel hentes inspiration herfra.

Modellen er mulig at implementere

Det er vores vurdering, at den foreslåede tilføjelse til reglerne kan gennemføres uden store ændringer i den politiske aftale. Ekspertgruppen, der arbejdede med anbefalingerne op til den politiske aftale, var af den opfattelse, at den foreslåede model er mere effektiv end resultatet af den politiske aftale og lovforslaget.

Årsagen hertil var implementeringsproblemer, som vi må antage at være løst nu, hvor EU efterfølgende har vedtaget og er i gang med implementering af Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM), som er i overensstemmelse med vores forslag.

Det er ydermere vores vurdering, at der efter indgåelse af den politiske aftale er kommet afklaring af, at det er muligt at gennemføre den foreslåede model, uden at komme i kollision med energibeskatningsdirektivets fritagelsesbestemmelser, jf. strukturdirektivets art. 1, stk. 2, jf. Rådets Direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008, hvilket kan udledes af ændringen af lov om afgift af kvælstofoxider som ændret ved § 5, nr. 2 i lov nr. 329 af 28. marts 2023.

Opsummeret sikrer den foreslåede model dansk konkurrenceevne med opretholdelsen af stærke omstillingsincitament under hensyntagen til den indgåede politiske aftale.

Loft over CO₂-afgiftsbelastningen

Den nye emissionsafgift skal udelukkende gælde for kvoteomfattede virksomheder, herunder CBE. Vores samlede CO₂-afgiftsbelastning bliver herefter den nye emissionsafgift sammen med den til enhver tid gældende kvotepris, dog under hensyntagen til gratiskvoter.

Kvotepriisen er volatil og markedsbestemt ud fra udbud og efterspørgsel. Den nye emissionsafgift vil på forhånd være et kendt omkostningselement, hvorimod kvotepriisen kan svinge i både op- og nedadgående retning.

Af den politiske aftale fremgår det, at de foreslåede afgiftsniveauer i 2030 på 750 kr. pr. ton for ikke-kvotefattede virksomheder, 375 kr. pr. ton for kvotefattede virksomheder og 125 kr. pr. ton for mineralogiske processer mv. er baseret på en forventning om en kvotepris på 100 EUR (dvs. ca. 750 kr.) i 2030.

Vi har i løbet af de seneste år oplevet en signifikant stigning i kvotepriisen, og de seneste prognoser for udviklingen på markedet for EU CO₂-kvoter indikerer væsentligt højere priser end 100 EUR i 2030. De større analysebureauer forudser priser i niveauet 120-140 EUR i 2030, og andre forudser priser over 160 EUR.

En emissionsafgift på 375 kr. pr. ton i 2030 oveni en væsentligt højere kvotepris end den forventede på 100 EUR vil resultere i en væsentlig forringelse af vores konkurrenceevne. En signifikant stigning i kvotepriisen vil i forvejen skabe incitament til omstillingstiltag, hvorfor en national afgift i det beskrevne tilfælde kan betragtes som særbeskatning uden reel indvirkning og derved ikke levere efter hensigten i den politiske aftale.

Af hensyn til at modvirke en sådan usikkerhed og yderligere forringelse, udover hvad selve emissionsafgiften resulterer i, vil vi foreslå, at der indarbejdes et loft svarende til EU's CO₂-kvotepris, såfremt denne svarer til de 1.125 kr. pr. ton i 2030 (2022-priser), som er fastsat i den politiske aftale.

Et sådant loft vil resultere i, at emissionsafgiften bliver reguleret i takt med EU's CO₂-kvotepris, ligesom emissionsafgiften vil udgøre 0 kr., hvis EU's CO₂-kvotepris er 1.125 kr. eller højere (2022-priser).

En sådan mekanisme er allerede implementeret i Holland, hvor der er fastsat en samlet pris pr. ton på 127 EUR i 2030. Størrelsen af den hollandske afgift vil variere afhængig af kvoteprisen, således der kun betales de 127 EUR pr. ton i alt. Mekanismen forhindrer ikke, at omkostningen bliver højere, hvis EU-kvotepriisen bliver højere end 127 EUR pr. ton.

En lignende mekanisme i Danmark vil medføre, at danske aktører ligestilles med aktører i resten af EU og UK. Når den samlede omkostning per ton antager de 1.125 kr., som anses for ambitiøst i aftalen – og tilstrækkeligt til at sikre grønne investeringer – går man heller ikke på kompromis med reduktionsmålet i grøn skattereform.

Ligeledes vil det skabe kendte rammevilkår og derved øget sikkerhed omkring de økonomiske forudsætninger, som vores investeringer i den grønne omstilling skal baseres på.

Crossbridge Energy A/S står til rådighed for uddybning og nærmere drøftelse af vores forslag.

Med venlig hilsen

Marlene Christensen
Business Director

Skatteministeriet
Nicholai Eigtveds Gade 28
DK – 1402 – København K

Danish Seafood Association
Axelborg, Axeltorv 3, 6. sal
DK-1609 København V

Tlf 33 14 99 99
Fax 72 60 11 53
E-mail: mail@danishseafood.org
www.danishseafood.org

Bankkonto nr. 5059-0001136804
CVR nr. 32 68 59 94

København den 7. marts 2024

Høring over forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.m.

Danish Seafood Association repræsenterer dansk fiskeindustri med en årlig eksportomsætning på 34 mia. kr. fordelt på 115 lande. Forsyningen med fiskeråvarer fra farvande omkring Danmark samt øvrige farvande i det nordøstatlantiske område udgør en afgørende forudsætning for aktiviteten i den forarbejdende danske fiskeindustri og for at kunne opretholde en betydelig eksport af dansk højkvalitetsfisk til især markederne syd for grænsen i det øvrige EU.

Vi noterer os i lovforslaget om lov om ændring af lov om kuldioxidafgift i afsnit 3.3.2.2.2., at

3.3.2.2.2. Fiskeri

Fritagelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, for motorbrændstof anvendt til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 ton og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 ton og derover fore-slås ændret til ikke at omfatte fiskerfartøjer.

Godtgørelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, foreslås ændret, således at fiskerfartøjer udgår. Motorbrændstof anvendt om bord på fiskerfartøjer vil dermed fremover skulle leveres med fuld CO₂-afgift og uden mulighed for godtgørelse.

Afgiftspligten gælder både for indenrigs og udenrigs fiskeri, når tankning sker i Danmark inden for dansk land- eller søterritorium.

Dette forslag vil svække den danske fiskeindustri og fiskeeksports konkurrencebetingelser betydeligt. Dansk fiskeindustri er pristagere, og vi kan ikke overvælde en sådan afgift i priserne på fiskevarer på markederne i EU (og globalt) og heller ikke på hjemmemarkedet. Gør vi det, vil vi miste betydelige markedsandele eller ganske enkelt blive konkurreret ud af markedet. Priserne på fisk bestemmes i en skarp global konkurrence. Afgiften vil stække dansk fiskeri og dermed hele den efterfølgende forsyningskæde. Fiskeerhvervet afstedkommer afledte aktiviteter i form af køb af varer og tjenester i andre dele af økonomien, så en

nedgang i erhvervet vil medføre en nedgang også i tilgrænsende erhverv. Fiskeerhvervet spiller især en vigtig rolle for lokalsamfundene langs kysterne.

Der findes ikke markedsmodne alternativer til diesel-drift/fyringsgasolie for fiskefartøjer, så afgiften vil slå rent igennem uden udsigt til at kunne konvertere til andre drivmidler. Afgifternes effekt på fiskefartøjers økonomi er veldokumenteret og vil være ganske betydelig. Afgiften vil få meget stor betydning for især de mellemstore og de store fartøjer.

Udenlandske fiskefartøjer lander betydelige mængder og værdier i danske fiskerihavne. I 2022 landede de knap 250.000 tons fisk til en værdi af 1,284 mia. kr. Pålægges de energiafgift af tankning i Danmark, vil de i højere grad vælge at lande i andre havne, herunder norske og britiske. Hermed vil vi gå glip af den aktivitet på land i danske havne og auktioner, som landingerne igangsætter. Også danske fiskere vil kunne tanke uden afgift i andre landes havne og dermed vil det være mere attraktivt også at lande fangster i udenlandske havne.

Lækage-effekten vil på netop fiskeområdet vil samlet set være betydelig, og derfor opfordrer vi til at gentænke lovforslaget, så vi undgår, at det ensidigt vil ramme rentabiliteten og aktiviteten i det danske fiskeerhverv.

Med venlig hilsen

Poul Melgaard Jensen

Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk)
Cc: Emma Sommer Degn (ESD@skm.dk), Stine Bundgaard Hansen (SBH@SKM.DK), oll@dkfisk.dk (oll@dkfisk.dk), Lise Laustsen (ll@pelagisk.dk), css@dkfisk.dk (css@dkfisk.dk), sea@dkfisk.dk (sea@dkfisk.dk), Lasse Toft (LAT@bdo.dk), Marie Odgaard-Mogensen (MAODG@BDO.DK)
Fra: Mette Lund Hansen (mld@bdo.dk)
Titel: Høringssvar j.nr. 2022-14171 - CO2-afgift på fiskerierhvervet (DFPO og DPPO)
Sendt: 08-03-2024 19:36
Bilag: Høringssvar fra fiskeriforeningerne DFPO og DPPO.pdf;

Denne e-mail kommer fra internettet. Den er således ikke nødvendigvis fra en intern kilde, selvom afsenderadressen kan indikere det.

Kære Emma og Stine

På vegne af Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO) og Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) fremsender vi her høringssvar vedrørende lovforslag i høring om ændring af CO2-afgiftsloven.

Med venlig hilsen

METTE LUND HANSEN

Partner, Afgifter

Telefon: +4563127165

Mobil: +4524661639

mld@bdo.dk

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab

CVR: 20222670

Fælledvej 1

5000 Odense

Tlf.: +4563127100

www.bdo.dk

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO-medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.700 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har ca. 115.000 medarbejdere i mere end 166 lande.

Denne e-mail og enhver vedhæftet fil er fortrolig. Hvis du ikke er rette modtager, bedes du venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet.

Tænk på miljøet - er det nødvendigt at printe mailen?

Tlf: 63 12 71 00
odense@bdo.dk
www.bdo.dk

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab
Fælledvej 1
DK-5000 Odense C
CVR-nr. 20 22 26 70

Skatteministeriet
Att. Emma Sommer Degn

8. marts 2024
Vores ref. mld

Høringssvar fra fiskerierhvervet

Høringssvar vedrørende udkast til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter mv. (gennemførelse af dele af grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022 mv.).

Skatteministeriet har den 9. februar 2024 sendt to udkast til lovforslag i høring, henholdsvis udkast til forslag til lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og udkast til forslag til lov om ændring af kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love i høring (følgeloven), j.nr. 2022-14171.

Nærværende høringssvar sker på vegne af Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation og Danmarks Pelagiske Producentorganisation.

Da fiskerierhvervet ikke er omfattet af CO₂-kvotesektoren og dermed ikke berøres af den nye emissionsafgiftslov vedrører fremsendte bemærkninger alene følgelovforslagets beskatning af motorbrændstof på fiskeriområdet.

Opsummering af bemærkninger

1. Energibeskatningsdirektivet

CO₂-afgiftsbeskatning af inden- og udenrigsfiskeriaktiviteter anses for at være i strid med energibeskatningsdirektivets hensigt (sikre lige konkurrence) og direktivets ufravigelige krav om afgiftsfritagelse for international transport og transport mellem EU-lande.

2. Konkurrenceforvridning/udskubning af fiskerierhvervet til udlandet - CO₂-lækage

Beskatning af alt brændstofforbrug på fiskefartøjer der tankes i Danmark, medfører konkurrenceforvridning til udlandet og mellem små/store aktører i branchen, udskubning af fiskeri- og afledt erhverv til udlandet og der sker derved CO₂-lækage.

3. CO₂-afgiftsbeskatning vil medføre øget brændstofforbrug i fiskeriet

Omstillingsteknologi ikke til rådighed for fiskerierhvervet pt., den foreslået øget beskatning vil derfor medføre en ændret adfærd, der medfører øget brændstofforbrug i branchen. Fiskefartøjer vil tilpasse deres sejlrutiner med henblik på at opnå tankning i udlandet.

4. Ingen satsimplementering - i modstrid med politisk aftale

Afgiftsbeskatning med 2030-sats fra 1. januar 2025 er ikke en del af den politiske aftale fra 24. juni 2022

5. Vi foreslår:

Med henblik på at undgå CO₂-lækage i fiskerierhvervet samt understøtte konkurrenceforhold i fiskerierhvervet foreslår vi:

- a. Afstemning til energibeskatningsdirektivets obligatoriske fritagelsesbestemmelser.
- b. Beskatning alene af brændstofforbrug til fiskeriaktiviteten
Beskatning på energiforbrug til fiskeriaktiviteten og ikke sejlads til og fra fiskeriaktiviteten - hvor der transporteres personale, forsyninger, og fangst (jf. praksis for skibe med entreprenøraktiviteter).
- c. Opretholdelse af afgiftsfritagelse for udenrigsfiskeri.
- d. Udskydelse af beskatning til den nødvendige teknologi er til rådighed, hvorved afgiften rent faktisk vil medføre nedsat brændstofforbrug.
- e. CO₂-afgiftssats justering - så der sker indfasning fra 2025 til 2030 i henhold til den politiske aftale.
- f. Pulje til omstillingsstøtte anvendes til at kompensere fiskerierhvervet.

Ad pkt. 1 Forholdet til Energibeskatningsdirektivet

Formålet med fritagelsesbestemmelserne i direktivet er at sikre konkurrencemæssig ligestilling, bl.a. mellem EU-landene, hvor betydelige forskelle mellem medlemsstaternes energifgiftssatser vil kunne vise sig at modarbejde et velfungerende indre marked, jf. præamblets pkt. 4. Videre fremgår det af energibeskatningsdirektivet, at af hensyn til eksisterende internationale forpligtelser og for at fastholde EF-selskabernes konkurrenceevne bør energiprodukter til luft- og søfart fortsat være fritaget, jf. præamblets pkt. 23 (uddrag). Der nævnes dog også, at medlemsstaterne bør have mulighed for at indrømme visse andre fritagelser eller anvende lavere afgiftssatser, når det ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning, jf. præamblets pkt. 24.

Dette er netop baggrunden for, at der i direktivet fremgår obligatoriske fritagelsesområder, som forpligter medlemslandene til at afgiftsfri-holde f.eks. motorbrændstof til sejlads i EF-farvande, herunder fiskeri, jf. artikel 14, litra c. I forlængelse heraf er medlemsstaterne til-delt mulighed for at begrænse anvendelsesområdet herfor, til alene at omfatte international transport og transport inden for EF.

Det er et faktum, at der ved fiskeri sker international transport og transport inden for EU, både når der transporteres personale og fangst i både EF-farvande og internationale farvande.

Med lovforslag sker en konkurrencemæssig skævvridning inden for fiskerierhvervet i Danmark, hvor mindre fartøjer vil være tvundet til at tanke i Danmark, og større fartøjer, der sejler ud til fiskeområder uden for Danmark, forventeligt vil bunkre i udlandet eller på havet. Videre vil fiskeriet opleve, en forskel i beskatning mellem fiskefartøjer der har aktivitet i samme områder, hvor udenlandske fiskefartøjer/fartøjer der tanker uden for Danmark vil opnå en konkurrencemæssig fordel, hvilket vil skubbe fiskerierhvervet til udlandet.

Vi har noteret os at Skatteministeriet finder at begrebet ”international transport og EF-transport” i energibeskatningsdirektivets art. 14, stk. 2 ikke omfatter fiskeri. Da fiskeri direkte er nævnt i den obligatoriske fritagelse i art. 14, stk. 1, litra c, har vi vanskelig ved at se argumentet for at netop denne type sejlads kan beskattes når der sker fiskeri uden for dansk søterritorium. Hertil kommer at et fiskefartøj har transport af besætning, forsyninger og fangst mv.

Ad pkt. 2 U hensigtsmæssige konsekvenser

Det er vores bekymring, at den store afgiftsbyrde, som fiskeriet står til at blive pålagt, kan få uhensigtsmæssige konsekvenser for branchen såvel som for klimaet. Dette med hensyn til, at der forventeligt vil findes alternative tankningsmuligheder og ændrede arbejdsprocesser/ruter mv. for at minimere afgiftsbelastningen.

Fiskeriet vil (som det eneste sejlads erhverv) blive belastet med CO₂-afgift af hele deres brændselsforbrug både ved indenrigs- og udenrigsfiskeri, da beskatningen alene vil afhænge af om tankning sker inden for dansk land- og søterritorium (12 sømil-grænsen).

Dette, sammenholdt med de manglende omstillingsmuligheder, vil have den konsekvens, at fiskerierhvervet vil flytte aktiviteter med tankning til udlandet, hvilket kan resultere i at både landinger og afledte aktiviteter med reparationer af fartøjerne, personale, levering af forsyninger, havnedrift mv. ligeledes vil flytte ud af landet. Alternativt er der en risiko for, at fiskeriet i højere grad vil forsøge at bunker brændstof ude på havet uden for dansk søterritorium, for derved at undgå CO₂-afgiften. Den ønskede CO₂-reduktion for fiskeriaktiviteter vil dermed ikke blive opnået, men vil i stedet medføre lækage af CO₂-udledningen til udlandet.

Fiskerifartøjer vil desuden få en interesse i at omlaste deres fangst i andre fartøjer for transport til aktioner mv. og tilsvarende med transport af personale og forsyninger til fiskefartøjerne. Både transport af bunkerbrændstof og transport af fiskefangst mv. uden fiskeriaktivitet vil være omfattet af afgiftsfritagelsen for anden erhvervsmæssig sejlads (hvor afgiftsfriheden bibeholdes i udkast til lovforslag) både for indenrigs- eller udenrigsfart. Vi ser derfor en bekymring i, at erhvervet i stedet for at opnå den ønskede adfærdsændring med brændselsbesparelser, vil forsøge at overleve ved at indrette deres arbejdsprocesser og tankningsmønstre mv. anderledes, hvilket medfører et øget brændstofforbrug som følge af flere ikke-fiskerirelaterede sejlads. Det vil betyde en udskubning af fiskerierhvervet til vores nabolande, som så vil øge brændstofforbruget for at sejle til de samme fiskeområder. Vores bekymring er derfor, at CO₂-afgiften på fiskeri vil føre til CO₂-lækage.

Sammenholdes fiskeri med andre former for sejlads, har vi noteret os, at fiskefartøjer er den eneste form for sejlads, der bliver beskattet af hele brændselsforbrug.

Beskatning af fiskefartøjer adskiller sig fra andre typer af sejlads ved, at:

- Alt brændstofforbrug på fiskefartøjer vil blive beskattet, herunder både forbrug under sejlads til og fra havn, i forbindelse med selve fiskeaktiviteten og ved eventuel sejlads til auktion fx i andre lande. Dette til trods for, den etablerede praksis i Danmark for øvrige fartøjer, hvor der sker fordeling mellem sejlads og sideaktiviteter med fx entreprenøraktiviteter - og alene beskatning af sidstnævnte.
- Fiskefartøjer i udenrigsfart belastes af CO₂-afgiften, mens færger og fly alene belastes i forhold til indenrigssejlads, og anden erhvervsmæssig sejlads er helt fritaget for afgift. I forlængelse heraf skal det desuden bemærkes, at det fremgår af udkast til lovforslagene til emissionsafgiftsloven, at der ikke vil ske beskatning af andet erhvervsmæssig sejlads end indenrigsfærgedrift, da det administrativt vil være for byrdefuldt, henset til at disse skibe i højere grad sejler over landegrænser, hvorfor det vil være nødvendigt at godtgøre en stor del af afgiften fra søfart (den del der kan henføres til udenrigsfart). Det er vores opfattelse at tilsvarende gør sig gældende for fiskefartøjer. Vi formoder derfor, at det tilsvarende er nødvendigt at godtgøre den del af CO₂-afgiften for fiskeri, som kan henføres til udenrigsfiskeri.

Fiskerierhvervet vil således blive stillet væsentligt dårligere end andre erhverv med aktivitet på havet. Det vil typisk være indenrigssejlads (kortere ruter) der har mulighed for en elektrificering, hvorimod udenrigssejlads med fiskefartøjer ikke har tilsvarende muligheder. Vi underer os derfor over årsagen til at udvide beskatningsgrundlaget ene og alene for fiskeriet.

Ad pkt. 3 Begrænsede omstillingsmuligheder

Lovforslagene har samlet til formål at indføre en CO₂-beskatning, der vil give erhvervslivet incitament til energieffektivisering af deres processer og omstilling fra fossile brændsler, som

benzin og diesel, til en mere grøn og bæredygtig energianvendelse, som elektricitet og E-fuel. Dette med henblik på at realisere klimalovens mål om 70 pct. reduktion i drivhusgasudledningen i 2030.

CO₂-afgiften skal med andre ord medvirke til, at erhvervslivet, herunder fiskerierhvervet, omstiller sig til mere klima- og miljøvenlige løsninger. Muligheden for at omstille til renere energikilder i fiskeriet vurderes at være få, da teknologien på området ikke er færdigudviklet, og prisen på E-fuel er i en prisklasse, som vurderes ikke at være økonomisk rentabel. Vi undrer os derfor over, at der indføres beskatning af et erhverv (her fiskeriet) på et tidspunkt, hvor omstillingsmulighederne ikke er til rådighed. Dette særlig med henvisning til at det i den politiske aftale erkendes at fiskerierhvervet står i en særlig situation, da de teknologiske løsninger til nedbringelse af drivhusgasudledningen i fiskerierhvervet endnu ikke er klar. Selv om der gives omstillingsstøtte til fiskerierhvervet, vil omstilling på nuværende tidspunkt ikke være muligt. Vi foreslår derfor, at de støttemidlerne, der er afsat til fiskeriet i den politiske aftale, anvendes til direkte at kompensere erhvervet for CO₂-afgiften en-til-en.

En CO₂-afgift på fiskeriet vil således ikke få den ønskede adfærdsændring, men vil alene have form af en skatteindtægt. Resultatet af en CO₂-afgift vil blot være en forringelse af fiskerierhvervet i Danmark.

Vi er gjort bekendte med, at landbruget har fået lovning på, at den nye CO₂e-afgift på landbruget vil blive tilbageført til landbrugserhvervet. Dette ligger i tråd med regeringsgrundlaget af december 2022 hvori det tilkendegives, at en CO₂e-afgift på landbruget føres tilbage krone for krone til erhvervene. Yderligere er det i regeringsgrundlaget tilkendegivet at en afgift på landbruget skal udformes på en måde, hvor erhvervet understøttes, således erhvervets konkurrenceevne ikke forringes, og der dermed ikke flyttes arbejdspladser ud af landet samlet set. Vi kan kun opfordre til, at tilsvarende hensyn tages for fiskerierhvervet.

Ad pkt. 4 Gradvis indfasning af CO₂-afgiften - ikke for fiskeri mv.

De ovennævnte lovforslag er en gennemførelse af dele af den politiske aftale om grøn skatte-reform for industri mv. Det er blevet os oplyst, at lovforslagene er udarbejdet med ønske om at ligge tæt op ad den politiske aftale og hensigterne heri.

Ifølge den politiske aftale af 24. juni 2022 skal den nye høje CO₂-afgift indføres i perioden fra 2025 til 2030, så afgiften for den ikke-kvotefattede sektor udgør 350 kr. pr. udledt ton CO₂ i 2025 stigende med 80 kr. pr. årligt til 750 kr. i 2030.

I lovforslaget forhøjes CO₂-afgift til 750 kr. pr. ton CO₂ fuldt ud i 2025 for blandt andet rumvarme og motorbrændstof (benzin og diesel). Baggrunden er at det samlede afgiftstryk (energi- og CO₂-afgift) på disse forbrug allerede i dag overstiger 750 kr. pr. ton CO₂. Dermed er der ifølge lovforslaget ikke tale om en afgiftsstigning for benzin og diesel (samlet set), men alene en omlægning fra energiafgift til CO₂-afgift. Dette forudsætter dog, at ingen af afgifterne i dag kan godtgøres.

Denne præmis er vi således enige i for så vidt angår den vejgående transport, men ikke i forhold til den sejlads, herunder fiskeri, som i dag er fritaget for både energi- og CO₂-afgiften. Fiskerierhvervet vil sammen med indenrigsfærgfart og indenrigsluftfart gå fra at være fritaget for beskatning af deres brændstof i dag, til fra 1. januar 2025 at blive beskattet med en CO₂-afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂. Fiskerierhvervet mv. vil dermed ikke opleve en gradvis indfasning af CO₂-afgiften, men vil i modsætning til det øvrige erhvervsliv blive pålagt en voldsom afgiftsstigning allerede i 2025. Fuld indfasning af CO₂-afgiften for fiskerierhvervet allerede i 2025 er ikke i overensstemmelse med udmeldingen i den politiske aftale om, at den nye høje CO₂-afgift skal indføres gradvist fra 2025 til 2030.

Det undrer os derfor meget, at man i lovforslaget sidestiller vejgående transport med søtransport og fiskeri, da vejtransport i dag er et højtbeskattet område (fuld energi- og CO2-afgift), hvor CO2-afgiftsstigningen vil blive neutraliseret via satsnedsættelsen i energiafgiften. Søfart og fiskeri mv. er derimod fritaget for beskatning (fritaget for både energi- og CO2-afgift), hvorfor ophævelsen af CO2-afgiftsfritagelsen i sig selv vil medføre en øget afgiftsbeskatning, som i udkast til lovforslag så øges til 750 kr./ton CO2 allerede fra 1. januar 2025.

I den politiske aftale er det anført at *”for brændstofafgifterne på transportområdet (benzin og diesel) sker omlægningen mest muligt på samme måde som for rumvarmeafgifterne (dvs. 750 kr. pr. ton CO2). Der sker **ikke en afgiftsstigning** for benzin og diesel, men omlægningen sikrer, at den generelle CO2-afgift gælder på tværs af områderne industri, erhverv mv., rumvarme og brændstofafgifter.”*

En fuld indfasning af CO2-afgiften i 2025 for vejgående transport vil som anført ikke medføre en afgiftsstigning, mens en CO2-afgift på fiskeri vil påføre erhvervet en øget afgiftsbyrde. Det synes derfor klart, at fuld indfasning af CO2-afgiften i transportsektoren alene henviser til den vejgående transport, hvor den nye afgift kan rummes i det eksisterende afgiftsniveau. Da industri og erhverv (proces) bliver mødt af en gradvis indfasning af CO2-afgiften, må den politiske aftale forstås således, at den generelle CO2-afgift gælder på tværs af alle områder, når den er fuldt indfaset i 2030.

Tilsvarende gør sig gældende for aktiviteter der i dag alene er CO2-afgiftsbeskattet, fx jernbanedrift, test af motorer, elproduktion mv., som ligeledes ifølge udkast til lovforslag vil opnå 2030-CO2-afgiftssatsen allerede fra 1. januar 2025.

Afsluttende bemærkninger

Med henvisning til ovennævnte bemærkninger opfordrer vi til at beskatning af fiskerierhvervet genovervejes i forhold til Energibeskatningsdirektivets obligatoriske fritagelsesbestemmelser, samt eksisterende dansk praksis for delvis beskatning af brændstofforbrug på fartøjer med entreprenøraktiviteter mv.

Hvis der til trods heraf skal ske CO2-afgiftsbeskatning af brændstofforbrug på fiskefartøjer, anbefaler vi, at CO2-afgiftsbeskatning udskydes til den nødvendige teknologi for grøn-omstilling er til rådighed.

Under alle omstændigheder opfordrer vi til, at den politiske aftale efterleves, med indfasning af CO2-afgiften gradvis - også for fiskerierhvervet. Det synes uforholdsmæssigt byrdefuldt at et erhverv med få omstillingsmuligheder bliver pålagt den fulde afgiftsbyrde allerede i 2025, mens den øget afgift for produktionsvirksomheder indføres gradvist over en seksårig periode.

Venlig hilsen

Mette Lund Hansen

Marie Odgaard-Mogensen

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
J. nr.: 2022-14171

Den 8. marts 2024

Dansk Erhvervs hørings svar til lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive hørings svar vedrørende forslag til lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv mener, at CO₂-afgifter skal være et centralt virkemiddel til at indfri Danmarks klimapolitiske målsætninger. Indrettet rigtigt giver en afgiftsløsning et klart og omkostningseffektivt incitament til klimavenlig produktion. Det gælder på tværs af samfundets sektorer.

Dansk Erhverv går generelt ind for, at der skal være omkostninger ved at forurene og princippet om, at forurenere betaler – men samlet set skal det ikke være dyrere at være virksomhed. I 2020 foreslog Dansk Erhverv, at der blev indført en CO₂-afgift, der skulle gælde alle danske udledninger. Dansk Erhverv bakkede derfor også op om, at der blev indført en CO₂-afgift for industrien sidste år.

I forlængelse heraf bakker Dansk Erhverv op om den generelle intention i de fremlagte lovforslag om at indføre en højere og mere ensartet afgiftspålægning af virksomheders drivhusgasudledninger.

Dansk Erhverv bemærker dog, at der er udfordringer ved det præsenterede lovforslag, som risikerer at medføre unødigt høje administrative byrder for virksomhederne.

Specifikke bemærkninger

Administrative byrder

I dag er energiafgiftslovgivningen kompliceret og ofte administrativ tung for virksomhederne at efterleve. Som følge heraf er der allerede mange virksomheder, der finder det for omkostnings tungt at opfylde kravene i energiafgiftslovgivningen, hvorfor virksomhederne fravælger en afgiftsgodtgørelse for at være på den sikre side og slippe for de administrative omkostninger.

Emissionsafgiften er en ny tilgang, og den kunne med fordel have afløst den nuværende energi- og CO₂-afgiftslovgivning, men i stedet for en nytænkning af afgiften, konstaterer Dansk Erhverv, at der med lovforslaget er lagt endnu et administrativt element oveni en allerede kompliceret lovgivning.

Lovforslagets Afgiftsgrundlag for emissionsafgiften baseres på, hvad virksomhedernes indberetter til kvotehandelssystemet (ETS). Dermed er der tale om, at der føjes et nyt afgiftsgrundlag til energilovgivningen. Et afgiftsgrundlag som der for nuværende ikke forefindes fuldstændig data for. Det skyldes, at ikke al energiforbrug er kvoteomfattet i virksomhederne i dag, og dermed vil langt de fleste virksomheder, som har et vist kvoteomfattet forbrug skulle håndtere hele det administrative setup for både den kvoteomfattede og den ikke-kvoteomfattede energi.

Kvoteomfattede virksomheder omfattes dermed af et ekstra lag administration, når virksomhederne fremadrettet pålægges en emissionsafgift på deres udledning og fortsat skal tilbagesøge energi- og CO₂-afgifter på brændselsforbruget. Endvidere øger det administrationen unødigt, at der skal opgøres og indberettes en aconto afgift.

Virksomhedernes administrative omkostninger til det nye afgiftsgrundlag må som følge heraf forventes at blive meget høje.

Dansk Erhverv opfordrer derfor til, at det overvejes at designe en form for 'fallback'-mekanisme, hvor virksomheder kan tilvælge at betale en højere afgift for at slippe for de administrativt tunge krav i emissionsafgiftens nye afgiftsgrundlag. Fx i form af tilvalg af en højere afgift på selve brændslet eller et forhøjet eksisterende afgiftsgrundlag.

Indfasning og likviditetsbelastning

Den foreslåede indfasning, hvor virksomhederne pålægges den fulde afgift, og derefter delvist kan tilbagesøge afgiften via momsangivelsen giver anledning til, at virksomhederne kan få en uhenigtsmæssig likviditetsudfordring. Der burde i højere grad være taget højde for likviditetsbelastningen f.eks. via mulighed for at nettoafregne afgifterne.

Manglende afklaring af kompenserende tiltag

Dansk Erhverv vil også kraftigt opfordre til, at der hurtigt kommer klarhed over den kompensation, som der er aftalt i regi af den politiske aftale om grøn skattereform for industrien. I aftalen er det besluttet, at der ydes kompensation svarende til 1,6 mia. kr. i 2030. Den konkrete udmøntning af kompensationsordningerne udestår dog i stort omfang stadig, herunder de 2 mia. kr., der er afsat til omstillingsstøtte af virksomheder. Det er kritisabelt i en situation, hvor virksomhederne skal tage investeringsbeslutning nu ift. at reducere udledningerne frem mod 2030.

Behov for opgør med administrative benspænd

Dansk Erhverv påpeger, at omlægningen af energiafgifterne også burde have givet anledning til at ændre på de eksisterende krav og fordelingsregler for energiafgifter, som i sin grundform stammer fra 1995. For eksempel kunne der med fordel ændres på kravet om, at fremløbstemperaturen på kedler bl.a. skal være på over 90 grader, såfremt der skal måles på rumvarmeforbruget fremfor

procesforbruget. Kravet fremstår forældet og kan spænde ben for den grønne omstilling, idet varmepumper kan have svært ved at fastholde en så høj temperatur. Endelig kan fremløbskravet gøre det nødvendigt at ændre hele målerstrukturen, hvilket unødigt kan øge omkostningerne og dermed hindre omstillingen.

Uhensigtsmæssigt at afgiftsfritage biogas der har modtaget støtte

Dansk Erhverv påpeger, at biogas, der har modtaget støtte, ikke bør afgiftsfritages. En afgiftsfritagelse af støttet biogas er de facto et udtryk for ”dobbelstøtte”. En markedskonform understøttelse af biogas bør således kun afgiftsfritage den biogas, der er produceret på markedsvilkår og uden brug af støtte.

Samtidig bemærker Dansk Erhverv, at den aftale analyse af mulige modeller for afgiftsfritagelse for biogas ved køb af oprindelsesgarantier forsat udestår. Dansk Erhverv vil i den sammenhæng påpege, at analysen bør pege på modeller, hvor der kun sker afgiftsfritagelse for ustøttet biogas.

Mindre incitament til udnyttelse af overskudsvarme for kvoteomfattede virksomheder

En utilsigtet konsekvens af den foreslåede omlægning af energiafgifterne kan blive, at kvoteomfattede virksomheder gives et lavere økonomisk incitament til at udnytte overskudsvarme fremfor ikke-kvoteomfattede virksomheder. Dansk Erhverv vil i den forbindelse opfordre til, at der ses på muligheder for at undgå denne utilsigtede incitamentsvirkning.

Med venlig hilsen,

Esben Thietje Mortensen

Fagchef for energi

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Emma Sommer Degn

Mail: lovgivningogoekonomi@skm.dk
esd@skm.dk
sbh@skm.dk

Fjernvarmens Hus
Merkurvej 7
DK-6000 Kolding
Tlf. +45 7630 8000
mail@danskfjernvarme.dk
www.danskfjernvarme.dk
cvr dk 55 83 10 17

Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulærs høringssvar vedrørende lovforslag om delvis gen- nemførelse af grøn skattereform for industri mv. (J.nr. 2022 – 14171)

8. marts 2024
Side 1/12

Dansk Fjernvarme (DFJ) og Brancheforeningen Cirkulær (BC) takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til ny emissionsafgiftslov og følgelovforslag om CO₂-afgift mv. Den grønne skattereform har til formål at gøre Danmark grønnere ved at bidrage til et bedre klima gennem højere CO₂-afgifter og dermed større incitament til at sænke udledningen af CO₂. DFJ og BC støtter grundlæggende op om, at der med aftalen om grøn skattereform nu lægges op til et nyt CO₂-afgiftssystem, som i højere grad beskatter udledning af CO₂ og dermed giver et øget incitament til at begrænse denne udledning.

Nedenfor fremgår DFJ og BC's bemærkninger til lovforslaget. Afgiftssatser benævnes 2022-prisniveau.

Der skal ikke betales afgift af CO₂ ved CCS

I affaldsenergi- og fjernvarmesektoren har vi haft en klar forventning om, at den grønne skattereform skulle bidrage til den grønne omstilling ved bl.a. at skabe et langt større økonomisk incitament til omstilling væk fra fossile brændsler – og til fangst af CO₂ i bl.a. affaldsenergisektoren. Helt i tråd hermed blev man politisk enige om en omlægning fra energiafgifter til CO₂-afgifter, dvs. en omlægning fra energiafgifter til en afgift, der er baseret på udledningen af CO₂ og som derfor ikke skal betales, når udledningen reduceres (DFJ og BC har den opfattelse, at en CO₂-afgift dermed naturligvis skal være en udledningsafgift). Derved skabes et incitament til bl.a. fangst af CO₂, hvilket aktuelt er særligt relevant for de mange danske affaldsenergianlæg, som udfører en uundgåelig miljøopgave og som derfor helt oplagt kan begrænse udledningen af CO₂ gennem etablering af fangst af CO₂.

Implementeringen er på dette punkt i strid med den politiske aftale

Hensigten med lovforslaget er, at kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren ved CCS alene kan spare halvdelen af de 750 kr. pr. ton CO₂, som de samlet pålægges i ny

emissions- hhv. CO₂-afgift ifm. den grønne skattereform. Derudover lægger forslaget også op til, at de ikke-kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren slet ikke får afløftet CO₂-afgiften ved CCS. Skatteministeriet har desuden overfor DFJ og BC ifm. høringen af lovforslaget skriftligt bekræftet, at *"Der er i nærværende lovforslag ikke lagt op til, at CO₂-afgiften kan afløftes ved anvendelse af CCS."* DFJ og BC mener, at dette er i strid med hensigten med den politiske aftale af 24. juni 2022 om omlægning til en CO₂-afgift.

Skatteministeriet henviser i den forbindelse til, at CO₂-afgiften rent skatteteknisk reelt er en "Energiafgift", i det omfang den er baseret på brændselsforbrug. Hvis det gør sig gældende, så er det vanskeligt at se, at der med lovforslaget til implementering af grøn skattereform for industri mv. reelt er lavet en omlægning fra energiafgift til en ny CO₂-afgift / udledningsafgift på 750 kr. pr. ton CO₂, sådan som det fremgår af den politiske aftale af 24. juni 2022: *"Aftalepartierne er enige om at indføre en CO₂-afgiftssats på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030"*. Det bemærkes her, at det fremgår tydeligt af den politiske aftale, at den nye CO₂-afgift skal være pr. ton udledt CO₂.

Skatteministeriet oplyser desuden overfor DFJ og BC, at de *"i det videre arbejde [vil] inddrage Kommissionen for at afdække eventuelle muligheder for afgiftsløftning."* DFJ og BC er uforstående overfor, hvorfor ministeriet ikke langt tidligere har inddraget Kommissionen, hvis der var opstået EU -retslige barrierer for at afløfte den fulde afgift ved CCS. Resultatet er nu, at den foreslåede implementering og ministeriets hensigt hermed er i strid med den politiske aftale og skaber regulatorisk usikkerhed for de affaldsenergianlæg, som i flere år har planlagt investering i CCS.

Afgiftsløft (fritagelse) skal gælde både emissionsafgift og CO₂-afgift

Det nyligt udsendte lovforslag deler for de kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren afgiften op i en emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂ og en CO₂-afgift på 375 kr. Det samlede niveau på 750 kr. pr. ton CO₂ (i 2022-priser) ligger på niveau med det, der fremgik af den politiske aftale – imidlertid er det helt uventet, at Skatteministeriet i høringsprocessen som nævnt har bekræftet, at de har til hensigt, at selskaber i rumvarmesektoren alene skal kunne spare emissionsafgiften (375 kr.) og *ikke* CO₂-afgiften (375 kr.), hvis de sænker udledningen ved at fange og lagre CO₂.

Udover at dette er i strid med aftalen og hele hensigten med omlægning til en CO₂-afgift – nemlig at den skal give incitament til at reducere udledningerne, herunder gennem CO₂-fangst, så er det ydermere i strid med de politiske aftaler på CCS-området, herunder den seneste *'Aftale om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark'*, hvor det fremgår, at *"Det er ambitionen, at CCS på sigt skal udrulles på markedsmæssige vilkår, hvor øgede privatøkonomiske incitament via bl.a. afgifter og kvoter for CO₂ fra fossile kilder og evt. certifikat-salg af klimakreditter fra biogene kilder, skal blive de bærende økonomiske incitament i markedet."*

Det er helt afgørende for udbygningen af CCS i Danmark, at den grønne skattereform også på dette punkt lever op til sit formål, nemlig at skabe det incitament til CCS, som man politisk har besluttet, og som selskaberne nu siden juni 2022 har lagt til grund i deres planlægning af de store investeringer, som etableringen af CCS indebærer.

DFJ og BC har gjort Skatteministeriet opmærksom på, at CO₂-afgiftslovens nuværende bestemmelser muliggør afløft af CO₂-afgift ved CO₂-fangst på affaldsenergianlæg, da CO₂-afgiften for affaldsenergianlæg allerede i de gældende regler kan baseres på den faktiske udledning. CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 (som ikke ændres med følgelovforslaget) giver kvoteomfattede affaldsenergianlæg mulighed for at opgøre afgiftsgrundlaget enten som produktet af brændselsinput og en standardemissionsfaktor eller ved faktisk måling af CO₂-udledningen i skorstenen. Baggrunden for denne særbestemmelse for affaldsenergi er, at det for affald ikke er muligt at angive en retvisende og korrekt standardemissionsfaktor.

Skatteministeriet har i dialogen med DFJ og BC i februar 2024 indikeret, at de mener at CO₂-afgiftsgrundlaget også for affald skal være baseret på brændselsinput, og ikke den udledte faktiske målte CO₂, hvilket som nævnt ovenfor betyder, at man ikke kan få fradrag for denne afgift ved CO₂-fangst. Dette vil kræve, at Skatteministeriet ændrer CO₂-afgiftsloven ift. reglerne i dag. Vi har uden held bedt om skriftligt afklaring herpå, da det er afgørende for udviklingen af CO₂-fangst, og dermed hvorledes Grøn Skattereform tilskynder til grøn omstilling. Da vi ikke har kunne få endeligt svar fra Skatteministeriet herpå baseres vores høringssvar sig således på den mundtlige tilkendegivelse, vi har fået fra ministeriet. Da den påtænkte ændring vil være meget central for affaldsenergien, skal konsekvenser af en sådan ændring belyses ordentligt, og der skal i så fald laves en høring af ændringen.

Det kunne alternativt være en mulighed at lægge hele afgiften for de kvoteomfattede selskaber på rumvarme over på emissionsafgiften, sådan at de fulde 750 kr. kan afløftes ved CCS og dermed give de rette incitamenter til CO₂-fangst. Til et sådan forslag har Skatteministeriet skriftligt svaret, at *"Der er en række forskellige begrundelser for, at vi er endt med den model, som fremgår af høringen. Det skyldes forskellige statsstøtteretlige overvejelser, herunder retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi, sammenhængen i hele omlægningen og administration ift. afgiftsopkrævning."* Skatteministeriet har desuden tilkendegivet, at der ved at lægge de fulde 750 kr. pr. ton CO₂ over i emissionsafgiften angiveligt vil opstå et for stort spænd sammenlignet med satsen på 125 kr. pr. ton CO₂ for de mineralogiske processer i den nye emissionsafgiftslov. Et sådan spænd kan ifølge Skatteministeriet betragtes som værende i strid med EU's statsstøtteretlige regler, hvor den lavere sats for de mineralogiske processer i det nævnte scenarie kan anses som ulovlig statsstøtte.

DFJ og BC anbefaler helt konkret, at Skatteministeriet ikke fjerner bestemmelserne i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 og desuden sikrer, at selskaber, som kan dokumentere fangst og

lagring af CO₂, ikke skal betale CO₂-afgift. Det kan f.eks. ske ved henvisning til bestemmelserne i CCS-direktivet.

Såfremt der måtte vise sig at være EU-retslige forhold, der står i vejen for en sådan løsning, foreslår DFJ og BC som alternativ, at hele CO₂-afgiften på 750 kr. pr. ton kan lægges ind i emissionsafgiftsloven, og dermed kan afløftes fuldt. Dette er under antagelsen om, at der kan findes en juridisk løsning på problemstillingen med spændet mellem satsen for de mineralogiske processer på 125 kr./ton CO₂ og at lægge de fulde 750 kr./ton CO₂ for rumvarme over i emissionsafgiftsloven.

Afgiftsløft (fritagelse) skal gælde ens for alle selskaber

Som ventet pålægges ikke-kvotefattede selskaber en CO₂-afgift på 750 kr. Parallelt til problematikken for de kvotefattede, så lægger lovforslaget op til, at heller ikke de ikke-kvotefattede vil kunne afløfte CO₂-afgiften ved fangst og lagring. I dette tilfælde betyder det, at hvis et selskab etablerer CCS på sit anlæg, så skal selskabet fortsat betale en CO₂-afgift på 750 kr. pr. ton CO₂, selvom det ikke udleder CO₂.

Helt principielt skal reglerne naturligvis indrettes, så alle selskaber, der fanger og lagrer CO₂ stilles ens forstået på den måde, at ingen skal betale CO₂-afgift af en CO₂, der ikke udledes. DFJ skal derfor gøre opmærksom på, at de muligheder kvotefattede selskaber stilles overfor, jf. de løsningsforslag, der fremgår af ovenstående afsnit, skal overføres til de ikke-kvotefattede, således at der ikke gøres forskel på selskaberne pga. størrelse. Dette kan evt. gøres ved, at de ikke-kvotefattede affaldsenergianlæg ligeledes får mulighed for at betale CO₂-afgift på baggrund af målinger, jf. CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2.

Samtidig er det afgørende, at implementeringen af den grønne skattereform ikke får den virkning, at enkelte selskaber pga. reguleringen i afgiftssystemet stilles ringere i konkurrencen om CCS-puljemidler, som udbydes af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i de kommende år.

Negativ afgift er fortsat et vigtigt redskab

I tråd med den politiske aftale indgår der i lovforslaget ikke nogen negativ afgift ved fangst af biogen CO₂. DFJ og BC er fortsat af den opfattelse, at der optimalt set skal træffes politisk beslutning om at fastsætte en fast sats (en reel negativ afgift) pr. ton fanget CO₂, der gælder på tværs af alle biogene kilder. Denne kan over en årrække reduceres, i takt med at der skabes et transparent marked for negative emissioner eksempelvis gennem EU's kommende certifikatsystem for CO₂-optag. DFJ og BC anbefaler, at der arbejdes videre med mulighederne for at kunne indføre en sådan negativ afgift.

Den grønne skattereform skal indføres gradvist

CO₂-afgift på rumvarme

Det fremgår af lovforslaget, at den fulde afgift på 750 kr. pr. ton CO₂ indføres fuldt ud på rumvarme allerede fra 1. januar 2025 – hvorimod der på procesenergi skal ske en gradvis indfasning fra 2025-2030.

Dette mener DFJ og BC er i strid med den politiske aftale om grøn skattereform af 24. juni 2022, hvor det dels fremgår, at der skal ske en gradvis indfasning af CO₂-afgiften fra 2025-30 samt at omlægningen af energifgifter skal ske fra 2025 for både rumvarme og procesenergi. Ordlyden i aftalen herom er *"Aftalepartierne er desuden enige om, at afgiften indføres fra 2025 til 2030."* og *"Aftalepartierne er enige om, at som en del af en høj og mere ensartet CO₂-afgift omlægges de nuværende energifgifter på fossile brændsler til en samlet CO₂-afgift fra 2025. Det gælder energifgifterne på brændsler til proces i industrien (procesafgifter), energifgifterne for kollektiv og individuel varme (rumvarmeafgiften) samt benzin- og dieselafgifterne (brændstofafgifter)."*

Der er med lovforslaget tale om en meget omfattende skattereform, som rykker mange millioner på selskabernes afgiftsbetalinger. Skatteministeriet oplyser selv skriftligt herom, at der er tale om en *"grundlæggende omlægning af afgiftssystemet"*. DFJ og BC anser det af den grund for uordentligt og principielt forkert, at ministeriet – uden at have et klart grundlag for det i den politiske aftale – vælger at fremskynde indfasningen på rumvarme – alene fordi det ikke har nogen betydning for *naturgasfyrede* anlæg. Den fulde indfasning på rumvarme rammer nu også kul, olie og fossilt affald. For affaldsenergianlæggenes vedkommende afhænger det nye samlede afgiftsniveau af, hvor stor den fossile andel af affaldet er. Her har skatteministeriet lagt en fossil affaldsfraktion til grund for sine beregninger, som ikke er realistisk, og som derfor ikke giver et retvisende billede af, hvordan affaldsenergianlæggenes rammes af den grønne skattereform. Det kan således ikke lægges til grund, at afgiftsbetalingen ikke stiger for en række affaldsenergianlæg.

Selskaberne har siden første delrapport fra ekspertgruppen for grøn skattereform (februar 2022) og siden på baggrund af den politiske aftale haft en *helt berettiget forventning* om, at der på rumvarme såvel som i resten af industrien ville ske en gradvis indfasning af det nye afgiftssystem.

Eksempel på afgiftsstigninger alene pga. fuld indfasning på rumvarme

Det afhænger af brændselsmixet hos det enkelte fjernvarmeselskab, hvordan den fulde indfasning slår igennem på økonomien i det enkelte selskab i overgangsperioden 2025-2030. I de tilfælde, hvor den fulde indfasning resulterer i en meromkostning til fjernvarmeselskabet i forhold til forventet ved en gradvis indfasning, så ender denne meromkostning hos fjernvarmeforbrugerne.

Beregninger viser, at den fulde indfasning allerede i 2025 for et enkelt større fjernvarmeselskab i Danmark får den virkning at de samlede omkostninger til afgifter i perioden 2025-2029 stiger fra ca. 130 mio. kr. til samlet ca. 250 mio. kr. Altså knap en fordobling af den omkostning, der blev lagt op til i den politiske aftale om grøn skattereform af 24. juni 2022, og som var den regulatoriske ramme, som selskabet har indrettet sig efter og planlagt som brændselsomlægning efter.

For en varmeforbruger i et såkaldt standardhus (130 kvm med et varmeforbrug på 18,1 MWh) vil den fulde indfasning i 2025 – fremfor den varslede gradvise indfasning – i sig selv betyde en ekstraregning på ca. 550 kr. i 2025, hvilket er en stigning på over 3 pct. i forhold til den nuværende pris. Denne stigning kommer oveni de øvrige stigninger, som den grønne skattereform medfører ved anvendelse af fossile brændsler og indebærer en samlet stigning fra den ene dag til den anden på ca. 750 kr. for et standardhus.

Som det fremgår af boksen ovenfor, så har forslaget om en fuld indfasning meget store konsekvenser for nogle af selskaberne i rumvarmesektoren. Det afhænger af selskabernes brændsels sammensætning, hvor meget den fulde indfasning betyder.

Sektoren bakker op om den grønne skattereform og den forhøjede CO₂-afgift, og fjernvarmeselskaberne er i fuld gang med en omlægning af produktionen, som balancerer varmeforbrugernes omkostninger i omstillingsperioden. Imidlertid er det beklageligt, at beslutninger hos embedsværket, som er i strid med teksten i den politiske aftale, i sig selv indebærer så forholdsvist store ekstraregninger til danske varmeforbrugere.

Adskillige selskaber har allerede truffet beslutning om udfasning af CO₂-udledende brændsler. Selskaberne har siden den politiske aftale i 2022 planlagt efter den *gradvise indfasning i 2025-2029*, og står nu med et meget kort aftræk på kun 10 måneder til at omstille deres planer. En tidshorisont, der slet ikke er realistisk, og de kan ikke nå at ændre planer, hvorfor der ikke vil kunne opnås nogen yderligere klimaeffekt ved den "omgående indfasning". Derimod vil det nuværende forslag i nogle dele af Danmark betyde store stigninger i varmepriserne, fordi selskaber med meget kort varsel bliver pålagt ekstra afgiftsbetalinger, som de ikke har nået at kunne indrette sig efter.

Endelig kan det nævnes, at DFJ og BC i mail af 21. feb. 2024 har bedt Skatteministeriet om at præcisere hvor i den politiske aftale det fremgår, at det er den politiske hensigt at indfase de nye afgifter fuldt allerede fra 1. jan. 2025. Ministeriet har hertil svaret, at "*det indgår i beregninger af CO₂-reduktioner, provenu og belastning af erhvervslivet, som*

ligger til grund for aftalen, at omlægningen af CO₂-afgift skal ske fuldt i 2025 for rumvarme ... Det er dermed ift. CO₂-reduktioner og økonomi kun forudsat at der skal ske indfasning af CO₂-afgiften på proces". Skatteministeriet har ikke anvist noget sted i den politiske aftale, hvoraf det fremgår, at der skal ske fuld indfasning på rumvarme allerede i 2025. Det må derfor lægges til grund, at Skatteministeriet heller ikke kan læse dette ud af den politiske aftale. Dette bekræfter, at sektoren ikke har kunnet lægge andet til grund end, at der ville ske en gradvis indfasning, sådan som det fremgår af den politiske aftale.

CO₂-afgift på fossil elproduktion for ikke-kvotefatte

Jf. afsnittet lige nedenfor om afgift på fossil elproduktion, så indføres der med lovforslaget en afgift på fossil elproduktion for ikke-kvotefatte selskaber på 750 kr. (2022-priser). Denne afgift foreslås – ligesom afgiften på rumvarme – indfaset fuldt allerede pr. 1. januar 2025.

Fossil elproduktion er fritaget fra energiafgift, og der er derfor ikke tale om en omlægning fra energiafgift til CO₂-afgift. Derimod er der tale om en markant stigning i selskabernes CO₂-afgift fra 179,2 kr.pr. ton CO₂ (2022-niveau) til 750 kr., altså en stigning på 570,8 kr. pr. ton CO₂. Til sammenligning pålægger lovforslaget fossil elproduktion hos kvotefatte selskaber en stigning/ny afgift på 375 kr. pr ton CO₂.

Det vil sige, at de ikke-kvotefatte samlet set pålægges en større afgiftsstigning end de kvotefatte, men det er alene de kvotefatte, der får en gradvis indfasning af afgiften.

Skatteministeriet har skriftligt begrundet den fulde indfasning for de ikke-kvotefatte med, at "CO₂-afgiften forhøjes generelt til 750 kr./ton CO₂ fra 1. januar 2025 (2022-niveau). Indfasning af afgiften fra 2025-2030 gælder kun for procesformål, jf. følgelovforslagets afsnit 3.1.2.3. Elektricitetsfremstilling er ikke procesformål og omfattes derfor af afgift på 750 kr./ton CO₂ fra den 1. januar 2025 (2022-niveau)".

Ministeriets begrundelse efterlader det indtryk, at der med aftalen af 24. juni 2022 er besluttet, at den nye CO₂-afgift generelt indfases fuldt pr. 1. januar 2025, men at der for så vidt angår proces gøres en undtagelse herfra. Dette mener DFJ er i strid med den politiske aftale, hvor det fremgår, at der skal ske en gradvis indfasning af CO₂-afgiften fra 2025-30. Ordlyden i aftalen herom er "Aftalepartierne er desuden enige om, at afgiften indfases fra 2025 til 2030." DFJ henviser i øvrigt til sin argumentation i afsnittet om indfasning på rumvarme lige ovenfor.

Afgift på fossil elproduktion

Der indføres med lovforslaget som nævnt en ny afgift på fossil elproduktion for de kvotefatte og CO₂-afgiften på elproduktion for de ikke-kvotefatte stiger.

DFJ og BC er ikke bekendt med, at Skatteministeriet skulle have analyseret eller belyst, hvordan en ny CO₂-afgift på fossil elproduktion på lidt længere sigt kan komme til at påvirke hverken forbrugerpriserne på fjernvarme eller elforsyningssikkerheden.

Imidlertid vil afgiften i en række tilfælde få negative konsekvenser for varmekunderne. Konkurrencesituationen for den danske termiske elproduktion svækkes ved indførelse af afgiften. Det skyldes, at kraftvarmeværker og affaldsforbrændingsanlæg producerer både varme og el. Ved samproduktion af el og varme, herunder affaldsforbrænding, anvendes typisk en model, hvor varmesiden (og evt. affaldssiden) betaler for de omkostninger, der ikke dækkes af indtægter fra elsiden. En ny CO₂-afgift på fossil elproduktion vil påvirke marginalprisen for anlæggenes elproduktion og derigennem anlæggets drift og samlede økonomi. Det vil i mange tilfælde slå negativt igennem på anlæggets varmepris, og dermed gå ud over varmekunderne (og potentielt affaldstaksten).

Beregninger viser, at nogle mindre selskaber, som har en gasmotor (der jo i høj grad anvender opgraderet biogas) i sit produktionsmix, fra den ene dag til den anden kan se ind i at blive påført stigninger i varmeregningen på i omegnen af 1.000 kr. årligt alene på baggrund af indførelsen af afgiften på fossil elproduktion, såfremt de fortsat anvender gasmotoren i samme omfang som i dag. En afgiftsbetaling, som for en stor part slet ikke skulle have været pålagt, da op mod halvdelen af den anvendte gas i det danske gasnet er opgraderet og bæredygtig biogas.

DFJ opfordrer derfor til, at der foretages analyser af konsekvenserne, inden der indføres en afgift på fossil elproduktion. Såfremt ændringen gennemføres alligevel, opfordrer DFJ til, at det kombineres med afgiftsfritagelse på opgraderet biogas. Ellers vil det have negative konsekvenser for varmekundernes pris og for elforsyningssikkerheden, jf. afsnittet om opgraderet biogas nedenfor.

Den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion indebærer således også en forringelse af de danske kraftvarme- og affaldsenergianlægs konkurrenceevne, da udenlandsk elproduktion typisk er beskattet mildere. Derved kan den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion medføre lavere kapacitet af termisk elproduktion i Danmark. Produktionen vil erstattes af fossil termisk elproduktion i udlandet, typisk baseret på kul, naturgas mv. En CO₂-afgift på fossil elproduktion i Danmark risikerer derfor at medføre lækage af CO₂-udledning til udlandet.

Den fossile, termiske elproduktion som spidslast er fortsat helt afgørende for elforsyningssikkerheden i Danmark. DFJ og BC skal derfor igen gøre opmærksom på, at man med afgiften på fossil elproduktion risikerer at reducere kapacitet fra den fossile termiske elproduktion, førend der i Danmark findes alternativer.

Fritagelse af fjernvarmen fra afgifter på opgraderet biogas udestår

Det fremgår af den politiske aftale om grøn skattereform, at muligheder for afgiftsfritagelse af opgraderet biogas skal analyseres. Skatteministeriet har oplyst, at dette arbejde endnu ikke er afsluttet, hvorfor der i lovforslaget endnu ikke er taget stilling til, på hvilken måde opgraderet biogas (biometan) kan afgiftsfritages.

Dansk Fjernvarme har ad flere omgange anbefalet Skatteministeriet at anvende data vedr. andelen af opgraderet biogas i det danske forbrug af ledningsgas som grundlag for, at der ikke længere skal betales afgift af den bæredygtige biometan. Det gælder både emissions- og CO₂-afgiften på rumvarme og elproduktion samt energiafgiften på naturgas. Data er allerede tilgængeligt via statens eget selskab, Energinet.

Det fremgår af lovforslaget, at *"Omfattet af CO₂-afgift er varer, der er afgiftspligtige efter kulafgiftsloven og gasafgiftsloven, bortset fra biogas m.v. til varmfremstilling. Når sådan biogas distribueres via det kollektive gasnet, vil det dog i udgangspunktet være blandet med fossilt gas, og der betales derfor afgift af hele blandingen. Størstedelen af den ledningsførte biogas modtager imidlertid støtte i form af et produktionstillæg efter lov om gasforsyning, som overstiger afgiften."*

Der skal ikke lægges hverken CO₂-afgifter eller andre naturgas-afgifter på grøn og bæredygtig biogas. Det strider direkte imod hensigterne med en grøn skattereform og hertil kommer, at afgifterne er med til at udhule økonomien i kraftvarmeværker, som bidrager kritisk til elforsyningssikkerheden i Danmark.

De gasbaserede anlæg i fjernvarmesektoren gør en stor og helt nødvendig forskel for elforsyningssikkerheden i Danmark og bidrager samtidig gennem spidslast til at holde fjernvarmepriserne nede. Gas er et meget fleksibelt brændsel, som mange fjernvarmeselskaber har stor gavn af i deres produktionsmix. Både gaskedler og -motorer kan på en omkostningseffektiv og fleksibel måde understøtte elsystemet, når solen ikke skinner og det ikke blæser.

Alt i alt gør de gasfyrede anlæg en forskel for de danske energiforbrugere i form af både lavere varmepriser og bedre forsyningssikkerhed på både varme og el – men grundet langt færre driftstimer end tidligere er anlæggenes økonomi truet og en stor del af kapaciteten er enten allerede lukket eller risikerer at gøre det i de kommende år. Andelen af biometan i gasnettet er på cirka 40 pct. stigende til 100 pct. frem mod 2029, og det er derfor på høje tid, at der findes en løsning, således at selskaberne ikke betaler afgift for den grønne gas, de anvender.

Energiafgifter på affaldsenergi

Affaldsvarmeafgiften stiger dobbelt så meget som andre afgifter

Energiafgifterne i Danmark prisreguleres som udgangspunkt årligt på baggrund af udviklingen i nettoprisindekset i året to år forud. Det betyder f.eks., at satserne, der gælder for 2024, opgøres ved at pristalsfremskrive satserne i 2023 med årsgennemsnittet i nettoprisindekset i 2022. Denne metode gælder imidlertid ikke for affaldsvarmeafgiften, som betales af varmemeforbrugerne, jf. kulafgiftslovens § 1, stk. 2. Beregningsmetoden for affaldsvarmeafgiften betyder i praksis, at denne afgift prisreguleres med 2*udviklingen i nettoprisindekset – til forskel for fremskrivningen af andre afgifter.

I perioden 2013-2021 har udviklingen i nettoprisindekset i gennemsnit årligt været 0,8 pct., hvorfor den særlige prisreguleringsmetode for affaldsvarmeafgiften ikke har haft den store betydning. Imidlertid har der som bekendt været store prisstigninger i samfundet de seneste år, og grundet reglerne om prisregulering af afgifter, slår disse stigninger først nu igenem på afgiftssatserne. Udviklingen i nettoprisindekset var i 2022 på 7,7 pct., og i 2023 på 4 pct. Dermed oplever varmemeforbrugerne prisstigninger på den varme, der kommer fra affaldsforbrænding på 15,4 pct i 2024 og kan se frem til en yderligere stigning i 2025 på 8 pct.

DFJ har ad flere omgange gjort Skatteministeriet opmærksom på denne problemstilling, og er på den baggrund uforstående overfor, at denne klare uhensigtsmæssighed i afgiftssystemet ikke rettes op i forbindelse med det aktuelle lovforslag. Tværtimod videreføres den dobbelte fremskrivning, på trods af at netop kulafgiftslovens § 1, stk. 2 ændres ifm. lovforslaget.

Energibalancemetoden

Skatteministeriet, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet m.fl. har i 2019-2021 samarbejdet med affaldssektoren om at fastlægge den såkaldte energibalancemetode til brug for afgiftsbelægningen på affaldsenergianlæg. Efterfølgende har Skatteministeriet foreslået at drøfte en sammenlægning af de to afgifter (tillægsafgift og affaldsvarmeafgift) til én enkelt afgift med energibalancemetoden som grundlag for den ny afgift. Dialogen og arbejdet hermed blev imidlertid sat på pause, fordi grøn skattereform skulle klarlægges først.

DFJ og BC har nu foreslået at indføre energibalancemetoden som en del af afgiftssystemet på affaldsenergianlæg – forslaget indebærer en afgiftsmodel, som skaber et mere nøjagtigt afgiftsgrundlag og de rette incitamentter til optimering. Skatteministeriet har i januar 2024 oplyst, at ministeriet fortsat er positive overfor metoden. DFJ og BC skal derfor gøre opmærksom på, at arbejdet med at få indført energibalancemetoden skal igangsættes snarest, således at der kan opnås de fordele denne metode har i forhold til at skabe de rette incitamentter til optimering til gavn for forbrugerne.

Det skal pointeres, at energibalancemetoden ikke er en stor afgiftsmæssig omlægning. Der er reelt blot tale om en mere korrekt og retvisende opgørelse af energiindholdet i affaldet, som er nødvendig for en korrekt opgørelse af afgiftsgrundlaget.

Bundpris- og justeringsmekanisme

Der er politisk aftalt en såkaldt "bundpris", som indebærer, at CO₂-afgiften for de kvoteomfattede selskaber kan justeres, såfremt kvoteprisen viser sig at udvikle sig lavere end den aktuelle fremskrivning. Bundprisen kan aktiveres ved genåbning af den politiske aftale, enten ved de allerede aftalte genåbninger i 2026 og 2028, eller i særlige tilfælde ved indkaldelse af aftaleparterne.

Ved indførelse af denne type justeringstiltag er det afgørende, at der også sikres rettidig *nedjustering* af en eventuelt forhøjet CO₂-afgift, i det tilfælde, hvor kvoteprisen efterfølgende stiger. Såfremt der gøres brug af denne "bundpris", så anbefales det, at der samtidig indføres en model med løbende opkrævning af acotobetaling af CO₂-afgiften, og at der fx ved slutningen af året sker en slutopkrævning med evt. justering i forhold til udvikling i kvoteprisen. Derigennem sikres bedre regulatorisk forudsigelighed og stabilitet.

Elpatronordningen forringes

Lovforslaget indebærer, at godtgørelsen gennem elpatronordningen forringes ganske betragteligt. For nogen selskaber medfører lovforslaget en godtgørelse, som er 50 pct. lavere end i det nuværende afgiftssystem.

Godtgørelsen i den gældende elpatronordning gives ifølge lovgivningen på *både* energif afgift og CO₂-afgift, og dette videreføres med lovforslaget – blot med ændrede satser. Det er vores klare opfattelse, at der politisk ikke er vedtaget nogen ændringer specifikt i den godtgørelsesmulighed, som elpatronordningen indebærer. Derfor er det for det første vanskeligt at forstå, hvorfor lovforslaget medfører en så markant lavere godtgørelse. Dette gør sig gældende på godtgørelsen på energif afgiften.

For det andet bemærkes, at elpatronordningens satser (niveauet af disse) for CO₂-afgift i en årrække har indebåret, at der generelt i praksis ikke kan opnås nogen godtgørelse på CO₂-afgiften i ordningen – med mindre gaskedlen har en virkningsgrad nede omkring 72 pct. En gaskedel har typisk en langt højere virkningsgrad, og vil ofte ligge over 100 pct. Ved en virkningsgrad på 72 pct. er kedlen ineffektiv og vil formentlig skulle skiftes. Satserne i den gældende lovgivning må derfor anses for fejlbehæftede for så vidt angår CO₂-afgiften. Denne fejl er videreført i lovforslaget med de nye satser, der fremgår. DFJ anbefaler at dette rettes, så ordningen fremover også i praksis har den virkning, som er myndighedernes hensigt med ordningen.

Ingen fradrag i CO₂-afgiften for de kvoteomfattede på rumvarme

Med lovforslagene lægges der op til en højere beskatning af kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren sammenlignet med øvrige kvoteomfattede selskaber i industrien. Det er principielt forkert, at der ikke gøres op med den eksisterende uens beskatning på området, hvor kvoteomfattede selskaber pålægges en anden omkostning pr. ton udledt CO₂ end andre virksomheder, som har samme teknologi/brændsel.

Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær har desuden i foråret 2023 sendt positionsrapport af 8. februar, som der i øvrigt henvises til. Positionsrapporten vedlægges som bilag.

Dansk Fjernvarme takker for muligheden for at kommentere på forslaget og står til rådighed for dialog om høringsvarets indhold.

Med venlig hilsen

Rune Moesgaard
Politisk chef
Dansk Fjernvarme
rum@danskfjernvarme.dk
Tlf: +45 24904149

Kathrine Olldag
Politisk Chef
Brancheforeningen Cirkulær
kao@cirkulaer.dk
Tlf. +45 61742030

INDSPIL TIL SKATTEMINISTERIET

8-2-2023

Side 1 af 12

Fjernvarme- og affaldsenergiens indspil til udmøntning af aftale om grøn skattereform

Dette papir indeholder Dansk Fjernvarmes og Dansk Affaldsforenings indspil til arbejdet med at udmønte aftalen om en grøn skattereform af 24. juni 2022 i lovgivningen.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening støtter grundlæggende op om, at der med aftalen om grøn skattereform nu lægges op til et nyt CO₂-afgiftssystem, som i højere grad beskatter udledning af CO₂ og dermed giver et øget incitament til at begrænse denne udledning.

Der er dog fortsat nogle forhold i aftalen, som Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening mener er uhensigtsmæssige for den igangværende grønne omstilling, og som derfor bør justeres ifm. den planlagte genåbning af aftalen i 2023. Det drejer sig bl.a. om de rammer, der med aftalen sættes for støtte til CO₂-fangst.

Det lægges til grund, at Skatteministeriet går i gang med udmøntning af aftalen i lovgivning inden for nær fremtid. Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening har i den forbindelse identificeret en række forhold relateret til aftalen, som skal afklares og fastsættes endeligt i forbindelse med dette udmøntningsarbejde.

Nedenfor beskrives de nævnte forhold nærmere. Afslutningsvis listes en række afklarende spørgsmål, som foreningerne ønsker svar på snarest, og som (med enkelte undtagelser) allerede er blevet stillet til Skatteministeriet i brev af 22. april 2022 samt i mail af 28. sept. 2022.

1 Midler til støtte af CO₂-fangst

Der er i aftalen om en grøn skattereform afsat 3 mia. kr. til indfasningsperioden frem til 2030 og herefter et beløb (1,1 mia. kr.) årligt i 15 år. Midlerne afsættes ifølge aftalen til støtte af fangst og lagring af fossile og biogene kilder.

Det fremgår videre af aftalen, at *"Dermed gives en tilskyndelse til såkaldte negative udledninger fra fx fangst og lagring af CO₂ fra biogene kilder (biogas, biomasse og biogent affald). Tilskuddet til negative udledninger kan ses som en slags "negativ afgift" og skal ses i sammenhæng med, at negative udledninger indgår i 70 pct.-målet på samme måde som reduktion af positive udledninger."* Det er i aftalen ikke klarlagt, hvilken del af de afsatte midler, der skal gå til biogene kilder.

Det fremgår desuden af aftalen, at udmøntning af midlerne indrettes som en konkurrencebaseret pulje.

Det er positivt, at der i aftalen afsættes yderligere midler til støtte af CO₂-fangst. Dog er det uhensigtsmæssigt, at midlerne ikke øremærkes fangst af *biogen* CO₂, idet brændsler med højt fossilt indhold dermed opnår en konkurrencefordel i forhold til anlæg med højt biogent indhold som eksempelvis affaldsenergianlæg, biomasseanlæg mv. Der skabes incitament til fangst af fossil CO₂ gennem den nye CO₂-afgift (samt kvoter), da disse omkostninger spares ved fangst af CO₂.

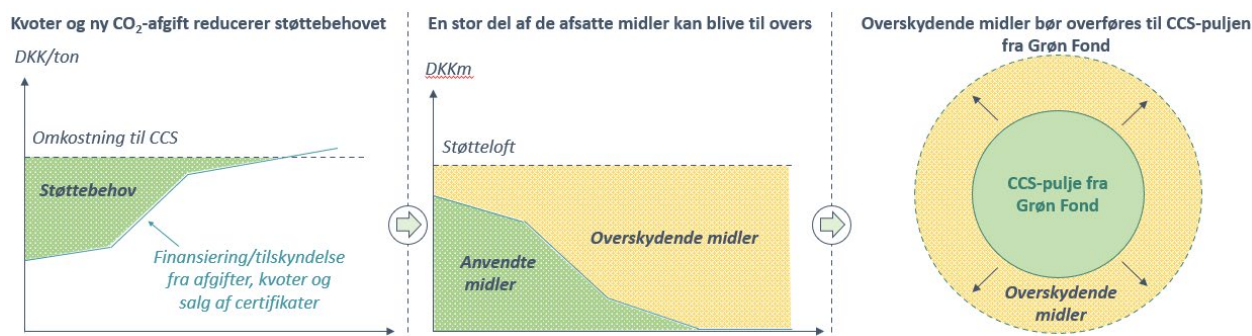
Affaldsforbrænding er en nødvendig miljøteknologi, som er uundgåelig, og hvor vi derfor bør fokusere på at støtte disse i at etablere fangst af CO₂, så hurtigt det er muligt. Tilsvarende er den certificerede bæredygtige biomasse CO₂-neutral og kan spille en afgørende rolle i at indfri vores klimaambitioner gennem negative emissioner. Den biogene CO₂ kan ved fangst og lagring nedbringe koncentrationen af CO₂ i atmosfæren, hvilket FN's klimapanel (IPCC) anser for et væsentligt bidrag i forhold til at afbøde den globale temperaturstigning. Således er fangst af CO₂ fra både biogent affald og biomasse centralt i forhold til at komme i mål med 70 pct. reduktion af Danmarks CO₂-udledning i 2030.

1.1 Støttemidler til CCS skal målrettes biogene kilder

I en konkurrencebaseret pulje, hvor de billigste reduktioner modtager støtten, stilles de biogene kilder ringere end de fossile kilder ift. at få tildelt støttemidler. De fossile kilder vil via grøn skattereform få et reduceret støttebehov, fordi de sparede afgifter og evt. kvoter kan fratækkes deres støttebehov. Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler derfor, at der er særskilt fokus på fangst af biogen CO₂ ved, at de afsatte midler opdeles i to dele, sådan at der øremærkes midler særskilt til fangst af biogene kilder.

For at understøtte udviklingen af CO₂-fangst i Danmark og for at sikre, at en større del af potentialet realiseres, foreslår Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening desuden, at eventuelle midler, der bliver i overskud fra udmøntningen af CCUS-puljen fra klimaaftalen af 22. juni 2020, overføres til en ny eller eksisterende pulje, fx regeringens Grønne Fond, målrettet etablering af yderligere CO₂-fangst. Således sikres, at midlerne reelt anvendes til at støtte udbygningen af CCUS i Danmark, sådan som det politisk har været tiltænkt. Som CCUS-puljen (fra Klimaaftalen fra juni 2020) er indrettet nu, lægges der op til, at overskydende midler (f.eks. som følge af øget tilskyndelse fra en stigende kvotepris) ikke videreføres i senere udbud. Det fulde beløb på de 16 mia. kr. bør i alle tilfælde gives til støtte af CCUS, da dette netop er politisk aftalt.

Figur 1: Overførsel af overskydende midler til CCS-puljen fra grøn fond

Kilde: Dansk Fjernvarme

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at der sikres særskilt fokus på fangst af biogen CO₂ ved at de afsatte midler opdeles i to dele, sådan at der øremærkes midler særskilt til fangst fra biogene kilder.
- at eventuelle midler, der bliver i overskud fra udmøntningen af CCUS-puljen fra klimaaftalen af 22. juni 2020 (og evt. andre puljer), overføres til en ny eller eksisterende pulje, fx regeringens Grønne Fond, målrettet etablering af yderligere CO₂-fangst.

1.2 Aftalebestemmelser om støttemidler til CCS bør justeres ved genåbning i 2023

Optimalt set skulle udmøntning af midlerne *ikke* ske ved konkurrenceudsættelse, da dette skaber en barriere for selskabernes arbejde med etablering af fangst-anlæg, idet konkurrenceudsættelsen af støttemidlerne indebærer stor usikkerhed om anlæggenes økonomi og forsinket udviklingen af CO₂-fangst i Danmark til skade for klimaet og en dansk førerposition på området.

I stedet anbefaler Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening, at aftalen om grøn skattereform ved den planlagte genåbning i 2023 justeres, således at der fastsættes en fast sats (en reel negativ afgift) pr. ton fanget CO₂, der gælder på tværs af alle biogene kilder. Denne kan over en årrække reduceres, i takt med at der skabes et transparent marked for negative emissioner eksempelvis gennem EU's foreslåede certifikatsystem for CO₂-optag.

Derudover anbefaler Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening, at der arbejdes på at sikre, at negative emissioner udløser CO₂-kvoter, sådan som det tidligere er foreslået i et ændringsforslag til kvotedirektivet fra EU Parlamentets miljøudvalg¹. Den negative afgift vil i så fald kunne indføres som en såkaldt Carbon Contract for Difference (CCfD) i stil med de seneste års udbud af havvind. For CO₂-fangst vil aktøren således sikres en fast tilskyndelse, og her kan andelen fra en negativ afgift (fast sats) falde, efterhånden som kvoteprisen stiger.

¹ [Europa-Parlamentets miljøudvalgs ændringsforslag til kvotedirektivet, jan. 2022.](#)

Det giver aktøren sikkerhed for sin investering og statskassens bidrag vil blive reduceret over tid.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at aftalen ved den planlagte genåbning i 2023 justeres, således at der fastsættes en fast sats (en reel negativ afgift) pr. ton fanget CO₂.
- at danske myndigheder arbejder på at sikre, at negative emissioner udløser CO₂-kvoter, sådan som det er foreslået i et ændringsforslag til kvotedirektivet fra EU Parlamentets miljøudvalg.

2 Administrative regler vedr. fangst i modstrid med grøn skattereform

Det er afgørende, at den grønne skattereform gennem indførelse af den ny og højere CO₂-afgift styrker *incitamentet* til fortsat omstilling væk fra fossile brændsler, men også til fangst af CO₂.

Der er allerede en stor del af aktørerne i vores sektorer, som har ambitioner om at etablere CO₂-fangst. En undersøgelse Dansk Fjernvarme har lavet blandt en mindre gruppe af medlemmer i sommeren 2022 viser, at 22 selskaber overvejer eller har konkrete planer om CO₂-fangst. Heraf har halvdelen deciderede planer om etablering af fangstanlæg og vil kunne fange mere end 4 mio. ton CO₂, hvoraf 75 pct. vil være negative emissioner. Fire selskaber har meget konkrete planer, som de er langt fremme med, og forventer at fange 2,25 mio. ton CO₂, hvoraf mindst 67 pct. vil være negative emissioner.

De af selskaberne, som i øjeblikket alene har overvejelser afventer lige nu, hvordan rammebetingelserne bliver.

Kommunalt ejede selskaber må alene indgå i de aktiviteter, som de har lovhjemmel til. Det er politisk besluttet, at kommunalt ejede anlæg skal have klar hjemmel til etablering af CO₂-fangst.

Myndighederne har imidlertid valgt en juridisk løsning, hvor selskaberne skal etablere CO₂-fangst i en såkaldt *tilknyttet virksomhed* til deres hovedvirksomhed på trods af, at der er tale om tæt forbundne aktiviteter, når der etableres CO₂-fangst på et kraftvarme- eller affalds-energianlæg.

Kravet om selskabsmæssig adskillelse medfører en række udfordringer, herunder at der ved CO₂-fangsten sker en reduktion i hovedvirksomhedens betaling af CO₂-afgifter samt kvoteforpligtelse. Denne besparelse sker i hovedvirksomheden, mens omkostningerne til at opnå besparelsen sker i den tilknyttede CO₂-fangstvirksomhed.

Det strider imod formålet med den grønne skattereform og indførelsen af en høj CO₂-afgift, som netop skal styrke *incitamentet* til at reducere udledning af CO₂, bl.a. ved at fange CO₂ de steder, hvor det giver bedst mening.

De nuværende rammevilkår skaber en barriere for udbredelsen af fangstanlæg. CO₂-fangst skal kunne foregå i selskabets hovedvirksomhed, hvorved dette og andre væsentlige problemstillinger vil blive løst. Alternativt bør det som minimum sikres, at den opnåede besparelse i hovedvirksomheden kan overføres til CO₂-fangstvirksomheden, således at den kan anvendes til finansiering af CO₂-fangst. Det er ikke tilfældet under de gældende rammevilkår.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at CO₂-fangst skal kunne foregå i selskabets hovedvirksomhed.
- At det alternativt sikres, at den opnåede besparelse i hovedvirksomheden kan overføres til CO₂-fangstvirksomheden, således at den kan anvendes til finansiering af CO₂-fangst.

3 Ny afgift på fossil elproduktion

I forlængelse af et forslag fra ekspertgruppen for grøn skattereform indgår det i aftalen om en grøn skattereform, at der indføres en ny afgift på fossil elproduktion for de kvoteomfattede.

Det fremgår herom i ekspertgruppens rapport, at *"Det gældende energibeskatningsdirektiv indeholder en række obligatoriske fritagelser for flere af disse erhverv. ... Ved udvidelserne af CO₂-afgiften er det derfor en forudsætning, at de kan indrettes på en måde, som er EU-medholdelig og ikke strider mod energibeskatningsdirektivet, de obligatoriske afgiftsfritagelser eller øvrige juridiske forpligtelser."*

Det er Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforenings opfattelse, at både den eksisterende og en eventuel ny afgift på fossil elproduktion er i strid med EU's regler på området, som netop forbyder alle andre afgifter end miljøafgifter på elproduktion. KPMG fører i øjeblikket en sag om lovmedholdeligheden af den eksisterende CO₂-afgift på fossil elproduktion, som der afventes afklaring på.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening er ikke bekendt med, at der skulle være lavet analyser af, hvordan en ny CO₂-afgift på fossil elproduktion på lidt længere sigt kan komme til at påvirke hverken forbrugerpriserne på fjernvarme eller elforsyningsikkerheden. Det fremgår ikke af ekspertgruppens første delrapport, hvor der til sammenligning indgår beregninger af, hvordan øvrige afgifter rammer forbrugerpriserne på varmeområdet.

En sådan afgift vil i mange tilfælde ende med at ramme varmekunderne. Det skyldes, at kraftvarmeværker og affaldsforbrændingsanlæg producerer både varme og el. Ved samproduktion af el og varme, herunder affaldsforbrænding, anvendes typisk en model, hvor varmesiden (og evt. affaldssiden) betaler for de omkostninger, der ikke dækkes af indtægter fra elsiden. En ny CO₂-afgift på fossil elproduktion vil påvirke marginalprisen for anlæggenes elproduktion og derigennem anlæggets drift og samlede økonomi. Det vil i mange tilfælde

slå negativt igennem på anlæggets varmepris, og dermed gå ud over varmekonsumterne (og potentielt affaldstaksten).

Den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion indebærer således også en forringelse af de danske kraftvarme- og affaldsenergianlægs konkurrenceevne, da udenlandsk elproduktion typisk er beskattet mildere. Derved kan den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion medføre lavere kapacitet af termisk elproduktion i Danmark. Produktionen vil erstattes af fossil termisk elproduktion i udlandet, typisk baseret på kul, naturgas mv. En CO₂-afgift på fossil elproduktion i Danmark risikerer derfor at medføre lækage af CO₂-udledning til udlandet.

På nuværende tidspunkt er den fossile termiske elproduktion som spidslast fortsat afgørende for elforsynings sikkerheden i Danmark. Konsekvenser af en ny afgift skal belyses, så vi ikke risikerer at reducere kapacitet fra den fossile termiske elproduktion, førend der i Danmark findes alternativer.

Der er umiddelbart ikke fremlagt nogen analyser af, hvordan denne afgift vurderes at påvirke den termiske elproduktion i Danmark, herunder vurdering af risiko for lækage-effekter, såfremt dansk elproduktion erstattes af udenlandsk produktion (som i øvrigt ofte ikke udnytter varmedelen).

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at der fremlægges analyser af, hvordan en ny CO₂-afgift på fossil elproduktion kan påvirke forbrugerpriserne hhv. den indenlandske elforsynings sikkerhed.
- at bestemmelsen om en ny CO₂-afgift på fossil elproduktion fjernes fra aftalen om grøn skattereform ved den planlagte genåbning i 2023, med mindre der skabes klarhed omkring, at CO₂-afgiften på fossil elproduktion ikke forventes at påvirke hverken varmekonsumterpriserne eller den indenlandske elforsynings sikkerhed.

4 Fradrag i CO₂-afgiften for de kvoteomfattede i rumvarmesektoren

Det fremgår ikke entydigt af aftalen om grøn skattereform, om der for kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren sker en reduktion i CO₂-afgiften, sådan som det ellers er tilfældet for øvrige kvoteomfattede selskaber i Danmark. Dansk Fjernvarme har i mail af 23. august 2022 bedt om afklaring heraf, men har ikke modtaget et skriftligt svar.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening støtter op om det nye CO₂-afgiftssystem, som i højere grad beskatter udledning af CO₂ og sektoren arbejder fortsat målrettet på at blive fossilfri i 2030. Imidlertid er det principielt forkert, hvis der ikke gøres op med den eksisterende uens beskatning på området, hvor kvoteomfattede selskaber pålægges en anden omkostning pr. ton udledt CO₂ end andre virksomheder, som har samme teknologi/brændsel.

Der er tale om en urimelig forskelsbehandling, som rammer de kvoteomfattede varmeproducenter på konkurrenceevnen i forhold til individuelle varmekilder, fordi kvoteomfattede

fjernvarmeselskaber – sammenlignet med fjernvarmeselskaber uden for kvotesektoren – alt andet lige får pålagt en ekstra omkostning, som fjernvarmeforbrugerne skal afholde, og som derfor også øger prisen på fjernvarme. Det kan i nogle tilfælde risikere at begrænse mulighederne for konvertering af naturgaskunder til fjernvarme, fordi fjernvarmen i de tilfælde risikerer at blive for dyr sammenlignet med individuelle varmekilder.

Samtidig skaber den uens beskatning ulige vilkår (incitament) mellem selskaber inden for og uden for kvotesektoren i forhold til CO₂-fangst, men også i forhold til selskaber uden for rumvarmesektoren.

Ekspertgruppen for en grøn skattereform nævner ifm. sine anbefalinger, at jo større nedslag der er til gruppen af kvoteomfattede, jo højere må det generelle niveau af CO₂-afgiften sættes.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening er af den opfattelse, at kvoteomfattede virksomheder på rumvarme skal sidestilles med øvrige kvoteomfattede virksomheder i Danmark. Eventuelle overvejelser om afgiftsprovenu i den forbindelse skal tage udgangspunkt i ekspertgruppens anbefaling om sammenhæng mellem nedslag til de kvoteomfattede virksomheder og niveauet for CO₂-afgiften. På den måde vil denne justering af den grønne skattereform også indebære en mere ensartet beskatning af danske virksomheder.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at kvoteomfattede virksomheder i rumvarmesektoren sidestilles med øvrige kvoteomfattede virksomheder og får samme nedslag i CO₂-afgiften.

5 Bundpris og justeringsmekanisme

Det fremgår af aftalen om en grøn skattereform, at der indføres en såkaldt bundpris, som indebærer, at CO₂-afgiften for de kvoteomfattede selskaber skal justeres, såfremt kvoteprisen viser sig at udvikle sig lavere end den aktuelle fremskrivning. Det fremgår videre, at bundprisen kan justeres ved genåbning af den politiske aftale, enten ved de allerede aftalte genåbninger i 2026 og 2028, eller i særlige tilfælde ved indkaldelse af aftaleparterne.

Ved indførelse af denne type justeringsværktøj er det afgørende, at der også sikres rettidig nedjustering af en eventuelt forhøjet CO₂-afgift, i det tilfælde, hvor kvoteprisen efterfølgende stiger til et højere niveau end forventet i fremskrivningen.

I stedet for en træg proces med genåbning af den politiske aftale for at justere CO₂-afgiften anbefaler Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening, at det ved genåbning af aftalen i 2023 besluttes at indføre en model med løbende opkrævning af acontobetaling af CO₂-afgiften, og at der fx ved slutningen af året sker en slutopkrævning med evt. justering i forhold til udvikling i kvoteprisen. Derigennem sikres, at selskaberne ikke ender med at blive opkrævet højere afgifter, end det er tiltænkt med aftalen om en grøn skattereform. Det er desuden

vigtigt, at detaljer vedrørende justeringsmekanismen fastlægges hurtigst muligt, og at modellen derfor bliver enkel og overskuelig for selskaberne.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at der ved den planlagte genåbning af aftalen i 2023 indføres en model med løbende opkrævning af acontobetaling af CO₂-afgiften, og at der årligt sker en slutopkrævning med evt. justering i forhold til udvikling i kvoteprisen.

6 Afgiftsfritagelse af biogas

Det fremgår af den politiske aftale, at der i første halvår af 2023 skal fremlægges en analyse for aftalepartierne med mulige modeller til afgiftsfritagelse af biogas ved køb af oprindelsesgarantier.

Den opgraderede biogas er en oplagt del af løsningen på den aktuelle udfordring med at udfase mest muligt naturgas fra den danske energisektor. Helt i tråd med det har EU med REpowerEU Plan² foreslået at fordoble mængden af biomethan (opgraderet biogas) i EU. Biogas bør derfor prioriteres til bl.a. anvendelse som reserve- og spidslast i kraftvarmen, og det bør gøres attraktivt for fjernvarmeværker at anvende opgraderet biogas.

Der er imidlertid i dag en afgiftsmæssig barriere for denne løsning, idet al gas fra gassystemet beskattes ens, og den opgraderede biogas dermed sidestilles afgiftsmæssigt med naturgas, selv om biogassen er et bæredygtigt brændsel.

Der findes i dag data på, hvor stor en andel opgraderet biogas udgør af det danske forbrug af ledningsgas. Disse data kan danne grundlag for en afgiftslettelse til den opgraderede biogas. En sådan ændring kan tænkes ind i det igangværende arbejde med afgiftsfritagelse af biogas.

Alternativt kan oprindelsesgarantier anvendes som et grundlag for, at der kan gives afgiftsfritagelse for opgraderet biogas til selskaber, som køber oprindelsesgarantier for den opgraderede biogas. Køb af oprindelsesgarantier er også nødvendigt for at tilvejebringe det rette grundlag for CO₂-kvoter, således at der alene betales kvoter for naturgassen.

Det bemærkes dog i den forbindelse, at fjernvarmeselskaber pt. *ikke* må købe oprindelsesgarantier, da Forsyningstilsynet har udtalt, at hverken oprindelsesgarantier for el eller opgraderet biogas er en "nødvendig omkostning". Derfor er der behov for at få justeret reglerne, da Forsyningstilsynets vurdering er en hindring for den grønne omstilling.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at data vedr. andelen af opgraderet biogas i det danske forbrug af ledningsgas skal kunne danne grundlag for afgiftsfritagelse af biogas.

² REpowerEU Plan – Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council, the European economic and social committee and the committee of the regions, Maj 2022.

- alternativt, at oprindelsesgarantier kan danne grundlag for afgiftsfritagelse af biogas, og i den forbindelse skal reglerne justeres, således at det fremgår direkte heraf, at oprindelsesgarantier er en nødvendig omkostning, som fjernvarmeselskaber må opkræve via tarifferne.

7 CO₂-afgift på affaldsenergianlæg

Det fremgår ikke af aftale om en grøn skattereform, om CO₂-afgiften på affaldsenergianlæg skal ramme affaldssiden eller varmesiden. Formålet med den ny CO₂-afgift må være at skabe et incitament til at begrænse udledning af fossil CO₂. Varmesiden har ikke indflydelse på andelen af fossile kilder (særligt plastik) i de blandede affaldslæs. Med det udgangspunkt er det umiddelbart mest hensigtsmæssigt, at CO₂-afgiften overvæltes på affaldssiden, ligesom det typisk sker i dag. Men samtidig er der stor usikkerhed omkring både de fremtidige energifgifter for affaldsenergianlæg samt om de fremtidige økonomiske rammevilkår for affaldsenergianlæggene pga. den planlagte konkurrenceudsættelse.

Desuden bemærkes, at affaldsenergiselskaberne uanset hvad har yderst begrænset mulighed for at påvirke affaldets indhold. Ansvar for at fremme genanvendelse og mindske mængden af plastik ligger andre steder, særligt hos virksomhederne og kommunerne. Det anbefales, at der også sættes ind i producentledet, hvor der bør indføres en punktafgift på plast.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at der kommer en snarlig afklaring i forhold til energifgifterne for fremtidige affaldsenergianlæg samt disses rammevilkår, således at der er grundlag for at vurdere, hvordan CO₂-afgiften på affaldsenergianlæg skal finansieres.
- at der indføres en punktafgift på plast i producentledet.

8 Energifgifter på affaldsenergianlæg

Der skal skabes klarhed omkring konsekvenser af en grøn skattereform for affaldsenergianlæg hurtigst muligt. Ekspertgruppen for grøn skattereform konkluderer i deres første delrapport, at *"Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at skønne præcist over CO₂-effekterne af en omlægning af rumvarmeafgifterne på affaldsområdet."* Der er ikke fremlagt en model for, hvordan en omlægning af de nuværende afgifter på affaldsområdet skal ske. Det er nødvendigt, at der kommer en dialog om de fremtidige afgifter på affaldsområdet, bl.a. skal det afklares, hvordan en omlægning af de eksisterende afgifter på affaldsområdet skal ske.

Der er tale om en sektor, som løser en uundgåelig og nødvendig miljøopgave. Dansk Affaldsforening og Dansk Fjernvarme anbefaler, at det sikres, at det samlede afgiftsniveau for affaldsenergianlæg ikke bliver højere end ved det nuværende afgiftssystem, idet dette vil komme forbrugerne til ugunst. Bliver afgiftsniveauet for højt, vil man desuden risikere, at

dansk forbrændingseget affald vil blive sendt til udenlandske anlæg i forbindelse med den planlagte konkurrenceudsættelse af sektoren, hvorfor CO₂-udledningen blot eksporteres.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at det sikres, at det samlede afgiftsniveau for affaldsenergianlæg ikke bliver højere end ved det nuværende afgiftssystem, idet dette vil komme forbrugerne til ugunst.

Fremtidig fordeling af affald på biogent hhv. fossilt affald

Regeringens ekspertgruppe for grøn skattereform vurderer, at fjernvarmekunder i områder med affaldsvarme alt andet lige vil opleve lavere varmepriser med ekspertgruppens anbefalede afgiftssystem.

Denne vurdering baseres bl.a. på forudsætninger om fremtidigt indhold af biogene hhv. fossile affaldsfraktioner, der ikke virker realistiske, og som er baseret på fremskrivninger, der i høj grad lægger vægt på udokumenterede såkaldte "synergieffekter" og ikke på erfaringer og pålidelige kvantificeringer. Disse fremskrivninger ligger langt fra det aktuelle indhold af biogent hhv. fossilt affald på affaldsenergianlæggene, og det er forbundet med meget stor usikkerhed, om de tendenser, der er indlagt i fremskrivningen, bliver en realitet.

De fremtidige affaldsfraktioner har stor betydning for de faktiske afgifter, som affaldsenergiselskaberne, der ikke fanger CO₂, står overfor. Dansk Affaldsforening vurderer, at de biogene affaldsfraktioner ved et optimistisk skøn kan komme til at udgøre ca. 65 pct. af de samlede affaldsmængder i 2030. For at sikre større klarhed om konsekvenserne af de forestående beslutninger om et nyt afgiftssystem anbefaler Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening, at de nævnte fremskrivninger genbesøges.

Det er desuden Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforenings anbefaling, at der pålægges en punktafgift på fossile plastprodukter og dermed skabes incitament til at reducere produktion af plast.

9 CO₂-opgørelsesmetode

Det fremgår af den politiske aftale, at der skal etableres en CO₂-opgørelsesmetode, som skal skabe klarhed for virksomhederne om deres afgiftsbetaling. Der findes allerede i dag en metode, som de større selskaber anvender. Fjernvarme- og affaldsenergisektoren mener, at sektoren bør inddrages i dette arbejde svarende til, at der tidligere har været et samarbejde om bl.a. energibalancemetoden.

Det er væsentligt, at muligheden for at anvende standard-faktorer til opgørelse af CO₂-udledning bibeholdes fremadrettet.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening anbefaler

- at fjernvarme- og affaldsenergisektoren skal inddrages i dette arbejde svarende til, at der tidligere har været et samarbejde om bl.a. energibalancemetoden.

10 Afklarende spørgsmål til Skatteministeriet

Aftalen om grøn skattereform sætter nogle overordnede rammer for det nye CO₂-afgiftssystem. Der er en række forhold omkring det nye afgiftssystem, som ikke indgår i aftalen. I den forbindelse har Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening afklarende spørgsmål til en række forhold i afgiftssystemet. Størstedelen af disse spørgsmål er også stillet til Skatteministeriet i brev af 22. april 2022, men ministeriet har endnu ikke svaret på de stillede spørgsmål.

Dansk Fjernvarme og Dansk Affaldsforening søger afklaring af nedenstående forhold på vegne af en lang række medlemmer og det har stor betydning for selskabernes investeringsbeslutninger, at der kommer klarhed omkring de afgiftsmæssige forhold snarest, og i forhold til bl.a. CO₂-fangst skal rammerne være klarlagt langt før 2025, hvor den grønne skattereform indføres.

3.1 Ny CO₂-afgift

- Hvordan omlægges den eksisterende CO₂-afgift til den nye CO₂-afgift?
- Det fremgår ikke entydigt af aftalen om grøn skattereform, om der for kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren sker en reduktion i CO₂-afgiften, sådan som det er tilfældet for øvrige kvoteomfattede selskaber i Danmark. Dansk Fjernvarme har i mail af 23. august 2022 bedt om afklaring heraf. Vi har alene drøftet det mundtligt og ønsker et skriftligt svar på spørgsmålet.

3.2 Affald – energiafgifter

- Er det korrekt forstået, at der lægges op til, at når/hvis CO₂-afgiften for affaldsforbrændingsanlæg overvælttes på affaldssiden for at skabe incitament til at reducere den fossile affaldsmængde, har det den konsekvens, at elproduktion på affaldsanlæg friholdes for CO₂-afgift?
- Hvordan skal afgiftsreduktionen på affaldsområdet beregningsteknisk ske? Den eksisterende lovgivning tillader CO₂-afgiftsreduktion for biogent affald ved (ud fra målinger) at opføre den biogene og fossile andel i røggassen. Er den samme metode også tiltænkt at kunne anvendes i forbindelse med den nye CO₂-afgift?
- I dag er der en tillægsafgift, der overvælttes på affaldssiden og en affaldsvarmeafgift, der er en output energibeskatning. Sidstnævnte tager ikke højde for energieffektivitet modsat energiafgifter på fossile brændsler (inputbeskatning). Hvordan lægges der op til, at de eksisterende afgifter på affaldsvarmeområdet omlægges?
- Hvordan vil den delvise omlægning til CO₂-afgift ske i perioden 2025-2030? Konkrete satser i denne periode?

3.3 Ny afgift på fossil elproduktion

- Hvad er baggrunden for, at der ikke skelnes mellem kvote-omfattede og ikke-kvoteomfattede i forhold til CO₂-afgift på fossil elproduktion? Hvad er tænkt omkring CO₂-beskatning af de ikke-kvoteomfattede?

3.4 Procesgodtgørelsesregler

- Kan det bekræftes, at der lægges op til, at procesgodtgørelsesreglerne fortsat skal være gældende jf. den nuværende lovgivning?

3.5 Virksomheder med særlig kritisk funktion

- Det fremgår af den politiske aftale, at der skal ske "Monitorering af virksomheder, der har en særlig kritisk funktion ift. fjernvarmebehov". Hvad ligger der i denne aftalebestemmelse?

3.6 Bundpris og justeringsmekanisme

- Modregning i energiafgiften: Vi har af Energistyrelsen i anden sammenhæng fået oplyst, at hvis bundpris-princippet bliver aktiveret svarende til at CO₂-afgiften sættes op, så vil det endvidere medføre, at energiafgiften vil blive sænket tilsvarende, så det vil ikke have betydning for den totale afgift betalt for varme produceret på gas (eller anden brændsel). Kan det bekræftes?

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

Sendt til: lovgivningogoekonomi@skm.dk
Att.: esd@skm.dk og sbh@skm.dk (kopi)

Høring over emissionsafgiftsloven samt følgelovforslag om tilpasning af energi- og CO2-afgifter (j.nr. 2022-14171)

Dansk Gartneri takker for muligheden for at kommentere på Høringen over emissionsafgiftsloven samt følgelovforslagene om tilpasning af energi- og CO2-afgifter. Gartnerierhvervet producerer planter og blomster til det grønne miljø både indendørs og udendørs og leverer den sunde kost i form af frugt og grønt. Der er omkring 800 gartnerier i Danmark, som beskæftiger knap syvtusinde personer både i gartnerier og i følgeindustrien. Gartnerierhvervet spiller således en væsentlig rolle for økonomien i landdistrikterne og i de mindre landsby-samfund rundt om i landet.

Dansk Gartneri bidrager til den grønne omstilling

Siden 1990 har gartnerisektoren reduceret sin CO2-udledning markant og ifølge Danmarks Statistik, er energiforbruget pr. kvadratmeter i væksthushavene faldet med næsten halvdelen fra 2002 til 2022. Vi tror på, at sektoren kan nå målet om en 70 procent reduktion af CO2-udledningen inden 2030.

Dansk Gartneris vurdering af CO2-afgiftens konsekvens for gartnerierhvervet

Lovforslaget om gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri mv., pålægger væksthushavene en CO2-afgift og en afskaffelse af det eksisterende bundfradrag i CO2-afgiften fra 2025. De samlede konsekvenser for branchen ud fra den foreslåede model vurderes at løbe op i **402 mio. kr.**, når der tages udgangspunkt i en samlet udledning på 179.196 ton CO2.

År	Kvotefattig	Ikke kvotefattig	Samlet konsekvens
2025	6.000.000 kr.	31.150.000 kr.	37.150.000 kr.
2026	10.800.000 kr.	38.270.000 kr.	49.070.000 kr.
2027	15.600.000 kr.	45.390.000 kr.	60.990.000 kr.
2028	20.400.000 kr.	52.510.000 kr.	72.910.000 kr.
2029	25.200.000 kr.	59.630.000 kr.	84.830.000 kr.
2030	30.000.000 kr.	66.750.000 kr.	96.750.000 kr.
I alt	108.000.000 kr.	293.700.000 kr.	401.700.000 kr.

Beregning for et ikke-kvotefattig gartneri

Eksempel: gartneri der producerer væksthushavene på Sjælland og udleder 2.027 tons CO2. Gartneriet kan ikke umiddelbart konvertere til fjernvarme, men er udstyret med klimacomputer og gardiner, som giver en mulig besparelse mod år 2030 på 20-30% i CO2. Der vil den foreslået CO2-afgift betyde en årlig regning på **1,5 mio. kr.** i 2030.

Beregning for et kvotefattig gartneri

Eksempel: gartneri der producerer potteplanter i omegnen af Odense og er forsynet med fjernvarme fra Fynsværket med et varmeforbrug på 15.048 MWh. Gartneriet har i dag optimeret langt de fleste muligheder for energibesparelser og har en mulig besparelse mod år 2030 på 10 %. Der vil den foreslået CO2-afgift betyde en årlig regning på **810.000 kr.** i 2030.

Dertil skal medregnes omkostninger til køb af CO2-kvoter. Hvis der tages udgangspunkt i en kvotepris på 100 euro, vil regningen til dette gartneri udgøre 1.609.236 kr. Dermed kommer den samlede udgift op over 2,4 mio. kr.

Risiko for tab af produktion og konkurrenceevne

I regeringsgrundlaget står der *“Afgiften skal udformes på en måde, hvor erhvervet understøttes, således at erhvervets konkurrenceevne ikke forringes, og der dermed ikke flyttes arbejdspladser ud af landet samlet set”* og klimaloven slår fast, at: *“Indfrielsen af Danmarks klimamål skal ske så omkostningseffektivt som muligt under hensyntagen til både den langsigtede grønne omstilling, bæredygtig erhvervsudvikling og dansk konkurrencekraft, sunde offentlige finanser og beskæftigelse, samt at dansk erhvervsliv skal udvikles og ikke afvikles.”*

Det er Dansk Gartneris vurdering, med udgangspunkt i konsekvensberegningerne ovenfor, at den foreslåede CO2-afgift kraftigt vil forringe gartnerierhvervets konkurrenceevne og at der vil være tab af produktion og arbejdspladser. CO2-afgiften vil således ikke medføre en udvikling af erhvervet, men derimod en afvikling.

Vigtigt med kompensation på et korrekt grundlag

Gennemføres lovforslaget, er det dermed vitalt for gartnerierhvervet, at den kompensation som er angivet i Den Grønne Skattereform, matcher de omkostninger, som CO2-afgiften medfører. Ifølge Dansk Gartneris beregninger vil den kompensation, som er nævnt i Den Grønne Skattereform på 145 millioner kroner, kun dække **36 %** af omkostningerne som følge af den foreslåede CO2-afgift.

Dansk Gartneri foreslår en kompensation, som reelt vil sikre udviklingsmuligheder for et erhverv, der allerede har vist vejen og selv har opnået betydelige klimareducerende resultater. Denne kompensation bør udgøre 80 % af erhvervets tab, hvilket svarer til 320 mio. kr. fordelt over fem år.

Ønskes ovenstående uddybet er I velkomne til at kontakte undertegnede

Med venlig hilsen

Mikael Petersen
Formand for Dansk Gartneri
M: 20 21 14 05
E: mp@danskgartneri.dk

og

Silas Berthou
Chefkonsulent
M: 20 56 80 07
E: sber@danskgartneri.dk

Dansk Industri
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

8. marts 2024

2024-00949

Deres sagsnr.: 2022-14171

lovgivningogoekonomi@skm.dk

esd@skm.dk

sbh@skm.dk

Forslag til lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift mv.

Den 9. februar 2024 har Skatteministeriet udbedt sig Dansk Industris bemærkninger til et forslag til lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift mv.

DI kvitterer for forslagene og har nedenstående bemærkninger til de to lovudkast;

Fsva. energiafgiften på kvotesektorens almindelige processer finder DI det helt uacceptabelt, at de samlede afgiftssatser i lovudkastet til emissionsafgiftsloven ikke stemmer overens med de satser, som der blev indgået aftale om ifm. *Aftale om grøn skattereform for industri mv.* fsva. kvotevirksomheders almindelige proces.

At det forholder sig sådan skyldes, at kvotevirksomheders almindelige proces vil blive udsat for en højere samlet beskatning end forudsat i aftalen, idet Skatteministeriet ikke har vurderet det muligt at undtage kvotesektorens almindelige processer for energiafgift af hensyn til Energibeskatningsdirektivet. Det medfører konkret, at den samlede afgift på kvotevirksomhedernes almindelige proces stiger med 60 kr./ton CO₂, svarende til at den samlede beskatning bliver 435 kr./ton CO₂ snarere end de 375 kr./ton CO₂, som forligspartier indgik aftale om ifm. indgåelsen af *Aftale om grøn skatteform for industri mv.* Udover den samlede afgift på 435 kr./ton CO₂ kommer dernæst virksomhedernes udgifter til kvotekøb, som i 2030 forventes at ske med udgangspunkt i en kvotepris på godt 800 kr./ton CO₂, jf. *Klimastatus og -Fremskrivning 2023.*

I lyset af, at en sådan implementering udgør en substantiel og betydelig afvigelse fra aftaleteksten finder DI det uforklarligt og unødigt bebyrdende, at Skatteministeriet ikke har fundet anledning til at indrette den foreslåede beskatning på en måde der sikrer, at de aftalte satser for den samlede beskatning af CO₂ bliver overholdt.

Det kunne ske ved, at de berørte kvotevirksomheder fik reduceret andre afgifter tilsvarende samt ved at de kompenseres indirekte via øgede tilskud mv. Alternativt kunne det ske ved en lempelse af

CO2-emissionsafgiften til 315 kr./ton CO2, så den samlede beskatning på 375 kr./ton CO2 forbliver uændret for kvotesektorens almindelige proces desuagtet at dette vil påvirke afgiften for de øvrige udledninger, der er pålagt CO2-emissionsafgiften på 375 kr./ton CO2.

I fraværet af juridiske muligheder for at undgå opkrævningen af en energiafgift, lægger DI op til at man ad forskellig vej afbøder og modvirker effekten af energiafgiften for at bringe lovudkastet tættere på aftaletekstens ånd. Det kunne f.eks. ske ved;

1. I første instans at implementere energiafgiften med udgangspunkt i *de faktiske mindstesatser* i det europæiske energibeskatningsdirektiv. Det skal ses i lyset af, at den hidtidige danske praksis har været, at energibeskatningsdirektivets minimumssatser blev gennemført via en ensartet beskatning af energiindhold på 4,5 kr./GJ. Hvis man i stedet tog udgangspunkt i de *faktiske* volumen- og vægtbaserede mindstesatser i energibeskatningsdirektivet, ville det for naturgas – det langt mest anvendte fossile brændstof i kvotesektoren – medføre, at afgiften kan lempes til ca. 1,1 kr./GJ, svarende til ca. 20 kr./ton CO2. Det vil alt andet lige bidrage til at reducere den bebyrdende afvigelse fra aftaleteksten, energiafgiften repræsenterer.
2. I anden instans at sikre, at det merprovenu, der ville komme fra en sådan energiafgift blev tilbageført til sektoren. Det kunne bl.a. ske ved, at proventet blev øremærket kvotevirksomheder via f.eks. den grønne omstillingsfond.

Vigtigheden af at finde en løsning, der bringer udkastet tættere på aftaleteksten skal ikke mindst ses i lyset af, at den foreslåede implementering medfører en mærkbar forøgelse af de berørte virksomheders afgiftsbetaling i særligt de første år efter afgiftens indførelse i 2025.

Tager man udgangspunkt i den opgørelse af kvotesektorens udledninger fra almindelige proces, der indgår i *Klimastatus og -Fremskrivning 2023* vil en energiafgift på 60 kr./ton CO2 således medføre en umiddelbar merbelastning af kvotevirksomhederne på godt 70 mio. kr. i 2025, faldende til knap 50 mio. kr. i 2027 og dernæst ca. 20 mio. kr. i 2030.

Denne mærkbare forøgelse af afgiftsbelastningen af kvotesektoren svarer over perioden 2025 til 2030 til et kapitaldræn på knap 300 mio. kr., som virksomhederne i stedet kunnet have brugt på at gennemføre grønne investeringer. Også af den grund er det derfor helt afgørende, at der findes en model for energibeskatningen af kvotesektoren, der – hvis afgiften ikke kan fjernes helt – så i al fald minimerer dens effekt så meget som muligt ad forskellig vej. Det skal også ses i lyset af, at den forhøjede afgiftsbyrde skal bæres af en relativt lille gruppe virksomheder.

Dog bemærker DI med tilfredshed, at lovudkastet medfører en tilbagerulning af de forudsatte forhøjelser af procesenergiafgiften, som isoleret set medfører en lille afgiftslempelse i nogle sektorer i hhv. 2025 og 2026.

Fsva. CO2-emissionsafgiften på kvotesektoren generelt finder DI det principielt beklageligt, at den danske CO2-emissionsafgift reelt blot bliver lagt oveni kvoteprisen og at der derfor ikke sikres sammenhæng mellem kvoteprisen og den danske afgift, sådan som det f.eks. er tilfældet med den svenske CO2-afgift. Uanset hvad man principielt måtte mene om dobbeltbeskatning af kvotesektorens CO2-udledninger, finder DI imidlertid, at der er foretaget en række uhensigtsmæssige valg ifm. den konkrete implementering af CO2-emissionsafgiften.

Dels medfører nogle af valgene, at der opstår stor uforudsigelighed om den samlede prissætning af CO2 i kvotesektoren - hvilket i sig selv er til skade for hastigheden i den grønne omstilling - og dels medfører en række andre valg, at CO2-afgiften vil medføre store og i sidste ende unødvendige praktiske udfordringer og administrative byrder for de berørte virksomheder.

Konkret stiller DI sig kritisk overfor;

1. Uforudsigeligheden om den samlede prissætning af CO2 i kvotesektoren idet der i lovforslaget *ikke* indgår et loft over den samlede prissætning af kvotesektorens drivhusgasudledninger. At CO2-emissionsafgiften på kvotesektorens almindelige processer fra og med 2030 således forbliver på 375 kr./ton CO2 *uanset* en eventuel markant stigning i kvoteprisen medfører således dels uforudsigelighed om investeringsvilkårene og medfører samtidigt, at der principielt ikke er nogen øvre grænse for, hvor uensartet den samlede prissætning af CO2 kan blive i Danmark.

Givet at der er indbygget en indirekte bund under den samlede prissætning af CO2 i kvotesektoren, foreslår DI derfor, at der også indføres et loft, så de berørte virksomheder sikres de bedst mulige betingelser for at træffe de grønne investeringsvalg, lovforslaget har til formål at påskønne dem til.

2. Uens afgiftsgrundlag indenfor kvotesektoren idet eksempelvis certificeret biogas behandles forskelligt i hhv. EU's kvotesystem og i den danske CO2-emissionsafgift. Idet certificeret biogas ikke kræver kvoteannullering i EU's kvotesystem, men er omfattet af den danske CO2-emissionsafgift, vil der derfor opstå en situation, hvor oprindelsesgarantier for certificeret biogas tæller med i det ene afgiftsregime (kvotesystemet) men ikke gør det i det andet (den danske CO2-emissionsafgift). At samme mængde biogas på den måde behandles vidt forskelligt i de to systemer, vil ikke blot bidrage til en uens beskatning men også medføre store administrative omkostninger og en øget risiko for fejl i forbindelse med beskatningen af biogas.

DI opfordrer på den baggrund til, at der skabes klarere samspil mellem EU's kvotesystem og den danske CO2-emissionsafgift. Det bør som minimum ske ved, at indførelsen af et loft over CO2-prissætningen i kvotesektoren, der f.eks. kunne gennemføres ved, at den del af kvoteprisen, der

overstiger den i aftalen forudsatte kvotepris (på 750 kr./ton CO₂ i 2030) modregnes direkte i den danske CO₂-emissionsafgift.

Dernæst opfordrer DI til, at afgiftsgrundlaget for CO₂-emissionsafgiften bliver identisk med grundlaget for kvotevirksomhedernes kvotebetaling. Dette er ikke mindst relevant i forhold til afgiftsbehandlingen af certificeret biogas.

Fsva. indfasningen af CO₂-afgiftsstigningerne finder DI det beklageligt, at afgiftens indfasningsprofil opnås ved en tilbagebetalingsordning, hvorigennem de berørte virksomheder i 2025 til 2029 i første omgang vil skulle betale de satser, der er gældende for dem fra 2030 (dvs. enten 750, 375 eller 125 kr/ton CO₂ afhængig af sektor) og derefter vil skulle søge om en tilbagebetaling, der nedbringer deres nettoafgiftsbetaling til det niveau, der er aftalt i det enkelte år.

For en virksomhed udenfor kvotesektoren vil det i 2025 betyde, at de i første omgang vil blive opkrævet en afgift svarende til 750 kr./ton CO₂ og først derefter skal søge om at få tilbagebetalt de 400 kr./ton CO₂, der nedbringer deres nettobetaling til det aftalte niveau på 350 kr./ton CO₂ i 2025.

At der jf. *Forslag til lov om ændring af lov om kuldioxidafgift mv. § 9 stk. 3* fremgår at denne tilbagebetaling skal søges på baggrund af relativt omfattende dokumentation, vil forventeligt medføre meget store administrative omkostninger og et mærkbart likviditetsdræn for virksomhederne. Dette kunne have været undgået, hvis indfasningen var blevet opnået *uden* brug af tilbagebetaling, f.eks. ved, at bruttoafgifterne i de enkelte år blot var blevet opkrævet i overensstemmelse med de satser, der følger af aftalens indfasningsprofil i de enkelte år. Likviditetsdrænet skal ikke mindst ses i sammenhæng med emissionsafgiftslovens § 5 stk. 3, hvoraf det fremgår, at afgiftsbetaling opgøres på baggrund af registrerede drivhusgasudledninger i de foregående op til to kalenderår. Det kan særligt for virksomheder, der sikrer en hurtig grøn omstilling, kunne medføre væsentlige forskelle på den bruttoafgift, der opkræves og den nettoafgift, der er gældende for det enkelte år.

DI vil derfor indtrængende opfordre til, at tilbagebetalingsmodellen erstattes af en løbende ændring i selve afgiftssatsen, så de omfattende og helt unødvendige administrative byrder, det påfører både skattevæsnet og de berørte virksomheder, kan undgås.

Fsva. samtidigheden i implementeringen af aftalens forskellige elementer finder DI det meget beklageligt, at der på nuværende tidspunkt fortsat er uklarhed om en række centrale elementer i aftalen. Det gælder ikke mindst det grønne investeringsvindue, analysearbejdet vedr. en mulig afgiftsfritagelse af ledningsført biogas samt såvel den generelle omstillingspulje som de erhvervs-specifikke omstillingspuljer, der gælder for hhv. fiskeriet og gartneriet.

At der fortsat er uklarhed om den konkrete udformning af disse tiltag gør, at de berørte virksomheder har ufuldstændige forudsætninger for at vurdere, hvordan de bedst kan tilpasse deres

produktion som reaktion på den kommende CO₂-afgift. Det har særligt stor betydning for mange virksomheders planlægning, om bionaturgas vil blive afgiftsfritaget eller opleve en stigende afgift, sådan som det, efter lovforslagets vedtagelse, umiddelbart vil være tilfældet i fraværet af en generel CO₂-afgiftsfritagelse af ledningsført bionaturgas. For så vidt angår sidstnævnte problematik kan der også henvises til DI's svar på Energistyrelsens høring om de nye biogas-udbud.

DI vil derfor opfordre indtrængende til, at der opnås klarhed om vilkårene for disse elementer inden lovbehandlingen påbegyndes eller som minimum i god tid inden CO₂-afgiften træder i kraft i 2025.

Fsva. de foreslåede afgiftsomlægninger støtter DI generelt princippet om, at CO₂-afgiftsindholdet bør være ensartet på tværs af anvendelsesområderne, men at der for f.eks. rumvarme og fossile motorbrændstoffer sker en samtidig og tilsvarende reduktion i energiafgifterne, så den samlede beskatning af f.eks. B7-diesel forbliver uændret i kr. per liter.

Særligt den foreslåede omlægning af beskatningen af motorbrændstof hilser DI velkommen, da det vil øge tilskyndelsen til at køre på rent biobaseret motorbrændstof som f.eks. HVO. DI havde dog gerne set, at man var gået endnu længere ad den vej, ved f.eks. at nedbringe energiafgiftselementet i beskatningen af benzin og diesel så meget som muligt i henhold til Energibeskatningsdirektivets rammer. På den ville der blive givet den maksimale tilskyndelse til at køre på bæredygtigt biobrændstof snarere end fossil diesel og benzin.

Særligt ift. beskatningen af transportens udledninger, finder DI dog det beklageligt at lovudkastene ikke tager eksplicit stilling til den samlede beskatning af motorbrændstof fra 2027, hvor det nye europæiske kvotesystem for bl.a. transportrelaterede CO₂-udledninger (ETS2), træder i kraft.

Her vil DI opfordre til, at der – i lyset af motorbrændstoffers samlede CO₂-prissætning – udvikles en model, hvor ikke bare udledninger indenfor det nuværende kvotesystem (ETS1) men også det kommende kvotesystem (ETS2) omfattes af den nye CO₂-emissionsafgift snarere den CO₂-afgift, der i 2030 vil udgøre 750 kr./ton CO₂. På den måde vil den underliggende logik i den grønne skattereform bevares.

I forhold til afgiftsomlægningen for varmesektoren, er der også opstået en række u hensigtsmæssige forhold, som DI finder beklagelige.

Dels har omlægningen af den samlede beskatning af kvoteomfattet rumvarme medført, at varmeproduktion i denne sektor – udover udgifter til den energibaserede rumvarmeafgift og kvoteprisen – også vil omfattes af den nye CO₂-emissionsafgift på 375 kr./ton CO₂ og den eksisterende CO₂-afgift, der med lovforslaget vil blive forhøjet til 750 kr./ton CO₂ fra 2030, men som for netop denne sektor kun vil udgøre 375 kr./ton CO₂.

At lovforslaget er implementeret på denne måde medfører dels yderligere administrative omkostninger, men medfører væsentligst, at der for denne sektor vil opstå mindre tilskyndelse til at investere i CO₂-fangst og -lagring (CCS). Det skal ses i sammenhæng med at det i *Forslag til emissionsafgiftslov* indskræpes, at der ikke kan gives nedslag i CO₂-emissionsafgiften i de tilfælde, der nævnes i *Kvotedirektivets bilag 1*. I sådanne tilfælde – f.eks. ifm. fjernvarmeproduktion - vil det for den kvoteomfattede fjernvarmesektor medføre, at CO₂-reduktioner opnået via CCS kun giver en afgiftslettelse på 375 kr./ton CO₂ og ikke på *mindst* 750 kr./ton CO₂, sådan som det er gældende i de øvrige sektorer under forudsætning af en kvotepris på 750 kr./ton CO₂.

DI opfordrer derfor til, at der i den kvoteomfattede fjernvarmesektoren også gives mulighed for, at CCS kan give nedslag i CO₂-emissionsafgiften.

For samme sektor lægger DI derudover op til at der gennemføres en afskaffelse af rumvarmeafgiften, da den samlede CO₂-prissætning af netop denne sektor medfører endog meget høje CO₂-skyggepriser, der er til skade for ensartetheden i CO₂-beskatningen og som af samme årsag medfører meget store samfundsøkonomiske omkostninger. Det skal ses i sammenhæng med, at CO₂-udledninger i den kvoteomfattede fjernvarmeproduktion skal betale ikke blot CO₂-emissionsafgift (på 375 kr./ton CO₂), rumvarmeafgift (på 534 kr./ton CO₂) og CO₂-afgift (på 375 kr./ton CO₂), men også skal betale den europæiske kvotepris, der i *Klimastatus og -Fremskrivning 2023* forventes at udgøre godt 800 kr./ton CO₂. Alt i alt vil kvoteomfattet varmeproduktion således skulle opleve en skyggepris på ca. 2.100 kr./ton CO₂, hvilket er knap tre gange så meget som den højeste sats udenfor kvotesektoren.

Fsva. CO₂-emissionsafgiftens anvendelse på indenrigsluftfarten har DI, på vegne af Brancheforeningen Dansk Luftfart, slutteligt følgende bemærkninger:

DI hæfter sig ved at, lovudkastet alene gælder for indenrigsluftfart, dvs. for flyvninger, der har start og landing i lufthavne i dansk territorium, hvilket alt andet lige må forstås som indenfor 200-sømilgrænsen. Det bør følgelig fremhæves i lovbemærkningerne, at flyvninger til og fra Grønland eller Færøerne er undtaget, jf. emissionsafgiftslovens § 9, uanset om de påbegyndes eller afsluttes i dansk territorium.

Det vil endvidere være ønskeligt, hvis man i lovbemærkningerne klarlagde og tydeliggjorde principperne for at reducere det afgiftspligtige fuelforbrug, dvs. gennem øget iblanding / anvendelse af bæredygtigt flybrændstof. Det forudsættes, at dette i praksis vil ske via MR-rapporteringens principper og med afsæt i kvotedirektivets Bilag IV mv. Det medfører, at opgørelser af afgiftspligtige emissioner i praksis reduceres med den iblandede bæredygtige mængde gange dennes emissionsfaktor. Med tanke på, at regeringen parallelt forfølger en ambition om at opnå helt bæredygtig indenrigsluftfart i 2030, bør nærværende lovudkast beskæftige sig med håndteringen (og reduktionen) af den afgiftsbyrde, der følger af forslaget til lov om emissionsafgift.

Såfremt ovenstående skulle give anledning til spørgsmål mv., står DI naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Morten Munch Jespersen

Chefkonsulent

HØRINGSSVAR
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

J. nr. 2022-14171

Sendt til e-mail:
lovgivningoekonomi@skm.dk, esd@skm.dk
og sbh@skm.dk

Formandssekretariatet
Emil Drevsfeldt Nielsen
Erhvervspolitisk chef
Telefon +45 2229 3521

emni@danskmetal.dk
danskmetal.dk

8. marts 2024

Hørings svar til Høring over udkast til forslag til lov om afgift af emissioner fra kvotefattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter mv.

Dansk Metal takker for muligheden for at indgive bemærkninger til Skatteministeriet til *Høring over udkast til forslag til lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter mv.*

Med *Aftale om grøn skattereform for industri mv.* fra juni 2022, blev der politisk indgået en aftale om en CO₂e-afgift på industrien.

Dansk Metal bakker op om Danmarks samlet klimamål og det kræver tiltag på tværs af sektorer, som hver især skal bidrage til, at vi opnår vores CO₂-reduktionsmål. Her har industrien et særligt ansvar for i at reducere CO₂-udledningerne. Med aftalen indføres CO₂ afgifter på tværs af industrien og omfatter således både de kvotebelagte og de ikke-kvotebelagte virksomheder.

Dansk Metal anerkender, at en CO₂e-afgift er den mest samfundsøkonomiske fornuftige og et nødvendigt tiltag til at sikre CO₂-reduktioner på tværs af sektorer og dermed bidrage til, at Danmark overholder sine internationale klimaforpligtigelser. Vi mener samtidig, at det er afgørende, at den danske CO₂e-afgift indføres under stærk hensyntagen til virksomhedernes konkurrenceevne og fastholdelsen af danske arbejdspladser.

Dansk Metal anerkender, at der er en række tekniske uhensigtsmæssigheder i lovforslaget, som bl.a. er forårsaget af implementeringen af anden EU-lovgivning. Vi opfordrer ministeriet til, at der findes en løsning herpå, så det samlede afgiftsniveau er i overensstemmelse med den politiske *Aftale om grøn skattereform for industri 2022*.

Samtidig opfordrer Dansk Metal til, at lovforslaget bør bidrage til investeringer og i opbygningen af en ny CO₂-fangst og lagringsindustri (CCS) i Danmark. Derfor bør man samlet se på mulighederne for investeringer i den

kvoteomfattede fjernvarmesektor, ved fx at give mulighed for, at CCS kan give nedslag i CO₂-emissionsafgiften.

Endvidere fremgår det af den politiske aftale, at der skal nedsættes en grøn omstillingsfond til industrien. Dette vigtige kompenserede element af aftalen udestår stadig. Dansk Metal mener, at det er afgørende, at der snarest muligt bringes klarhed omkring fonden og det grønne investeringsvindue. Danske virksomheder og titusindvis af danske arbejdspladser er afhængige af, at den politiske aftale fra 2022 omsættes til virkelighed, så investeringer i grøn omstilling kan tage fart.

Såfremt ovenstående giver anledning til spørgsmål eller kommentarer, står vi til rådighed.

Med venlig hilsen

Emil Drevsfeldt Nielsen
Erhvervspolitisk chef

Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningoekonomi@skm.dk)
Cc: Emma Sommer Degn (ESD@skm.dk), Stine Bundgaard Hansen (SBH@SKM.DK), Martin Naesby (martin.naesby@danskoffshore.com)
Fra: Gorm Petersen (gorm.petersen@danskoffshore.com)
Titel: VS: Høring af lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet mv.
E-mailtitel: VS: Høring af lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet mv. (SKM.: 201151)
Sendt: 09-03-2024 17:50

Nogle personer, der har modtaget denne meddelelse, modtager sjældent mails fra gorm.petersen@danskoffshore.com. [Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt](#)

Denne e-mail kommer fra internettet. Den er således ikke nødvendigvis fra en intern kilde, selvom afsenderadressen kan indikere det.

Kære skatteministerium,

Dansk Offshore skal hermed afgive høringssvar til nedenstående lovpakke.

De senere år har vist en generelt stigende tendens i ETS-markedet og de seneste prognoser for udviklingen på markedet for EU CO₂-kvoter indikerer samtidigt væsentligt højere priser end de 100 EUR/ton i 2030, som er antaget i grøn skattereform. De større analysebureauer forudser priser i niveauet 120-140 EUR/ton i 2030, og andre forudser priser over 160 EUR/ton.

Dansk Offshore er bekymret for, at en dansk afgift på 375 kr./ton oveni en kvotepris på 120-160 EUR/ton samlet set kan medføre et prisniveau for danske aktører, som vil forringe konkurrenceevnen for lokaltproduceret olie og gas i forhold til andre EU-ETS-producenter, UK-baserede olie- og gasproducenter eller LNG-import.

En sådan forringelse kan alt andet lige medføre, at Danmark mister kritisk egenforsyning af energiressourcer med deraf følgende øget klimaaftryk, når ressourcerne skal hentes via øget import af olie og naturgas.

Dansk Offshore foreslår derfor, at der indsættes et prisloft svarende til EU-kvotepriisen, såfremt denne svarer til de 1.125 kr./ton i 2030 (2022-priser), som er fastsat i grøn skattereform. Hvis f.eks. EU-kvotepriisen udgør 150 EUR/ton, svarende til ca. 1.120 kr/ton, da vil den danske afgift automatisk alene udgøre forskellen mellem de 1.120 kr. og de 1.125 = 5 kr. /ton. Hvis kvotepriisen er højere end de 1.125 kr/ton, da betales ingen dansk afgift.

En sådan mekanisme er allerede implementeret i Holland, hvor der er fastsat en samlet pris pr. ton på 127 EUR i 2030. Størrelsen af den hollandske afgift vil variere afhængig af kvotepriisen, således der kun betales de 127 EUR pr. ton i alt. Mekanismen forhindrer ikke, at omkostningen bliver højere, hvis EU-kvotepriisen bliver højere end 127 EUR pr. ton.

En lignende mekanisme i Danmark vil medføre, at danske aktører ligestilles med aktører i resten af EU og UK. Når den samlede omkostning per ton antager de 1.125 kr., som anses for ambitiøst i aftalen – og tilstrækkeligt til at incentivere grønne investeringer – går man heller ikke på kompromis med reduktionsmålet i grøn skattereform.

Mvh
Gorm Boe Petersen
Gorm Boe Petersen
Sekretariatschef/Head of Secretariat

+45 41199163
gorm.petersen@danskoffshore.dk

**DANSK
OFFSHORE**

Knabrostræde 30, 1. sal
DK-1210 København K

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Sendt til mail: lovgivningoekonomi@skm.dk, esd@skm.dk, sbh@skm.dk

j.nr. 2022-14171

Vesterbrogade 32
1620 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2024-010637

8. marts 2024

Høringsvar til høring over udkast til lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.)

Danske Advokater takker for muligheden for at indgive høringssvar på lov om afgift af CO₂e-emissioner (herefter emissionsafgiftsloven) og følgelovforslaget, der skal gennemføre dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v., der blev indgået 24. juni 2022. Forslaget har været behandlet i Danmarks Skatteadvokaters bestyrelse, der fungerer som Danske Advokaters skattefagudvalg.

I aftalen om en grøn skattereform for industri m.v. er det aftalt, at afgiftsniveauet i 2030 skal udgøre 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder indenfor. Det er ligeledes aftalt, at afgiftsniveauet for mineralogiske processer mv. skal udgøre 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030.

Lovforslaget om en ny emissionsafgift har til formål at indføre en ny afgift på 375 kr. pr. udledt ton CO₂ for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem, dog 125 kr. pr. ton udledt CO₂ for mineralogiske processer mv. Afgiften indføres over perioden 2025-2030.

Følgelovforslaget har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer i eksisterende energi- og CO₂-afgiftslovgivning, med henblik på at forhøje CO₂-afgiften til 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem, dog 375 kr. pr. ton for kvoteomfattet rumvarme. Ændringerne foreslås indfaset for procesformål i perioden 2025-2030. Derudover har følgelovforslaget også til formål at indføre CO₂-afgift på fiskeri, indenrigsfærger og indenrigsluftfart samt at ophæve bundfradraget for visse ikkekvoteomfattede virksomheder.

Med følgelovforslaget foreslås nedsættelse af energiafgifter, en række andre justeringer samt udvidelse af adgangen til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet.

Danske Advokater har følgende bemærkninger.

Ny emissionsafgiftslov

Danske Advokater finder det positivt, at den nye emissionsafgiftslov er opbygget på samme måde som andre, danske afgiftslove. Den nye lov omfatter kvoteomfattede virksomheder, og derfor er det hensigtsmæssigt, at der er indarbejdet definitioner, opgørelsesmetoder og deadlines, der har direkte sammenhæng med gældende regler i forhold til EU's kvotehandelssystem.

Dette gør det nemmere for virksomheder at implementere administration af den nye afgiftslov i eksisterende processer og arbejdsgange.

Kvotedirektivets bilag 1

Med forslaget til en ny emissionsafgiftslov indføres en afgift på udledning af drivhusgasser i Danmark, der stammer fra aktiviteter omfattet af kvotedirektivets bilag 1, dvs. EU ETS I. Der henvises også til lovens bilag 1, hvori kvotedirektivets bilag 1 er gengivet.

Hertil skal det bemærkes, at formuleringen i pkt. 3 i bilag 1 først er gældende i sin helhed fra 1. januar 2026, jf. de seneste ændringer i kvotedirektivet, hvorefter anlæg udelukkende fyret med biomasse fremover skal medregnes ved beregning af et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt.

Dette betyder, at i perioden fra ikrafttrædelse af den nye emissionsafgiftslov pr. 1. januar 2025 og indtil 1. januar 2026 skal biomassefyrede anlæg ikke medregnes ved beregning af et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt, hvilket kan betyde, at visse anlæg for nuværende ikke er omfattet af EU ETS I, men at de efter 1. januar 2026 kan blive omfattet og derved også omfattet af emissionsafgiftsloven.

Danske Advokater opfordrer til, at denne sammenhæng og kommende ændring i kvotedirektivets bilag 1 bliver præciseret, eventuelt ved en note til pkt. 3 i lovens bilag 1.

Det afgiftspligtige område

Det afgiftspligtige område bliver præciseret i lovens § 1, hvori der i stk. 1 er direkte henvisning til EU's kvotedirektiv og efterfølgende ændringer heraf. Det præciseres også, at afgiften skal betales af de udledninger, for hvilke der skal returneres CO₂-kvoter.

I stk. 2 og 3 er det præciseret, at der for så vidt angår flyvninger og søfart kun skal betales emissionsafgift af indenrigsflyvninger og indenrigssejlads.

Yderligere er det i stk. 5 præciseret, at der skal betales afgift af udledningen fra bæredygtig bionaturgas, uden hensyn til kvotefritagelse. Det kan derved konstateres, at der i lovforslaget ikke er implementeret en afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår:

”Emissionsafgiftsloven foreslås desuden at omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas med tilhørende oprindelsesgaranti. Oprindelsesgarantierne bliver ikke anvendt i gældende CO₂-afgift eller energiafgift, og der vil derfor heller ikke i emissionsafgiften kunne ske fradrag i afgiften for udledninger fra bionaturgas, hvortil der er købt oprindelsesgarantier.”

Den manglende implementering af en afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas begrundes derved med, at principperne i emissionsafgiftsloven baseres på principperne i gældende energi- og CO₂-afgiftslovgivningen.

Danske Advokater vil gøre opmærksom på, at det af den politiske aftale om en grøn skattereform for industri mv. fremgår, at der skal udarbejdes en analyse af mulige modeller for at biogas afgiftsfritages ved køb af oprindelsesgarantier. Analysen skulle være fremlagt i første halvår af 2023. Vi har endnu ikke set den aftalte analyse, ligesom den af flere omgange er blevet forsinket, og senest er det meldt ud, at analysen først forventes at være færdig i 2. kvartal 2024, dvs. efter denne høringsproces og tidspunktet for, hvornår lovforslaget forventes fremlagt.

Ydermere kan det af den første afrapportering fra *Ekspertgruppen for fremtidens erhvervsstøtte*, ”Fremtidens erhvervsstøtte – kortlægning, principper og sanering” læses, at den nedsatte ekspertgruppe anbefaler, at den afsatte reserve til afgiftsfritagelse af biogas saneres. Dette forslag begrundes med, at *”der findes allerede støtteordninger til produktion af biogas, som neutraliserer den CO₂-afgift, der pålægges biogas, så en udmøntning af reserven vil udgøre dobbeltstøtte af biogas”*. Disse anbefalinger er derved udarbejdet og præsenteret før den aftalte analyse er færdig, hvilket synes bemærkelsesværdigt.

Som følge af forslaget om, at den nye emissionsafgiftslov også skal omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas, hvoraf der ikke skal returneres kvoter, skabes der dårligere rammevilkår for gasforbrugende industrivirksomheders grønne omstilling, hvilket vil være en uheldig konsekvens af indførelsen af en ny emissionsafgift.

Danske Advokater finder det uheldigt, at der indføres en afgiftspligt på emissioner fra bæredygtig bionaturgas, inden der foreligger resultater af den aftalte analyse af mulige modeller for afgiftsfritagelse af biogas ved køb af oprindelsesgarantier. *Danske Advokater opfordrer derfor til, at færdiggørelsen af analysen bliver færdiggjort hurtigst muligt, sådan at der i forbindelse med fremsættelse af lovforslaget kan sikres sammenhæng.*

Afgiftens størrelse, herunder særlig afgift for mineralogiske processer

Af lovforslagets § 2 fremgår de to forskellige afgiftssatser og indfasningen heraf på henholdsvis kvoteomfattet forbrug (basisafgiften) og på mineralogiske processer mv. Disse er i overensstemmelse med de aftalte satser i den politiske aftale, og Danske Advokater har derfor ikke bemærkninger hertil.

Den lavere afgiftssats foreslås at gælde for mineralogiske processer mv. Definitionen på mineralogiske processer mv. er indskrevet direkte i § 2, stk. 2, hvori det også præciseres, at udledningen omfatter ikke-energi-relaterede udledninger fra disse processer. Den indsatte definition er den samme, som den nugældende definition i

energiavgiftslovgivningen. Derudover er de omfattede mineralogiske processer mv. oplyst i lovens bilag 2.

Af lovens bilag 2 ses det, at *mineralogiske processer mv.* dækker over mineralogiske processer, metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse, som i dag er omfattet af en 100% energiavgiftsfritagelse, jf. bl.a. gasavgiftslovens § 10d (og lignende bestemmelser i de andre energiavgiftslove). Der er derved skabt sammenhæng med eksisterende regler.

Opgørelse af den afgiftspligtige mængde

Reglerne omkring opgørelse af den afgiftspligtige mængde fremgår af lovens § 5 vedrørende en foreløbig angivelse, der skal angives hver måned (senest d. 15. i måneden efter) og lovens § 6 vedrørende en endelig opgørelse, der skal angives efter kalenderårets udløb sammen med den ordinære angivelse for april måned, dvs. d. 15. maj. Angivelsesfristerne fremgår af lovens §§ 8 og 9.

I henhold til lovens § 5 skal den foreløbige mængde afgiftspligtige drivhusgasudledning i afgiftsperioden opgøres på grundlag af måling eller drivhusgasudledningen i de op til 2 foregående kalenderår opgjort efter § 6.

I henhold til lovens § 6 skal den endeligt opgjorte afgiftspligtige mængde opgøres som drivhusgasudledningen beregnet efter den udledningsrapport, der er indsendt til og godkendt af Energistyrelsen. I stk. 2 er det præciseret, at der skal ske særskilt opgørelse af omfanget af udledningen relateret til mineralogiske processer mv., såfremt den lavere afgift skal finde anvendelse. En sådan fordeling af udledningen fra virksomheder med mineralogiske processer er ny og derfor ikke implementeret i udledningsrapporterne for 2023 og 2024, der i henhold til § 5 kan danne grundlag for den foreløbige mængde afgiftspligtige drivhusgasudledninger. *Danske Advokater opfordrer derfor til*, at det bliver indskrevet i lovforslaget, at andre fordelingsopgørelser, det kan f.eks. være afgiftsregnskabet, kan inddrages ved opgørelsen af den foreløbige mængde afgiftspligtige drivhusgasudledninger. Derved kan der i forbindelse med det første års foreløbige angivelser også tages højde herfor, upåagtet at den samme fordeling ikke kan genfindes i udledningsrapporterne.

Ud af lovforslagets bestemmelser og bemærkninger kan det læses, at en kvoteomfattet virksomhed med mineralogiske processer mv. skal angive hele udledningen efter den almindelige sats og efterfølgende tage godtgørelse for forskellen mellem den almindelige sats og den lave sats for så vidt angår udledninger, der kan henføres til mineralogiske processer mv.

Danske Advokater formoder, at dette opgørelsesprincip gælder både for de månedlige foreløbige angivelser og for den endelige opgørelse for året, upåagtet at dette ikke fremgår klart af den foreslåede lovtekst. *Danske Advokater vil derfor opfordre til*, at dette bliver præciseret i forbindelse med høringsprocessen, forud for fremsættelse af lovforslaget.

I tilfælde af, at Danske Advokaters formodning ikke er korrekt, og lovforslaget i stedet skal forstås på den måde, at der skal angives med den almindelige sats i de månedlige foreløbige angivelser og først opnås godtgørelse i forbindelse med den endelige opgørelse, vil det resultere i en unødvendig likviditetsbelastning for de virksomheder, der har mineralogiske processer mv. I så fald *vil Danske Advokater opfordre til*, at lovforslaget bliver justeret, sådan at der løbende på de månedlige foreløbige angivelser kan opnås den lave afgiftsbelastning på udledninger relateret til mineralogiske processer mv.

Manglende reguleringsmekanisme

Emissionsafgiftsloven gælder udelukkende for kvoteomfattede virksomheder, og deres samlede afgiftsbelastning bliver derfor den nye emissionsafgift OG den til enhver tid gældende kvotepris.

Kvotepriisen er volatil, og den er markedsbestemt, ud fra udbud og efterspørgsel. Den nye emissionsafgift vil være kendt for de kvoteomfattede virksomheder, hvorimod kvotepriisen kan svinge, i både op- og nedadgående retning.

Af den politiske aftale fra 24. juni 2022 fremgår det, at der er enighed om at indføre en bundpris for CO₂-afgiften, der kan træde i kraft, hvis EU's kvotehandelsmarked ikke leverer som forventet – en reguleringsmekanisme.

Indledningsvis skal det bemærkes, at en sådan reguleringsmekanisme ved lavere kvotepris end forventet ikke er en del af lovforslaget, som ellers synes at være i overensstemmelse med den politiske aftale.

Stabile rammevilkår for danske virksomheder følger naturligt med en så klar lovgivning som muligt, hvilket en reguleringsmekanisme kan bidrage med. *Danske Advokater foreslår derfor*, at der bliver indarbejdet en reguleringsmekanisme, der træder i kraft, både hvis kvotepriisen falder under et vist niveau, jf. den politiske aftale, og hvis kvotepriisen stiger over et vist niveau. En sådan reguleringsmekanisme kan indarbejdes ved henholdsvis en bundpris og et loft på den samlede afgiftsbelastning, sådan at emissionsafgiften kan reguleres i op- og nedadgående retning i takt med udviklingen i kvotepriisen.

Såfremt der ikke indføres en reguleringsmekanisme, *er det Danske Advokaters vurdering*, at loven - for konkurrerende virksomheder indenfor og udenfor EU's kvotehandelssystem – vil resultere i en skævvridning af rammevilkårene og derved have en negativ påvirkning på konkurrencesituationen.

Hertil skal *Danske Advokater også bemærke*, at lovforslaget – i et vist omfang – synes at have imødekommet, at der er behov for særlige hensyn overfor virksomheder med mineralogiske processer mv., bl.a. med en lavere afgift samt omstillingspuljer, jf. dog senere kommentar herom. Danske Advokater kan dog konstatere, at der ikke på samme måde er implementeret særlige hensyn overfor andre virksomheder, der i lige så høj grad som – eller mere end – virksomheder med mineralogiske processer mv. er udsat fra lækagerisiko (carbon leakage). Den nye emissionsafgift rammer kun danske virksomheder, hvorfor den kan ende som en beskatning, der reelt ikke kan overvælttes i prisen på de producerede varer. I så fald vil emissionsafgiften blot ende med at minimere danske virksomheders bundlinje og derved direkte påvirke virksomhedernes konkurrenceevne og fremtidige investeringer i Danmark.

Sikring af virksomhedernes konkurrenceevne

Som nævnt ovenfor vil den nye emissionsafgift være en særbeskatning af danske, kvoteomfattede virksomheder, der vil bidrage til at forøge disse virksomheders effektive beskatning.

I lovens § 1, stk. 2, er det defineret, at *”udledning af drivhusgasser i Danmark omfatter aktiviteter i Danmark, herunder søterritoriet og Danmarks eksklusive økonomiske zone”*.

Dette resulterer i, at danske virksomheders udledninger i forbindelse med produktion af varer, der efterfølgende eksporteres til andre lande, bliver beskattet

hårdere sammenlignet med identiske varer importeret fra andre lande. En særbeskatning i Danmark vil derved resultere i en forringelse af danske virksomheders konkurrenceevne, og i værste fald resultere i lækageeffekt grundet mindre dansk produktion og forøgelse af import fra andre lande.

Med det formål at sikre *level playing field* mellem danske og udenlandske virksomheder vil *Danske Advokater opfordre* til, at der i den nye emissionsafgiftslov bliver indarbejdet en godtgørelsesbestemmelse i forbindelse med eksport og en bestemmelse omkring dækningsafgift i forbindelse med import. Lignende bestemmelser er velkendte fra andre afgiftslove.

Øvrige bemærkninger

Mulighed for at pålægge daglige bøder

I lovens § 11 foreslås der indsat en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen kan pålægge daglige bøder i tilfælde af, at der ikke sker rettidig angivelse af angivelse, eller hvis anmodning om fremsendelse af oplysninger (diverse regnskabsmateriale) ikke efterkommes.

Lignende bestemmelser findes også i andre afgiftslove, ligesom de også kan genfindes i opkrævningslovens §§ 4a og 18a, jf. § 11, stk. 11, som emissionsafgiftsloven også bliver omfattet af, jf. ændring i opkrævningsloven i overensstemmelse med det andet lovforslag.

Danske Advokater opfordrer derfor til, at told- og skatteforvaltningens muligheder for at pålægge daglige bøder bliver ensrettet på tværs af afgiftslove, hvilket kan ske ved justeringer i opkrævningsloven, frem for særbestemmelser i de enkelte afgiftslove. En sådan ensretning vil være en forenkling, der kan bidrage til at lempe de administrative byrder, både for told- og skatteforvaltningen og for virksomhederne.

Følgelovforslag - ændringer i eksisterende lovgivning

Med forslaget om lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.) gennemføres en lang række ændringer i eksisterende lovgivning.

De primære ændringer er dels en forhøjelse af CO₂-afgiften for ikke-kvoteomfattede virksomheder, sådan at denne indføres i overensstemmelse med den politiske aftale og dels en nedsættelse af energiafgiften, som følge af den aftalte omlægning af energiafgifter.

Derudover indeholder lovforslaget også en lang række andre ændringer, bl.a.:

- Ændring i bestemmelser vedrørende procesafgiften
- Ændring i bestemmelser vedrørende CO₂-afgiftsfritagelse og -godtgørelse
- Indførelse af en delvis CO₂-afgiftsgodtgørelse på forbrug til procesformål i perioden 2025-2029
- Indførelse af en delvis CO₂-afgiftsgodtgørelse på kvoteomfattet rumvarme
- Sikring af fortsat 100% energiafgiftsgodtgørelse af mineralogiske processer mv.

Overordnet set er det Danske Advokaters vurdering, at intentionerne bag den politiske aftale bliver gennemført med de forskellige lovændringer.

Godtgørelse af mineralogiske processer mv.

Efter de nugældende afgiftsregler kan momsregistrerede virksomheder opnå godtgørelse af energiafgiften af energiforbrug anvendt til procesformål, med undtagelse af en procesafgift.

Dette gælder dog ikke for energiforbrug til mineralogiske processer mv. Af energiforbrug hertil kan der opnås 100% godtgørelse af energiafgiften, jf. bl.a. mineralolieafgiftslovens § 11d, hvilket hænger sammen med art. 2, stk. 4, litra b i EU's energibeskatningsdirektiv, hvoraf det fremgår, hvilke energianvendelser der ikke er omfattet af energibeskatningsdirektivet, og hvor der derfor ikke er krav om betaling af EU's minimumsafgift.

I lovforslaget sker der ændring i de eksisterende bestemmelser omkring procesafgift, bl.a. i mineralolieafgiftslovens § 11a, jf. lovforslagets § 2, nr. 11:

”Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter lov om kuldioxidafgift af energiprodukter m.v., med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog § 11d...”

Lignende ændring genfindes i de øvrige energiafgiftslove.

Ændringen får den betydning, at der fra og med 1. januar 2025 kun skal betales procesafgift af kvoteomfattede virksomheders energiforbrug til procesformål, da disse virksomheder opnår 100% godtgørelse af CO₂-afgiften.

Dette gælder dog ikke for energiforbrug til mineralogiske processer mv., der fortsat er 100% fritaget for energiafgiften af dette energiforbrug. Definitioner på mineralogiske processer mv. og derved aktiviteter omfattet heraf fremgår direkte af EU's energibeskatningsdirektiv art. 2, stk. 4, litra b.

Hertil skal det bemærkes, at som led i EU's Fit for 55 lovpakke er energibeskatningsdirektivet under revision, om end vi endnu ikke har set de endelige forslag til et nyt energibeskatningsdirektiv. Af tidligere forslag til revision fremgår det, at den nugældende art. 2, stk. 4, litra b foreslås omformuleret, sådan at punktet omkring mineralogiske processer skrives ud. Konsekvensen heraf vil være, at energiforbrug til mineralogiske processer i så fald vil blive omfattet af energibeskatningsdirektivet, mens energiforbrug til metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse fortsat vil være undtaget energibeskatningsdirektivet.

Hvis denne revision bliver gennemført, vil det få den konsekvens, at energiforbrug til mineralogiske processer ikke længere kan være omfattet af f.eks. mineralolieafgiftslovens § 11d, hvilket ellers er forudsat i den politiske aftale og i lovforslaget. Konsekvensen heraf vil være, at der skal betales procesafgift af kvoteomfattede virksomheders energiforbrug til mineralogiske processer, mens kvoteomfattede virksomheders energiforbrug til metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse fortsat kan friholdes for procesafgift.

Der er i lovforslaget ikke taget højde for en potentiel ekstra afgiftsbelastning, hvorfor Danske Advokater opfordrer til, at det fra dansk side sikres, at mineralogiske processer også fremover er undtaget for energibeskatningsdirektivet. Derved vil der sikres sammenhæng med den politiske aftale.

Ændring i gasafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 1.

Af lovforslagets § 3, nr. 1 fremgår det, hvad afgiftssatserne fra og med den 1. januar 2025 af bl.a. naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ skal udgøre.

Danske Advokater gør opmærksom på, at der ift. gasafgiftslovens § 1, stk. 2, nr. 3 fremgår:

”Gas med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof 146,5 kr. pr. Nm³” (vores fremhævning)

Danske Advokater formoder, at der er tale om en skrivfejl, da de øvrige afgiftssatser i § 1, stk. 2 er angivet i øre pr. Nm³. Den rette sats bør derfor være 146,5 øre pr. Nm³.

Ændring af særregel for landbrugsvirksomheder

Af alle ændringer i de eksisterende energiafgiftslove fremgår det, at særreglen for landbrugsvirksomheder ophæves.

Den nuværende særregel for landbrugsvirksomheder betyder, at af energiforbrug i en virksomhed indenfor jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl skal der kun betales en procesafgift på 1,8%.

Med ophævelsen af denne særregel skal landbrugsvirksomheders energiforbrug til procesformål, inkl. motorbrændstof, fremover håndteres på samme måde som øvrige virksomheders energiforbrug til procesformål, dvs. efter de generelle bestemmelser.

Dette betyder, at landbrugsvirksomheder fra og med 1. januar 2025 kan opnå 100% godtgørelse af energiafgiften af energiforbrug til proces, mens der – som nu – ikke kan opnås nogen CO₂-afgiftsgodtgørelse. Dette vil resultere i en stigning i landbrugsvirksomhedernes samlede afgiftsbelastning, hvilket vil påvirke landbrugsvirksomhedernes konkurrenceevne.

Af EU's gældende energibeskatningsdirektiv fremgår det af art. 15, stk. 3, at:

”Medlemsstaterne kan anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet, der anvendes til arbejde i landbrug, havebrug eller akvakultur og i skovbrug”.

Ved forhøjelse af CO₂-afgiften og samtidig ophævelse af særreglen for landbrugsvirksomheder vil danske landbrugsvirksomheder opleve en øget beskatning, sammenlignet med landbrugsvirksomheder i andre EU-lande. Sideløbende med dette lovforslag har ekspertgruppen for en grøn skattereform fremlagt deres seneste afrapportering vedrørende en CO₂-afgift på landbrugets emissioner, hvilket vil være en dansk særafgift.

En sådan særbeskatning i Danmark vil resultere i en forringelse af dansk landbrugs konkurrenceevne, og i værste fald resultere i lækageeffekt grundet mindre dansk produktion og forøgelse af import fra andre lande.

Med det formål at sikre *level playing field* mellem danske og udenlandske virksomheder vil Danske Advokater opfordre til, at det i forbindelse med ændringer

i eksisterende lovgivning undersøges, om det vil være muligt og hensigtsmæssigt at indarbejde en godtgørelsesbestemmelse i forbindelse med eksport og en bestemmelse omkring dækningsafgift i forbindelse med import. Lignende bestemmelser er velkendte fra andre afgiftslove.

Ændring ift. ekstraordinær genoptagelse

Som følge af indførelsen af emissionsafgiftsloven foreslås en tilføjelse til reglerne i Skatteforvaltningslovens 32, med samme ordlyd som i Skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, 1 pkt.

Ændringer i en CO₂ kvotevirksomheds CO₂-emission vil dermed kunne give anledning til ændringer i virksomhedens emissionsbeskatning. Dette er således ændringer i det offentligretlige grundlag for ansættelsen, som det også nævnes som eksempel i lovforslaget.

Rækkevidden af bestemmelsen er imidlertid langt videre, idet der indføres adgang til ekstraordinær genoptagelse ved ændring i det privatretlige grundlag for ansættelsen.

Danske Advokater bemærker, at der således indføres en ganske vid adgang til ekstraordinær genoptagelse indenfor afgiftsområdet *og skal opfordre til* at effekterne heraf afdækkes nærmere i forbindelse med behandlingen af lovforslaget.

Manglende implementering af omstillingspuljer

I forbindelse med den politiske aftale fra 24. juni 2022 blev der aftalt en lang række støttepuljer, der skal implementeres fra 2025.

Danske Advokater har noteret sig, at puljerne skal målrettes de virksomheder, der har sværest ved at omstille sig, som f.eks. CO₂-intensive virksomheder indenfor fødevarerindustrien, virksomheder med mineralogiske processer, fiskerierhvervet og gartnerier.

Danske Advokater kan konstatere, at design og implementering af de omtalte støttepuljer ikke er en del af de fremsatte lovforslag, ligesom der ikke tidligere er sket implementering heraf.

Danske Advokater finder det uhensigtsmæssigt, at de nuværende lovforslag i høring kun omfatter implementering af byrderne i form af en ny emissionsafgift og forhøjelse af eksisterende CO₂-afgift fra den politiske aftale, og ikke også implementering af de støttemuligheder, som industrien er blevet stillet i udsigt i henhold til den politiske aftale.

De omfattede virksomheder har derved ikke mulighed for at forholde sig til de samlede ændringer, som følge af den politiske aftale. Af hensyn til at sikre de bedst mulige rammevilkår for de danske virksomheder, både ift. beskatning og tilskudsmuligheder, *vil Danske Advokater opfordre til*, at lovforslag til implementering af de forskellige støttepuljer bliver sendt i høring snarest muligt, og senest i forbindelse med fremsættelse af de to lovforslag omfattet af dette høringsvar.

Afsluttende bemærkninger

Danske Advokater står altid gerne til rådighed for uddybende spørgsmål eller dialog.

Med venlig hilsen

Susanne Bager
Juridisk konsulent
Danske Advokater
sub@danskeadvokater.dk

Peter Lunau Larsen
Advokat
Medlem af Danmarks
Skatteadvokater

Danske Havnes hørings svar vedr. udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer mv. (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022).

8. marts 2024

Danske Havne takker for muligheden for at afgive hørings svar på udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.) jf. høringsbrev d. 9. februar 2024.03.01

Generelle bemærkninger

Danske Havne stiller sig kritisk overfor en del af de foreslåede ændringer i CO₂-afgiften, der som led i gennemførelsen af aftale Grøn skattereform for industri mv. foreslår at ophæve CO₂-afgiftsfritagelsen for motorbrændstof anvendt til indenrigsfærger og fiskeri, der dermed vil medføre, at brændstof til disse anvendelser bliver omfattet af CO₂-afgiften for motorbrændstoffer fra og med den 1. januar 2025.

Fiskeri

Ifølge '3.3.2.2.2. Fiskeri' ønskes fritagelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 1, nr. 1, for motorbrændstof anvendt til brug om bord på skibe i udenrigsfart, fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 ton og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 ton og derover ændret til ikke at omfatte fiskerfartøjer. Godtgørelsen i CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 1, foreslås ændret, således, at fiskerfartøjer udgår.

Motorbrændstof anvendt om bord på fiskerfartøjer vil dermed fremover skulle leveres med fuld CO₂-afgift og uden mulighed for godtgørelse. Afgiftspligten gælder både for indenrigs og udenrigs fiskeri, når tankning sker i Danmark inden for dansk land- eller søterritorium.

Danske Havne finder en sådan ændring ganske problematisk, særligt når en sådan ændring ikke rammer vores nabolande, som derved får en klar konkurrencefordel når det kommer til landinger af fisk fra fiskefartøjer. Danske Havne frygter, at en ændring af afgiftsfritagelsen for fiskefartøjer vil medføre, at landinger, der ellers ville være sket i danske havne, fremover vil søge mod andre havne uden for Danmark, fordi det simpelthen bliver dyrere at tanke i Danmark.

Der landes i dag omkring 620 tusind tons fisk i de danske havne (2022 tal), hvilket svarer til en værdi 3.58 mia. dkr. (2022 tal). Samlet medførte det samme år en eksport på 34,5

mia. kroner, hvorfor det vil kunne mærkes både i havnene, hos fiskerierhvervet og i eksporten, hvis landingerne fremover havner i andre lande.

Danske Havne opfordrer derfor til, at afgiftsfritagelsen for fiskefartøjer opretholdes.

Med venlig hilsen

Karina Lyngbak Sørensen
Erhvervspolitisk konsulent

Danske Rederier

Høringssvar vedrørende udkast til "Forslag til Lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven)" og vedrørende "Forslag til Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love"

Danske Rederier takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende ovennævnte udkast til lov- og ændringslovforslag. Vi vil gerne udtrykke vores generelle tilfredshed med de fremsendte lov- og ændringslovforslag og den overordnede administrative håndtering af hhv. den kvotebelagte og ikke-kvotebelagte del af færgefarten.

Vores høringssvar er opbygget som følger:

- (1) Afsnit 1 omfatter vores indledende bemærkninger
- (2) Afsnit 2 vedrører vores anbefalinger vedrørende definitionen af udenrigs- og indenrigsfærgefart
- (3) Afsnit 3 beskriver vores vurdering af sammenhængen mellem kvotesystem og emissionsafgift
- (4) Afsnit 4 omfatter vores anbefalinger vedrørende en harmonisering af brændstofstandarder
- (5) Afsnit 5 og 6 vedrører vores forslag til hhv. indfasning og periodisering af emissionsafgiften
- (6) Afsnit 7 vedrører vores anbefaling til en præcisering vedrørende undtagelse af ruten Rønne-Køge for at sikre kongruens med EU-retten
- (7) Afsnit 8 afrunder med vores generelle betragtninger i forhold til lov- og ændringslovforslagenes påvirkning af de lokale øsamfund

1. Indledende bemærkninger

Skatteministeriets forslag om at knytte CO₂-afgiften for den kvotebelagte del af indenrigsfærgefarten op på EU's Emissions Trading Systemet (ETS) og Monitoring, Reporting, and Verification (MRV) systemet, jf. *Forslag til Emissionsafgiftsloven* § 1 og § 6, anser vi overordnet for hensigtsmæssig, idet en sådan forankring af afgiften i det eksisterende afgifts- og monitoreringsregime minimerer de administrative byder for virksomhederne og myndighederne i forbindelse med etablering, implementering, administration og håndhævelse af afgiften.

Danske Rederier har samtidig noteret, at Skattemyndighederne foreslår at udvide CO₂-afgiften til den ikke-kvotebelagte del af indenrigsfærgefarten og fiskeri ved at fjerne afgiftsfritagelsen for motorbrændstoffer for de pågældende færge- og fiskerfartøjer i CO₂-afgiftsloven jf. *Forslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter* § 7, stk. 4, nr. 2 (ændringsforslagets § 1, nr. 6 og 7, som nærmere beskrevet i lovforslagets afsnit 3.3.2.).

Danske Rederier

Som anført i lovforslagets beskrivelse af gældende ret (se afsnit 3.3.1.2.) virker den nuværende afgiftsfritagelse med udgangspunkt i, at motorbrændstoffets oplagshaver skal opfylde dokumentationskrav ved disse leverancer. Denne praksis ser Danske Rederier gerne videreført ifm. afgiftsfritagelse for udenrigssejlads, hvor oplagshaveren for den enkelte bunkring skal kunne fremlægge en erklæring fra skibets fører, styrmand eller maskinchef om, at olien er modtaget om bord hvormed skibsbrændstoffet kan leveres uden afgift. Vi anbefaler, at den nuværende praksis for udenrigssejlads fortsætter uændret, og at der ikke stilles yderligere krav til indholdet af dokumentationen, jf. beskrivelsen heraf i lovforslagets afsnit 3.3.2.2.3.

2. Definition af udenrigs- og indenrigsfærgesfart

I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser i *Forslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter* fremgår det, at udenrigsfærgesfart defineres ved, ”*når søtransport sker mellem to havne, hvoraf den ene ligger uden for Danmark. I tilfælde, hvor der er tale om flere anløbshavne, vil den først kommende anløbshavn være bestemmende for, om der er tale om indenrigsfart eller udenrigsfart*” (jf. bemærkninger til ændringslovens § 1, nr. 6, der vedrører en ændring af kuldioxidafgiftslovens § 7, stk. 4, nr. 2 - se side 98 ff.).

Denne definition efterlader det efter Danske Rederiers mening uklart, om hele rejsen skal betragtes som indenrigsfart, såfremt den første anløbshavn af to eller flere efterfølgende anløbshavne ligger i Danmark. Henset til lovforslagets formål om at afgiftspålægge indenrigsfærgesfart, anbefaler Danske Rederier, at det alene er sejlads i dansk territorium herunder søterritorie indtil 12 sømil, som afgiftspålægges og således ikke transport mellem en dansk havn og en udenlandsk havn i tilfælde hvor en danske havn er den første anløbshavn i en transport med flere anløbshavne.

Definitionen er ikke identisk med den definition, der fremgår af mineralolieafgiftslovens § 9, der fritager ”skibe i udenrigsfart”. Denne definition har ikke en selvstændig betydning, men skal forstås i overensstemmelse med momslovens § 34, stk. 1, nr. 8., hvorefter udenrigsfart defineres som skibsfart, der overvejende finder sted mellem havne uden for det danske momsområde og skibsfart, der overvejende finder sted mellem en havn indenfor det danske momsområde og havne, der er beliggende udenfor dette område. Ved overvejende forstås mere end 50% af sejladsen foregå på denne måde (Kilde: Juridisk Vejledning afsnit D.A.10.1.3.2). Det vil være ønskværdig om definitionen af udenrigsfart i tilfælde af, at der er tale om flere anløbshavne i nuværende lovforslag er identisk med den øvrige afgiftslovgivning.

Danske Rederier

Det er dog uklart, om det reelt set er den samme definition i denne lov og hvis ikke, hvad definitionen så er. I medfør af lovgivningens formål om at afgiftspålægge indenrigsfærgesfart, anbefaler Danske Rederier, at definitionen ændres, så denne er i overensstemmelse med momsloven og mineralolieafgiftsloven således, at man afgiftsmæssigt er stillet på samme måde i afgiftslovene.

3. Sammenhæng mellem kvotesystem og emissionsafgift

Danske Rederier er enige i, at indenrigsfærger, som er omfattet af EU's kvotesystem, ikke bør betale CO₂-afgift af udledninger, hvoraf der skal svares emissionsafgift, jf. § 1, nr. 4 og 7 i *Forslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter*. Danske Rederier mener, at kvotebetalingen og emissionsafgiften bør betragtes samlet, og at den danske emissionsafgift således bør falde i takt med, at EU's kvotepris stiger.

Danske Rederier opfordrer til, at der indsættes en reguleringsmekanisme i *Forslag til Emissionsafgiftsloven*, der gør det muligt at regulere afgiften i nedadgående retning afhængig af udviklingen af kvotepriserne. Dette er i tråd med *Aftale mellem regeringen og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti om: Grøn skattereform for industri mv. (24. juni 2022)*, der fremhæver nødvendigheden af et "stabilt prissignal for virksomhederne" og at "bundprisen fastsættes som afgiften plus den forventede kvotepris, og den vil derfor være 1.125 kr. pr. ton CO₂ [i 2030] for kvoteomfattede virksomheder" (aftalens side 6). Derudover anbefaler Danske Rederier, at tidspunktet for fastlæggelsen af kvoteprisen og den heraf følgende afgift tydeliggøres, f.eks. baseret på det forudgående års gennemsnitlige kvotepris. Derved sikres, at rederierne får mulighed for at planlægge de økonomiske forpligtelser mest hensigtsmæssigt, samtidigt med, at det frie markedssystem med handel med kvoter understøttes og ikke skævvrides.

4. Harmonisering af brændstofstandarder

Danske Rederier noterer, at der er forskellige brændstofstandarder i hhv. *Forslag til Emissionsafgiftsloven* og *Forslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter*, idet både "tank-to-wake" og "well-to-wake" perspektiverne anvendes. Danske Rederier anbefaler på sigt en harmonisering heraf, hvor der tages udgangspunkt i et livscyklusperspektiv, hvor brændstoffets samlede udledning fra produktion, henover transport til forbrænding bør indgå i CO₂-regnskabet – såkaldt well-to-wake. En sådan harmonisering i den nationale lovgivning forudsætter imidlertid en forudgående harmonisering af den relevante EU-ret.

Danske Rederier

I den forbindelse bemærkes det, at FuelEU Maritime træder i kraft pr. 1. januar 2025 for den kvotebelagte del af skibsfarten. I FuelEU Maritime betragtes brændstoffer ud fra et Well-to-Wake perspektiv. I EU's ETS betragtes brændstoffer derimod ud fra et "tank-to-wake" perspektiv, mens den foreslåede danske lovgivning som nævnt blander en række brændstofstandarder. Dermed underkastes indenrigsfærgefarten forskellige standarder, hvilket dels kan være administrativ byrdefuldt og dels skabe uhensigtsmæssige incitamenters imod investering i mindre carbonintensive brændstoffer. I første omgang anbefaler Danske Rederier, at Skatteministeriet ensarter ovennævnte lovforslag og lovændringsforslag, således at den fælles brændstofstandard fra ETS anvendes, hvorefter der sideløbende kan arbejdes for en harmonisering af brændstofstandarderne i EU.

5. Indfasning af emissionsafgiften

Danske Rederier anbefaler – modsat Skatteministeriets oplæg i § 1, stk. 4 i *Forslag til Emissionsafgiftsloven* – at den danske afgift bør indføres gradvist i takt med ETS'en, således at den grundlæggende model, hvor emissionsafgiften knyttes op på mængden af kvoter, fastholdes.

I lovforslagets §1, stk. 4 henvises der til, at der skal "*betales afgift af den mængde kvoter, der svarer til den faktiske udledning*". Som angivet i afsnittet ovenfor i afsnit 4 om brændstofstandarder, afhænger beregning af "*den faktiske udledning*" imidlertid af hvilket perspektiv, der anvendes. Som nævnt anbefaler Danske Rederier, at ETS'ens brændstofstandarder lægges til grund.

6. Periodisering af emissionsafgift

I den foreslåede § 5, stk. 1 i *Forslag til Emissionsafgiftsloven*, opgøres emissionsafgiften månedligt. Danske Rederier, bemærker, at afgiftsperioden i EU's ETS er årlig. En månedlig emissionsafgift, som er knyttet op på et kvotesystem og en kvotepris, der fluktuerer med årlige opgørelser, skaber en unødvendig budgetusikkerhed for virksomhederne. For at reducere den administrative byrde og harmonisere systemerne mest muligt, bør periodiseringen følge kvotesystemets periodisering, dvs. en årlig periodisering.

Danske Rederier

7. Præcisering vedrørende undtagelse af ruten Rønne-Køge for at sikre kongruens med EU-retten

Kvotehandelsdirektivet indeholder en hjemmel til, at medlemsstaterne kan søge om midlertidigt at undtage visse færgeruter bl.a. som følge af de samfundsbegrundede hensyn, som færgebetjening opfylder for mindre øer (under 200.000 fastboende indbyggere) med henblik på at sikre medlemsstatens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed, jf. artikel 12, stk. 3-d. Den danske stat har i EU søgt om og fået godkendt, at ruten Køge-Rønne undtages fra ETS-forpligtelsen i perioden frem til 2030 (se gennemførelsesafgørelse 2023/2895 af 19. december 2023, bilag 1 under hensyn til sammenhængskraften til Bornholm og den lave klimaeffekt ved undtagelsen af ruten).

Derfor undrer det Danske Rederier, at det fremgår af *Forslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter*, afsnit 3.3.1.4, at *"Udledninger fra ruten mellem Rønne og Køge skal derfor efter denne lov ikke anses for at være kvoteomfattede, i perioden, hvor ruten er undtaget fra returneringspligten."* Dermed er der risiko for, at ruten kunne blive pålagt den højere CO₂-afgift frem til, at undtagelsen fra returneringspligten ophører.

Et sådant utilsigtet resultat ville underminere hele formålet med adgangen til at undtage ruten og lignende ruter for ETS forpligtelsen frem til 2030. Et sådant utilsigtet resultat vil stride mod kvotehandelsdirektivets artikel 12, stk. 3-d, hvorefter medlemsstaterne *"... skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt ..."*. Formålet med den midlertidige fritagelse i direktivets artikel 12, stk. 3-d er, at understøtte den geografiske sammenhængskraft, som også ligger til grund for de public serviceopgaver som færgerne på de omfattede ruter løser. Dermed er det dels uhensigtsmæssigt og dels selvmodsigende, såfremt ruten på den ene side midlertidigt undtages fra forpligtelsen til at betale kvoter (og i medfør af undtagelsesbestemmelsen skal betragtes som, at færgerne på ruten opfylder kravene i direktivet) mens konsekvensen heraf på den anden side er, at ruten underkastes en højere CO₂-afgift i medfør af de foreslåede ændringer til *Forslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter*. Danske Rederier anbefaler, at den nødvendige præcisering indsættes i lovbemærkningerne, således at det er tydeligt, at Rønne-Køge ruten ikke omfattes af CO₂-afgiften.

8. Generelle betragtninger i forhold til lov- og ændringslovforslagenes påvirkning af de lokale øsamfund

Med udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, er der lagt op til, at der sker en

Danske Rederier

omlægning af energiafgiften til en markant højere CO₂-afgift, som i udgangspunktet ikke er godtgørelsesberettiget for indenrigs færgedrift. Dette vil gøre det dyrere at sejle med færgen, og dermed dyrere for øsamfundene. Det giver en ulige fordeling af omkostningerne i samfundet, som er uhensigtsmæssig for øsamfundene, og som ikke afspejler de særlige afgiftsfritagelseshensyn for mindre øsamfund, som findes i Kvotehandelsdirektivet samt ønsket om social balance, som angivet i Aftale mellem regeringen og Venstre, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Det Konservative Folkeparti om: Grøn skattereform for industri mv. (24. juni 2022). Derved pålægges der ved den foreslåede nationale lovgivning omkostninger lokalt, der ikke understøtter direktivets hensyn om at sikre medlemsstatens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed på ruter, der også opereres ud fra samfundsbegrundede hensyn.

Særligt i forhold til øsamfundene spiller indenrigsfærgerne en særlig rolle. Færgerne muliggør, at det kan lade sig gøre at bo på en ø i en verden, som bliver mere og mere globaliseret. Indenrigsfærgerne er livsnerven for øsamfundene og er praktisk talt øernes landevej. De er kilden til øsamfundenes løbende udvikling, befolkningstilvækst og til, at der ikke sker en skævvridning i forhold til det eksisterende, omkringliggende danske samfund. Det er indenrigsfærgerne som er med til at sikre, at samfundet på de mange danske småøer kan bestå.

Det er derfor af afgørende betydning, at indenrigsfærger til danske øsamfund også fremover er konkurrencedygtige og kan betales af beboerne i de danske øsamfund. Det er vores håb, at dette vil blive tænkt ind i den videre lovgivning

--ooOoo--

Samlet set ønsker Danske Rederier at sikre, at lovgivningen på området er klar, konsistent og administrativt håndterbar for virksomhederne i den danske søfartssektor.

På vegne af Danske Rederier

Aske Breining Nielsen

Specialkonsulent

DanskeRederier

8. marts 2024

København d. 8. marts 2024

Hørings svar

Lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.)

Danske Tegl har fulgt arbejdet med implementering af den politiske aftale om en grøn skattereform for industri m.v. intenst. Danske Tegl har konstateret, at Skatteministeriet d. 9. februar 2024 har sendt to lovforslag i høring, med høringsfrist d. 8. marts 2024.

Danske Tegl fremsender hermed hørings svar til lov om afgift af CO₂e-emissioner (herefter emissionsafgiftsloven) og følgelovforslaget, der skal gennemføre dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v., der blev indgået d. 24. juni 2022.

Danske Tegl og den grønne omstilling

Danske Tegl repræsenterer teglværker og producenter af mørtel. I nærværende hørings svar italesættes særligt forhold og udfordringer for teglværkerne.

Produktionen af mur- og teglsten er en energiintensiv proces, hvortil der anvendes store mængder energi, særligt til brændeprocessen, hvor der er behov for høje fremstillingstemperaturer. Teglværkerne i Danmark har de senere år gennemført en lang række energi- og effektiviseringstiltag, herunder øget udnyttelse af overskudsvarme til tørreprocessen, minimering af materialeforbrug og udvikling af nye produkter.

Danske Tegl har igangsat et arbejde med udvikling af et CO₂-roadmap, baseret på input fra hele byggebranchen og med beregninger fra Teknologisk Institut. Formålet og ambitionen med CO₂-roadmap'et er tosidet – det skal identificere mulige tiltag mod både en CO₂-neutral produktion af danske tegl og en mere bæredygtig anvendelse af tegl i hele byggebranchen.

Omstillingen til en mere CO₂-venlig produktion af danske tegl er i fuld gang og har været det længe. Siden 1990 har danske teglværker reduceret deres CO₂-udledning med 50%, bl.a. ved at omstille fra bl.a. kul til naturgas, indkøbe nye og langt mere effektive ovne og generelt

optimere produktionen. Næste naturlige skridt i omstillingen er omlægning til samt øget anvendelse af biogas, brint og elektricitet til varmepumper.

De rette rammevilkår for den grønne omstilling er af stor betydning for teglværkernes muligheder for at bidrage til opnåelsen af de danske klimamål, både i 2030 og 2045. De rette rammevilkår omfatter bl.a. tilgængelighed af CO₂-neutral biogas, både mængdemæssigt og økonomisk, etablering af en brintinfrastruktur, sikring af tilstrækkelig produktion af grøn brint og sikring af tilstrækkelig produktion af vedvarende elektricitet fra vindmøller og solceller.

Alle elementer er vigtige i teglværkernes arbejde med den grønne omstilling, om end nogen elementer er lige for ift. implementering, mens andre elementer skal implementeres på den lidt længere bane.

Hertil skal det bemærkes, at skift til CO₂-neutral biogas er et første naturligt skridt, mens skift til grøn brint forventeligt først følger derefter. Danske Tegl er derfor skuffet over at konstatere, at CO₂-neutral biogas, der er fritaget for CO₂-kvoter i EU's kvotehandelssystem, ikke er fritaget for den nye emissionsafgift. Dette vil blive uddybet i høringssvaret.

Implementering af den politiske aftale om en grøn skattereform

Den politiske aftale om en grøn skattereform for industrien m.v. blev indgået d. 24. juni 2022. Heri er det aftalt, at afgiftsniveauet i 2030 skal udgøre 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder indenfor. Det er ligeledes aftalt, at afgiftsniveauet for mineralogiske processer mv. skal udgøre 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030.

Implementeringen af disse afgiftsniveauer sker ved to lovforslag. Lovforslaget om en ny emissionsafgift har til formål at indføre en ny afgift på 375 kr. pr. udledt ton CO₂ for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem, dog 125 kr. pr. ton udledt CO₂ for mineralogiske processer mv. Afgiften indføres over perioden 2025-2030.

Følgelovforslaget har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer i eksisterende energi- og CO₂-afgiftslovgivning, med henblik på at forhøje CO₂-afgiften til 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem, dog 375 kr. pr. ton for kvoteomfattet rumvarme. Ændringerne foreslås indfaset for procesformål i perioden 2025-2030. Der foreslås også en nedsættelse af energiafgifterne samt en række andre justeringer.

Teglværkerne har aktiviteter, der er omfattet af EU's kvotehandelssystem, og som en kvoteomfattet virksomhed bliver teglværkerne påvirket af begge lovforslag.

Danske Tegl sender hermed nedenstående høringsvar med følgende hovedbudskaber;

- Implementering af en automatisk registreringsproces for allerede kvoteomfattede virksomheder, med det formål at begrænse administrationen
- Sikring af gode rammevilkår for gasforbrugende industrivirksomheder ved at implementere en afgiftsfritagelse for bæredygtig bionaturgas
- Sikring af, at opdeling af CO₂-udledninger mellem mineralogiske processer mv. og andre processer kan ske allerede fra den første foreløbige angivelse, sådan at likviditetspåvirkning af afgiften begrænses mest muligt
- Implementering af et loft over den samlede CO₂-afgiftsbelastning (emissionsafgift + kvotepris), sådan at der sker nedregulering af emissionsafgiften, når den samlede CO₂-afgiftsbelastning overstiger det politiske aftalte niveau
- Sikring af, at det politiske aftalte afgiftsniveau på mineralogiske processer fastholdes, også i tilfælde af en ændring af energibeskatningsdirektivet

Ny emissionsafgiftslov

Helt overordnet set finder Danske Tegl det positivt, at den nye emissionsafgiftslov er opbygget på samme måde som andre, danske afgiftslove. Den nye lov omfatter kvoteomfattede virksomheder, og derfor er det hensigtsmæssigt, at der er indarbejdet definitioner, opgørelsesmetoder og deadlines, der har direkte sammenhæng med gældende regler i forhold til EU's kvotehandelssystem. Dette gør det nemmere for virksomheder at implementere administration af den nye afgiftslov i eksisterende processer og arbejdsgange.

Registreringspligtig virksomhed

Som nævnt bliver teglværkerne omfattet af den nye emissionsafgiftslov, da produktionen af mursten er omfattet af kvotedirektivets bilag 1, jf. punktet der omhandler *”fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag”*.

Teglværkerne bliver derfor registreringspligtig efter den nye emissionsafgift. Vi kan konstatere, at der er indsat en deadline for registrering pr. 14. januar 2025 for virksomheder, der allerede har en udledningstilladelse, og ellers en 14 dages registreringsfrist for virksomheder, der på et senere tidspunkt opnår en udledningstilladelse.

Efter vores betragtning burde det ikke være nødvendigt, at allerede kvoteomfattede virksomheder selv skal indsende en registrering til Skattestyrelsen. Det burde være muligt at sikre en automatisk registrering af alle kvoteomfattede virksomheder – og derved alle registreringspligtige virksomheder – efter Energistyrelsens oplysninger. Derved kan de administrative processer minimeres, både for virksomhederne og for myndighederne.

Vi opfordrer derfor til, at der indarbejdes en automatisk registreringsproces i overensstemmelse med Energistyrelsens oplysninger og liste over kvoteomfattede virksomheder.

Det afgiftspligtige område

Danske Tegl kan konstatere, at det afgiftspligtige område er defineret i overensstemmelse med EU's kvotehandelssystem, da det fremgår af lovforslaget, at den nye emissionsafgift skal betales af de udledninger, for hvilke der skal returneres CO₂-kvoter.

Dette gælder dog ikke udledninger fra bæredygtig bionaturgas, da det direkte er indskrevet i lovforslaget, at der skal betales afgift heraf, uden hensyn til kvotefritagelse.

En stor del af den danske industri, med Dansk Industri som talerør, og biogasproducenterne, med Biogas Danmark som talerør, har siden indgåelsen af den politiske aftale arbejdet på at sikre en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført biogas med tilkøb af oprindelsesgarantier, som i nærværende lovforslag omtales som bæredygtig bionaturgas. Der har været afholdt en lang række møder herom, og Danske Tegl er derfor ærgerlig over at måtte konstatere, at der i lovforslaget ikke er implementeret en afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas.

Dette arbejde skal ses i sammenhæng med, at det i den politiske aftale om en grøn skattereform for industri mv. blev aftalt, at der skal udarbejdes en analyse af mulige modeller for at biogas afgiftsfritages ved køb af oprindelsesgarantier. Analysen skulle være fremlagt i første halvår af 2023. Vi har endnu ikke set den aftalte analyse, ligesom den af flere omgange er blevet forsinket, og senest er det meldt ud, at analysen først forventes at være færdig i 2. kvartal 2024, dvs. efter denne høringsproces og tidspunktet for, hvornår lovforslaget forventes fremlagt.

Teglværkerne arbejder kontinuerligt med forskellige tiltag og løsninger, inkl. alternative brændsler til brændingsprocessen og elektrificering. For nuværende er anvendelse af bæredygtig bionaturgas et afgørende element i teglværkernes grønne omstilling, da der findes begrænsede alternativer til brændingsprocessen, der skal ske ved mere end 1.000 grader. Anvendelsen af bæredygtig bionaturgas er også nødvendigt, hvis CO₂-aftrykket på mur- og teglsten skal holdes på et så lavt niveau, at teglværkernes produkter også kan indgå i fremtidens byggeri, når CO₂-kravene til nybyggeri gradvist skærpes over de kommende år.

Som følge af forslaget om, at den nye emissionsafgiftslov også skal omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas, hvoraf der ikke skal returneres kvoter, skabes der dårligere rammevilkår for teglværkernes – og andre gasforbrugende industrivirksomheders – grønne omstilling.

Men hvorfor bliver den nye emissionsafgift også indført på bæredygtig bionaturgas, når udledninger herfra er fritaget for CO₂-kvoter, og når der af den politiske aftale fremgår, at muligheden for en afgiftsfritagelse skal analyseres nærmere?

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår:

”Emissionsafgiftsloven foreslås desuden at omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas med tilhørende oprindelsesgaranti. Oprindelsesgarantierne bliver ikke anvendt i gældende CO₂-afgift eller energiafgift, og der vil derfor heller ikke i emissionsafgiften kunne ske fradrag i afgiften for udledninger fra bionaturgas, hvortil der er købt oprindelsesgarantier.”

Den manglende implementering af en afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas begrundes derved med, at principperne i emissionsafgiftsloven baseres på principperne i gældende energi- og CO₂-afgiftslovgivningen.

Men er det ikke hele formålet med de to lovforslag – at implementere de nødvendige ændringer i eksisterende lovgivning for at opfylde den politiske aftale. Så hvad skulle forhindre en implementering af en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført biogas?

Som vi har forstået det, så er Skatteministeriets argument imod en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført biogas, at biogassen allerede er statsstøttet via produktionstilskud, og at der derfor vil være tale om overkompensation, hvilket vil være ulovlig statsstøtte. Vi gør i den forbindelse opmærksom på, at Dansk Industri har fået udarbejdet en statsstøtteanalyse, hvori det konkluderes, at det vil være muligt både at tildele produktionsstøtte og tildele driftsstøtte i form af en afgiftsfritagelse, når blot der samlet set ikke sker overkompensation.

Vi mangler derfor den politisk aftalte analyse og opfølgning herpå, hvorfor det er yderst beklageligt, at der indføres en afgiftspligt på emissioner fra bæredygtig bionaturgas, inden der foreligger resultater af den aftalte analyse af mulige modeller for afgiftsfritagelse af biogas ved køb af oprindelsesgarantier. Vi vil derfor opfordre til, at analysen bliver færdiggjort hurtigst muligt, sådan at der *senest* i forbindelse med fremsættelse af lovforslaget kan sikres sammenhæng, sådan at omlægningen af vores afgiftssystem faktisk understøtter den grønne omstilling, og ikke modarbejder den.

Ydermere kan vi konstatere, at det af den første afrapportering fra *Ekspertgruppen for fremtidens erhvervsstøtte*, ”Fremtidens erhvervsstøtte – kortlægning, principper og sanering” fremgår, at den nedsatte ekspertgruppe anbefaler, at den afsatte reserve til afgiftsfritagelse af biogas saneres, dvs. fjernes allerede inden den afsatte reserve er bragt i spil. Dette forslag begrundes med, at:

”Der findes allerede støtteordninger til produktion af biogas, som neutraliserer den CO₂-afgift, der pålægges biogas, så en udmøntning af reserven vil udgøre dobbeltstøtte af biogas”.

Disse anbefalinger er udarbejdet til politikerne og blevet præsenteret **før** den aftalte analyse er færdig. Dette synes bemærkelsesværdigt, og man kan foranlediges til at tro, at politikerne – ad omveje – er ved at finde argumenter for, hvorfor sikring af de bedst mulige rammebetingelser for gasproducerende virksomheders grønne omstilling ikke kan implementeres.

Som Danske Tegl læser lovforslaget, er det en klar favorisering af de virksomheder, der allerede er eller har mulighed for at elektrificere sine processer, da ændringerne i eksisterende lovgivning og indførelse af en ny emissionsafgift ikke (eller kun i begrænset omfang for så vidt angår den fossilbaserede, kvoteomfattede elproduktion) vil påvirke produktionen og anvendelsen af elektricitet. Derved forøges incitamenterne til at flytte energiforbruget fra scope 1 (direkte energiforbrug) til scope 2 (indirekte energiforbrug), hvilket blot vil betyde, at regningen for elektrificering af vores samfund bliver væsentligt større, og dette vil resultere i, at den enkelte elforbruger, inkl. *”Hr. og Fru Jensen”*, påføres øgede – og potentielt unødvendige – omkostninger.

Det er vores vurdering, at de samfundsmæssige omkostninger til den i øvrigt nødvendige elektrificering af samfundet kan holdes på et mindre niveau, såfremt der implementeres de rette rammevilkår for gasforbrugende industrivirksomheder, herunder en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført biogas.

Opgørelse af afgiften

Af lovforslaget fremgår det, at der månedligt skal opgøres og indsendes en foreløbig angivelse, og at der efter kalenderårets udløb skal indsendes en endelig opgørelse. De foreløbige angivelser skal indsendes hver måned (senest d. 15. i måneden efter afgiftsperioden), og den endelige opgørelse skal angives sammen med den ordinære angivelse for april måned, dvs. d. 15. maj.

Den endelige opgørelse baseres på den samlede drivhusgasudledning beregnet efter den udledningsrapport, der er indsendt til og godkendt af Energistyrelsen. Det fremgår af lovforslaget, at der skal ske særskilt opgørelse af udledningen relateret til mineralogiske processer mv., hvis den lavere afgift skal anvendes. En meget stor del af teglværkernes energiforbrug er omfattet af definitionen på mineralogiske processer mv., hvorfor teglværkerne skal have implementeret en særskilt opgørelse af udledningen.

De foreløbige angivelser skal opgøres på grundlag af *enten* måling *eller* drivhusgasudledningen i de op til 2 foregående kalenderårs endelige opgørelser. Der er tale om en ny afgift, hvorfor

der ikke kan genfindes en fordeling i de op til 2 foregående kalenderårs udledningsrapporter. Så vidt Danske Tegl er bekendt med, så har teglværkerne ikke etableret måling af CO₂-udledningen, hvorfor de foreløbige angivelser skal baseres på de foregående kalenderårs udledningsrapporten. Derfor vil Danske Tegl henstille til, at der som følge af de nye krav til fordeling mellem kvoteomfattede udledninger og udledninger fra mineralogiske processer bliver taget højde herfor i det første års foreløbige angivelser, sådan at den lave afgiftssats på mineralogiske processer mv. kan finde anvendelse allerede fra den første foreløbige angivelse, der skal indsendes d. 15. februar 2025.

Ydermere læser vi lovforslagets bestemmelser og bemærkninger sådan, at en kvoteomfattet virksomhed med mineralogiske processer mv. skal angive hele udledningen efter den almindelige sats og efterfølgende tage godtgørelse for forskellen mellem den almindelige sats og den lave sats for så vidt angår udledninger, der kan henføres til mineralogiske processer mv.

I den forbindelse formoder vi, at dette opgørelsesprincip gælder både for de månedlige foreløbige angivelser og for den endelige opgørelse for året, upåagtet at dette ikke fremgår klart af den foreslåede lovtekst.

I tilfælde af, at vores formodning ikke er korrekt, og lovforslaget i stedet skal forstås på den måde, at der skal angives med den almindelige sats i de månedlige foreløbige angivelser og først opnås godtgørelse i forbindelse med den endelige opgørelse, vil det resultere i en unødvendig likviditetsbelastning, til skade for teglværkernes arbejde med den grønne omstilling. I så fald vil vi opfordre til, at lovforslaget bliver justeret, sådan at der løbende på de månedlige foreløbige angivelser kan opnås den lave afgiftsbelastning på udledninger relateret til mineralogiske processer mv.

Manglende loft over afgiftsbelastningen

Emissionsafgiftsloven gælder udelukkende for kvoteomfattede virksomheder, og vores samlede afgiftsbelastning bliver herefter den nye emissionsafgift OG den til enhver tid gældende kvotepris.

Kvoteprisen er volatil, og den er markedsbestemt, ud fra udbud og efterspørgsel. Den nye emissionsafgift vil på forhånd være et kendt omkostningselement, hvorimod kvoteprisen kan svinge, i både op- og nedadgående retning. Prognoser for kvoteprisen viser, at denne vil overstige de forventede 100 euro i 2030, da danner grundlag for den politiske aftale og derved det aftalte afgiftsniveau. Der er derfor risiko for, at den samlede afgiftsbelastning for kvoteomfattede virksomheder vil overstige 1.125 kr., som ellers antaget i den politiske aftale.

Af den politiske aftale fra 24. juni 2022 fremgår det, at der er enighed om at indføre en bundpris for CO₂-afgiften, der kan træde i kraft, hvis EU's kvotehandelsmarked ikke leverer som forventet – en reguleringsmekanisme.

Efter Danske Tegls vurdering mangler der en reguleringsmekanisme i den nye emissionsafgiftslov, ikke ved en lavere kvotepris end forventet, men derimod hvis kvoteprisen stiger over et vist niveau. Vi foreslår, at der indarbejdes et loft på den samlede afgiftsbelastning, sådan at emissionsafgiften kan reguleres i nedadgående retning i tilfælde af, at kvoteprisen stiger og resulterer i, at den samlede afgiftsbelastning overstiger det politiske aftalte niveau. På den måde sikres det, at en ny særavgift i Danmark ikke – mere end det allerede er tilfældet – bidrager til forværring af danske virksomheders konkurrenceevne.

Såfremt der ikke indføres en reguleringsmekanisme eller et loft over afgiftsbelastningen, kan loven resultere i en skævvridning af rammevilkårene og derved have en yderligere negativ påvirkning på konkurrencesituationen, både mellem ikke-kvoteomfattede og kvoteomfattede virksomheder og mellem danske og udenlandske virksomheder.

Følgelovforslag - ændringer i eksisterende lovgivning

Danske Tegls medlemmer bliver også omfattet af følgelovforslaget vedrørende gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.

De primære ændringer er dels en forhøjelse af CO₂-afgiften for ikke-kvoteomfattede virksomheder i overensstemmelse med den politiske aftale og dels en nedsættelse af energiafgiften, som følge af den aftalte omlægning af energiafgifter.

Godtgørelse af mineralogiske processer mv.

Hovedparten af teglværkerne energiforbrug er omfattet af definitionen på mineralogiske processer mv., og efter de gældende regler opnår de derfor 100% godtgørelse af energiafgiften af dette forbrug, modsat af andet energiforbrug hvor der skal betales en procesafgift af hensyn til overholdelse af EU's minimumsafgift.

Bestemmelserne omkring afgiftsgodtgørelse af energiforbrug til mineralogiske processer mv. fremgår af den enkelte afgiftslov, bl.a. af mineralolieafgiftslovens § 11d. Disse bestemmelser skal ses i sammenhæng med art. 2, stk. 4, litra b i EU's energibeskatningsdirektiv, hvoraf det fremgår, hvilke energianvendelser der ikke er omfattet af energibeskatningsdirektivet, og hvor der derfor ikke er krav om betaling af EU's minimumsafgift.

I lovforslaget sker der ændring i de eksisterende bestemmelser omkring procesafgift, bl.a. i mineralolieafgiftslovens § 11a, jf. lovforslagets § 2, nr. 11:

”Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter lov om kuldioxidafgift af energiprodukter m.v., med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog § 11d...”

Lignende ændring genfindes i de øvrige energifgiftslove.

Ændringen får den betydning, at der fra og med 1. januar 2025 kun skal betales procesafgift af kvoteomfattede virksomheders energiforbrug til procesformål, da disse virksomheder opnår 100% godtgørelse af CO₂-afgiften, dog med undtagelse af energiforbrug til mineralogiske processer mv., hvoraf der fortsat kan opnås 100% afgiftsgodtgørelse. Definitionen på mineralogiske processer mv. og derved aktiviteter omfattet heraf fremgår direkte af EU's energibeskatningsdirektiv art. 2, stk. 4, litra b.

Efter det nugældende energibeskatningsdirektiv er teglværkernes processer omfattet af art. 2, stk. 4, litra b, men som led i EU's Fit for 55 lovpakke er energibeskatningsdirektivet under revision. Det endelige forslag eller den endelige version af et nyt energibeskatningsdirektiv har vi endnu ikke set, men af tidligere forslag til nyt energibeskatningsdirektiv foreslås det, at den nugældende art. 2, stk. 4, litra b bliver omformuleret. Omformuleringen vil resultere i, at punktet omkring mineralogiske processer, som teglværkernes processer er omfattet af, skrives ud – i modsætning til de øvrige energiforbrug, der i dag er omfattet af definitionen på mineralogiske processer mv.

Konsekvensen heraf vil være, at teglværkernes energiforbrug til mineralogiske processer i så fald vil blive omfattet af energibeskatningsdirektivet, mens energiforbrug til metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse fortsat vil være undtaget energibeskatningsdirektivet.

Hvis denne revision bliver gennemført, vil det få den konsekvens, at vores energiforbrug til mineralogiske processer ikke længere kan være omfattet af f.eks. mineralolieafgiftslovens § 11d. I så fald kommer teglværkerne til at betale procesafgift af energiforbruget til mineralogiske processer, mens andre kvoteomfattede virksomheder med energiforbrug til metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse fortsat kan friholdes for procesafgift.

I samarbejde med ROCKWOOL og Aalborg Portland har vi tidligere været i dialog med Skatteministeriet omkring denne udfordring, som med den nye emissionsafgiftslov og øvrige ændringer i eksisterende afgiftslovgivning bliver yderligere forværret. Der er politisk aftalt en lavere afgift på mineralogiske processer, og hvis den potentielle ekstra afgiftsbelastning som følge af en procesafgift bliver aktualiseret, så vil den faktiske afgiftsbelastning på mineralogiske processer blive højere, end hvad der er politisk aftalt. Vi opfordrer derfor til, at det fra dansk side sikres, at mineralogiske processer også fremover er undtaget for

energibeskatningsdirektivet, med henblik på implementering i overensstemmelse med den politiske aftale.

Manglende implementering af omstillingspuljer

Danske Tegl har med glæde noteret sig, at der i forbindelse med den politiske aftale fra 24. juni 2022 blev aftalt en række støttepuljer, der skal implementeres fra 2025.

Disse puljer skal målrettes de virksomheder, der har sværest ved at omstille sig, som f.eks. CO₂-intensive virksomheder indenfor fødevarerindustrien, virksomheder med mineralogiske processer, fiskerierhvervet og gartnerier – og teglværkerne er omfattet heraf.

Desværre kan det konstateres, at design og implementering af de omtalte støttepuljer ikke er en del af de fremsatte lovforslag, ligesom der heller ikke tidligere er sket implementering heraf.

Danske Tegl finder det uhensigtsmæssigt, at de nuværende lovforslag i høring kun omfatter implementering af byrderne i form af en ny emissionsafgift og forhøjelse af eksisterende CO₂-afgift fra den politiske aftale, og ikke også implementering af de støttemuligheder, som industrien er blevet stillet i udsigt.

Det efterlader os i en situation, hvor teglværkerne ikke har mulighed for at forholde sig til de samlede ændringer, som følge af den politiske aftale. Uanset, at der med den grønne skattereform indføres en ny afgift og forøgelse af den eksisterende CO₂-afgift, må det fortsat være et politisk ønske og hensyn, at der skal implementeres de bedst mulige rammevilkår for danske virksomheder, både ift. beskatning og tilskudsmuligheder.

Teglværkerne er i fuld gang med den grønne omstilling, og der er behov for store investeringer i fremtiden, hvis vi skal nå i mål. Sikre investeringer kræver kendte og stabile rammevilkår. Den nuværende proces med kun delvis implementering, og i første omgang af byrderne, er derfor problematisk, og vi vil opfordre til, at lovforslag til implementering af de forskellige støttepuljer bliver sendt i høring snarest muligt, og senest i forbindelse med fremsættelse af de to lovforslag omfattet af dette høringssvar.

Vi står naturligvis til rådighed, såfremt der er spørgsmål til nærværende høringssvar.

Med venlig hilsen

Gitte K. Nielsen

Adm. Direktør, Danske Tegl

Emissionsafgiftsloven og tilpasning af energi- og CO₂-afgifter

Den 8. marts 2024

Drivkraft Danmark har nedenfor givet vores kommentarer til de to lovforslag.

Ref.
mmj

Emissionsafgiftsloven

Drivkraft Danmark støtter generelt en ensartet CO₂-afgift på virksomhedernes CO₂-udledning. Det er et omkostningseffektivt redskab til at sikre løbende reduktioner i CO₂-udledningen og virksomhedernes omstilling. Men en ensartet CO₂-afgift skal understøtte den allerede igangværende udvikling og ikke bare blive en økonomisk byrde, der i sidste ende kan bremse udviklingen og flytte produktionen ud af landet, uden at det ændrer på efterspørgslen og klimaeffekterne.

Det ser vi en stor risiko for, at forslaget til ny Emissionsafgiftslov i sin nuværende form vil føre til.

De danske raffinaderier opererer på et globalt marked i konkurrence med raffinaderier både inden for og uden for EU. For at vinde i den konkurrence og for at bidrage til den grønne omstilling er de danske raffinaderier i fuld gang med at omstille produktionen. Det vil ske ved at integrere stadig mere vedvarende energi i produktionen og ved at sænke CO₂-udledningen gennem energieffektiviseringer samt på længere sigt investeringer i CCS og CCU. Samtidig er de to danske raffinaderier blandt verdens mest energieffektive raffinaderier. Da omstillingen af raffinaderierne er meget kapitalintensiv, risikerer CO₂-afgiften på raffinaderierne i sin nuværende form at få en negativ effekt på omstillingen.

Det er derfor vigtigt, at provenuet føres tilbage til de ramte virksomheder og understøtter deres omstilling.

Vi har forstået som led i aftalen om Grøn skattereform, at provenuet blandt andet skal finansiere det nye grønne investeringsvindue. Vi kan forstå, at det nye investeringsvindue kommer til at tage afsæt i det grønne investeringsvindue fra 2020. Det finder vi meget problematisk, da de øgede afskrivningsmuligheder for investeringer i nye grønne driftsmidler under vinduet fra 2020 blev udformet på en måde, så raffinaderierne ikke kan anvende dem. Raffinaderierne er nogle af de virksomheder, der kommer til at bidrage allermest til CO₂-afgiften, og samtidig investerer de massivt i den grønne omstilling. Derfor bør de også have mulighed for at benytte sig af de øgede afskrivningsmuligheder.

I det nye investeringsvindue bør referencen for de øgede afskrivningsmuligheder ikke blot være til driftsmidler, der afskrives efter afskrivningslovens § 5D, men udvides til også at gælde for driftsmidler under § 5C, der omfatter raffinaderiernes driftsmidler. Herved vil raffinaderierne blive understøttet bedst muligt i deres indsatser for den grønne omstilling.

DrivkraftDanmark
Esplanaden 34A, 1. sal th.
1263 København K

T +45 3345 6510
E info@drivkraftdanmark.dk
W drivkraftdanmark.dk

De to danske raffinaderier er allerede i gang med massive investeringer i PtX og andre tiltag, der gradvist vil omstille deres produktion fra fossil energi til vedvarende energi. Raffinaderierne spiller herved en afgørende rolle i omstillingen af nogle af de sektorer, der ikke kan elektrificeres; såsom fly, skibe og tung industri. Øgede afskrivningsmuligheder for investeringer i driftsmidler vil være et vigtigt tiltag til at understøtte, at raffinaderierne kan få teknologier som PtX op i stor skala.

Udvikling og implementering af PtX-projekter og andre nye teknologier er en proces over længere tid, og investeringerne i projekterne er langsigtede. Derfor er det afgørende, at de lovgivningsmæssige rammer skaber klarhed også i forhold til det længere sigte, så raffinaderierne og andre virksomheder får den nødvendige sikkerhed for at kunne opskalere deres investeringer i den grønne omstilling.

Derfor bør det nye grønne investeringsvindue, og herunder de øgede afskrivningsmuligheder, være længere tidsmæssigt. For at give den nødvendige sikkerhed for markedet bør investeringsvinduet være på minimum 5-10 år.

Derudover er det også helt essentielt, at der – sideløbende med implementeringen af en den grønne skattereform – sikres de rette rammevilkår for den grønne omstilling, som bl.a. indebærer:

- Udbygning af produktion af vedvarende elektricitet
- Etablering og udbygning af produktion af grøn brint, inkl. en brintinfrastruktur
- Sikring af rammebetingelser for CCS
- Etablering af CO₂-infrastruktur

Før disse rammer er på plads, er raffinaderiernes mulighed for at omstille sin produktion begrænset, og CO₂-afgiften bliver i praksis en særskat på produktion af brændstoffer i Danmark.

Lovforslaget i sin nuværende form vil ikke sikre raffinaderiernes konkurrenceevne i forhold til deres udenlandske konkurrenter, hvilket kan få store negative konsekvenser på deres muligheder for at investere i den grønne omstilling.

Indfasningen af den nye emissionsafgift allerede fra 2025, hvor rammerne til omstillingen af raffinaderierne reelt set ikke er på plads, vil derved skabe en skævvridning i CO₂-afgiftsbelastningen mellem danske og udenlandske raffinaderier og vil i sidst ende alene flytte produktion, arbejdspladser og udviklingen til udlandet – uden at det ændrer på efterspørgslen på brændstoffer og globale klimaeffekter.

Det er ikke i overensstemmelse med regeringens egne ambitioner jævnfør blandt andet kommissoriet for de 14 klimapartnerskaber og Grønt Erhvervsforum (vores fremhævning):

*Danmark skal fortsat tage internationalt lederskab for den grønne omstilling på en måde, der understøtter både job, velfærd, eksport og konkurrenceevne. I forlængelse heraf skal arbejdet med at omstille dansk erhvervslivs internationale værdikæder accelereres, **så vi fortsat sikrer danske virksomheder***

DrivkraftDanmark

en førerposition som nogen af de grønneste i verdenen. Regeringen ønsker på den baggrund at fortsætte og udvikle det tætte samarbejde med erhvervslivet i form af Klimapartnerskaber og Grønt Erhvervsforum. Hovedopgaven er, at erhvervslivet og regeringen i samarbejde kan bidrage til at løse klimaudfordringerne **på en måde, der samtidig understøtter dansk konkurrenceevne, eksport, job, velfærd og velstand**

Tilpasning af energi- og CO₂-afgifter

Drivkraft Danmark kan generelt støtte den foreslåede omlægning fra energi- til CO₂-afgifter.

Vi vil dog påpege, at med de stigende CO₂-fortrængningskrav i Biobrændstofloven i kombination med de foreslåede tilpasninger af energi- og CO₂-afgifterne er der behov for en mere grundlæggende ændring af metoden til at opgøre energi- og CO₂-afgifterne end blot en omregning af de eksisterende faste afgiftssatser på benzin og diesel (E5, E10 og B7).

Derudover betyder fastholdelsen af EU's minimumsafgiftssatser, jf. den foreslåede nye §1 stk. 11 i Mineralolieafgiftsloven, en urimelig afgiftsmæssig forskelsbehandling af de rene VE-brændstoffer. Vi skal derfor anbefale, at den foreslåede §1 stk. 11 ikke skal gælde for 100 % VE-baserede brændstoffer. I en række af vores nabolande er der netop sådan en undtagelse for 100 % VE-baserede brændstoffer i forhold til EU's minimumsafgiftssatser.

Endelig er det uklart, hvordan ophævelsen af den eksisterende afgiftsfritagelse for fiskefartøjer i CO₂-afgiftsloven (jf. lovforslagets §1 stk. 5) skal håndteres i praksis af de virksomheder, der leverer brændstoffer til fiskefartøjer.

Vi har i det efterfølgende uddybet ovenstående.

Faste afgiftssatser

Lovforslaget indeholder alene en opdatering/tilpasning af de eksisterende afgiftssatser på for eksempel benzin og diesel iblandet VE-brændstoffer (E5, E10 og B7).

De nuværende faste afgiftssatser på E5, E10 og B7 har givet god mening i en tid, hvor iblandingskravet og efterfølgende CO₂-fortrængningskravet i Biobrændstofloven (jf. lovbekendtgørelse nr. 2167 af 29. november 2021) var på et niveau, hvor kravet typisk er opfyldt med iblanding af biobrændstoffer svarende til E5, E10 og B7.

I takt med stigende CO₂-fortrængningskrav fra 2025 og frem bliver et system med faste afgiftssatser mere og mere udfordret i forhold til fleksibilitet og omkostningseffektiv målopfyldelse.

Det stigende CO₂-fortrængningskrav kræver øget iblanding af biobrændstoffer i diesel – udover B7 – fra 2025 og frem. Samtidig vil raffinaderierne i stigende grad integrerer vedvarende energi i produktionen af benzin og diesel, for eksempel ved co-processing. Faste afgiftssatser, der ikke tager højde for denne integration af VE i produktionen af brændstofferne, understøtter ikke raffinaderiernes

omstilling, da de faste afgiftssatser umiddelbart fremmer fysisk iblanding af biobrændstoffer.

Det vil samtidig skabe en øget afhængighed af importerede biobrændstoffer og dermed udfordre forsyningssikkerheden.

Den foreslåede tilpasning af energi- og CO₂-afgifterne fra 2025 gør behovet for en ændring af metoden til at opgøre energi- og CO₂-afgifterne på brændstofferne endnu mere udtalt, så den ikke låses til faste afgiftssatser på benzin og diesel, selvom disse udvides til andre iblandinger end for eksempel B7.

Vi anerkender selvfølgelig, at Mineralolieafgiftslovens §1 stk. 8 åbner op for at opgøre energi- (og CO₂-afgiften) ud fra den faktiske iblanding af biobrændstoffer.

Men på grund af regnskabsbestemmelserne i Mineralolieafgiftslovens §14 stk. 7 er det i praksis ikke muligt at opgøre afgiften efter §1 stk. 8, da det vil betyde, at afgiften skal opgøres og angives for hver enkelt leverance/tankbil, der kører ud af depotet.

Denne problemstilling var netop årsagen til, at de faste afgiftssatser (E5 og B7) blev indført, dengang kravene til iblanding af biobrændstoffer i benzin og diesel blev indført med Biobrændstofloven tilbage i 2009 (LOV nr. 468 af 12/06/2009). Og udvidet med den faste afgiftssats på E10 (benzin med 10 % bioethanol) i 2020, da E10 blev introduceret på det danske marked.

Der har derfor frem til nu været en forståelse i Skatteministeriet for, at afgiftssystemet skulle tilpasses og understøtte en omkostningseffektiv opfyldelse af Biobrændstoflovens krav.

I lyset af de stigende CO₂-fortræningskrav fra 2025 og frem i kombination med den foreslåede tilpasning af energi- og CO₂-afgifterne skal vi derfor anbefale, at Skatteministeriet allerede nu tager initiativ til en mere grundlæggende ændring af metoden til at opgøre energi- og CO₂-afgifterne.

En sådan metode kan tage udgangspunkt i samme principper, som der er lagt op til i forhold til opgørelse af energi- og CO₂-afgifter på biogas, der forsynes via naturgasnettet. En problemstilling som det er aftalt i "Aftale om grøn skattereform" fra 2022, der skal findes en løsning på. Hvilket Skatteministeren har bekræftet i svar til Skatteudvalget 18. januar i år.

[SAU Almdel endeligt svar på spørgsmål 238 SAU alm del svar på spm 238docx \(ft.dk\)](#)

Afgifter på 100 % VE-baserede brændstoffer

Med den foreslåede tilpasning af energi- og CO₂-afgifterne reduceres den samlede afgift på 100 % VE-baserede brændstoffer markant, da de ikke er pålagt CO₂-afgifter.

Det betyder i teorien, at for eksempel HVO (100 % konvertibel biodiesel) fra 2025 alene skal pålægges en energiafgift på cirka 1,26 kroner/liter (2015 priser).

Men som vi forstår lovforslaget indføres der, på grund af EU's minimumsafgifter jf. Energibeskatningsdirektivet, med lovforslagets §2 stk. 5 en ny bestemmelse i Mineralolieafgiftsloven (ny §1 stk. 11), som betyder, at for eksempel 100 % HVO pålægges en energiafgift på 2,46 kroner (2015 priser). Det mener vi er en urimelig forskelsbehandling af de 100 % VE-baserede brændstoffer og strider mod intentionen bag tilpasningen af energi- og CO₂-afgifterne og aftalen om Grøn Skattereform.

Det er vores forståelse, at Energibeskatningsdirektivet åbner op for, at medlemsstaterne kan undtage blandt andet 100 % VE-baserede brændstoffer fra kravene til minimumsafgifter. Det er blandt andet kommet til udtryk i Sverige, hvor 100 % HVO er fritaget for afgifter.

Vi skal derfor opfordre til, at princippet om ensartet beskatning på tværs af brændstofferne fastholdes uagtet om dette betyder, at beskatningen af et brændstof kommer under EU's minimumsafgifter.

Konkret foreslår vi derfor, at den foreslåede nye §1 stk. 11 i Mineralolieafgiftsloven ændres til:

»Stk. 11. For alle typer benzin og blandinger af benzin og biobenzin betales minimum 2,67 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. For alle typer diesel og blandinger af diesel og biodiesel betales minimum 2,46 kr. pr. liter, uanset satserne i stk. 1-8.«

Lovbemærkningerne tilpasses tilsvarende, så det gøres tydeligt, at 100 % VE-baserede brændstoffer ikke er omfattet af denne bestemmelse og de alene pålægges energiafgifter efter bestemmelsen i §1 stk. 8.

Vi skal samtidig gøre opmærksom på, at den foreslåede §1 stk. 11 kan misforstås, så det kun er energiafgifterne i Mineralolieafgiftsloven og ikke den samlede energi- og CO₂-afgift på de pågældende produkter/blandinger, som minimumsafgiften på 2,67 henholdsvis 2,46 kroner per liter referer til.

Vi har fra vores tidligere dialog med Skatteministeriet forstået, at det er den samlede energi- og CO₂-afgift, som minimumsafgiften på 2,67 henholdsvis 2,46 kroner per liter referer til og ikke kun energiafgiften.

Det bør præciseres i bestemmelsen og lovbemærkningerne, så der ikke opstår misforståelser.

CO₂-afgift på fiskefartøjer

Som vi læser lovforslaget, fjernes den nuværende afgiftsfritagelse for fiskefartøjer jf. §1 stk. 5 (ny §7 stk. 4 nr. 1 i CO₂-afgiftsloven).

Det er dog uklart ud fra lovforslaget, hvor langt denne bestemmelse rækker og derfor også, hvordan afgiften skal opkræves i praksis af de virksomheder, der leverer brændstoffer til fiskefartøjer.

1. Omfatter den alene danske fiskefartøjer, der fisker i danske farvande?
2. Omfatter den alle danske registrerede fiskefartøjer, uanset hvor de fisker?
3. Omfatter den alle fiskefartøjer, der bunkrer i danske havne?

Er der alene tale om fiskefartøjer, der fisker i danske farvande (1), kan det i praksis være vanskeligt for brændstofleverandøren at dokumentere/kontrollere om fiskefartøjet reelt set kun fisker i dansk farvand.

Gælder det for alle danske fiskefartøjer (2), vil det lette brændstofleverandørens arbejde, men stille de danske fiskefartøjer i en uholdbar konkurrencemæssig situation i forhold til deres udenlandske konkurrenter, der ikke pålægges CO₂-afgiften.

Er det derimod alle fiskefartøjer, vil det i sin yderste konsekvens flytte brændstofsalg fra Danmark, uden reel klimaeffekt. Men samtidig også underminere Danmarks status som fiskerination, da det kan føre til, at fiskefartøjerne generelt flytter til andre havne uden for Danmark.

Vi skal derfor opfordre til, at det præciseres i loven, hvilke fiskefartøjer, det omfatter. Og der i den forbindelse også hvordan brændstofleverandøren skal agere hvis CO₂-afgiften fremover skal opkræves fra visse fiskefartøjer - 1 eller 2 i ovenstående eksempler.

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Emma Sommer Degn

Mail: lovgivningogoekonomi@skm.dk
esd@skm.dk
sbh@skm.dk

8. marts 2024

Fjernvarme Fyns høringssvar vedrørende lovforslag om delvis gennemførelse af grøn skattereform for industri mv.

Høringssvar til j.nr. 2022-14171

Fjernvarme Fyn takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til ny emissionsafgiftslov og følgelovforslag. Lovforslagene har til formål at gøre Danmark grønnere ved at bidrage til et bedre klima gennem højere CO₂-afgifter og dermed større incitament til at sænke udledningen af CO₂.

Fjernvarme Fyn deler denne vision og afholder i disse år betydelige investeringer i såvel grøn omstilling som forberedelse til CO₂-fangst.

Fjernvarme Fyn er på linje med Dansk Fjernvarme høringssvar vedr. lovforslag om delvis gennemførelse af grøn skattereform for industri mv. Vi finder det dog relevant at reagere på de nyeste oplysninger fremført af Skatteministeriet i et skriftligt svar til Dansk Fjernvarme (brev vedhæftet).

Der skal ikke betales afgift ved CO₂-fangst

I affaldsenergi- og fjernvarmesektoren har vi haft en klar forventning om, at den grønne skattereform ville bidrage til den grønne omstilling bl.a. ved at skabe et langt større økonomisk incitament til fangst af CO₂ i affaldsenergisektoren.

Det er den politiske aftale om en grøn skattereform fra den 24. juni 2022 et tydeligt eksempel på.

Det står nu imidlertid klart, at Skatteministeriets intention med udmøntning af den grønne skattereform er, at selskaber i rumvarmesektoren der investerer i CO₂-fangst kun kan spare halvdelen af den CO₂-afgift på 750 kr. der blev fremlagt i aftalepapiret fra den 24. juni 2022.

Fjernvarme Fyn finder det beklageligt, at Skatteministeriet har til hensigt at pålægge en CO₂-afgift for CO₂ der ikke længere udledes, men opsamles og lagres. Det er ikke i overensstemmelse med formålet i den politiske aftale, nemlig at give incitament til at reducere udledningerne, herunder gennem CO₂-fangst.

Ydermere finder Fjernvarme Fyn det dybt beklageligt, at Skatteministeriet ikke langt tidligere har oplyst om, at der i nærværende lovforslag og aftalegrundlag ikke er lagt op til, at CO₂-afgiften kan afløftes ved anvendelse af CCS.

Det burde have fremgået klart af både høringsmateriale og aftaleudkast i 2022.

D24-55663/11.0		
Fjernvarme Fyn Holding A/S Havnegade 120 5000 Odense C	+45 65 47 30 00 kontakt@fjernvarmefyn.dk www.fjernvarmefyn.dk	EAN nr.: 5798006616701 CVR nr.: 34466898

Det er et tillidsbrud for alle selskaber der arbejder frem mod at kunne afgive et bud på de nationale tilskudspuljer til CCS. Implementering af de forventede rammevilkår for CCS har betydning for det enkelte selskab, herunder om selskabet ønsker at afsøge muligheden for CCS på deres anlæg. Denne øgede usikkerhed, som følge af Skatteministeriets udmelding, er særligt kritisk på et område hvor store dele af reguleringen fortsat mangler at blive gjort til lov og der er lagt et betydeligt tidspres ud på selskaberne.

Fjernvarmeselskaber bliver med den kommende regulering underlagt nogle rammer, hvor varmekunderne ikke må belastes af CO₂-fangst. Derfor vil sparede afgifter udgøre en væsentlig del af finansieringen. Såfremt Skattereformen udmøntes som angivet i det skriftlige svar fra Skatteministeriet til Dansk Fjernvarme og ikke som lovforslaget ligger op til, vil dette incitament reduceres betydeligt. Det betyder, at støttebehovet fra CCS-puljen øges med risiko for at der opnås færre CO₂-reduktioner for de afsatte midler og dermed mindre national målopfyldelse på klimamålene. Med det reducerede incitament er der endvidere risiko for at affaldsenergianlæggene ikke kommer til at etablere CO₂-fangst og dermed vil denne fossile emission fortsætte.

Venlig hilsen

Kim Winther
Udviklingschef
Telefon: 40 23 64 32
kwi@fjernvarmefyn.dk

Havnegade 120
5000 Odense C
Telefon: 65 47 30 00
www.fjernvarmefyn.dk

Skatteministeriet

Dansk Fjernvarme
Att.: Kim Mortensen

6. marts 2024
J.nr. 2024 - 1844

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 – København K

Telefon +45 33 92 33 92
Mail skm@skm.dk

www.skm.dk

Kære Kim Mortensen

Tak for din henvendelse om Skatteministeriets udkast til lovforslag, der gennemfører dele af *Aftale om grøn skattereform for industri mv. 2022*, herunder muligheden for at afløfte CO₂-afgift ved CCS og indfasning af det nye afgiftssystem.

Udover at udmøntningen af den politiske aftale må ske i overensstemmelse med de bagvedliggende beregninger og forudsætninger, er det en vigtig prioritering at inddrage relevante interessenter i processen for at sikre den mest hensigtsmæssige implementering. Derfor vil jeg også gerne kvittere for, at Dansk Fjernvarme søger dialog om de udfordringer, der nødvendigvis opstår ved en så grundlæggende omlægning af afgiftssystemet.

Der er i nærværende lovforslag ikke lagt op til, at CO₂-afgiften kan afløftes ved anvendelse af CCS. Det blev heller ikke forudsat i de beregninger, der ligger bag aftalen.

Som du selv tilkendegiver, er det dog ganske rigtigt regeringens ambition at skabe økonomiske incitamenter til, at anvendelse af CCS på sigt kan ske på markedsmæssige vilkår. Dette samarbejder de involverede ministerier også målrettet på at indfri. Tilskudspuljerne vil derfor også blive indrettet under hensyntagen til afgiftslovgivningen. Desuden vil Skatteministeriet i det videre arbejde inddrage Kommissionen for at afdække eventuelle muligheder for afgifts afløftning.

For så vidt angår den anden del af din henvendelse, er det i de beregninger, der ligger til grund for aftalen, forudsat, at omlægningen for rumvarme og transport sker fuldt ud i 2025, mens omlægningen for proces indfases fra 2025 til 2030. Omlægningen for rumvarme sker derfor i 2025. En indfasning af rumvarme og transport som for proces ville indebære en øget CO₂-udledning på ca. 0,04 mio. ton i 2025 samt et merprovenu på ca. 80 mio. kr. i 2025. Merprovenuet ville kunne henføres til, at afgiftslempelsen på biogent affald i blandede læs i så fald ville blive indfaset.

Jeg har ikke for nærværende mulighed for at deltage i et møde, men ser frem til at modtage jeres høringssvar, og så kan der evt. holdes et møde på baggrund heraf.

Med venlig hilsen

Jens Brøchner

Til Skatteministeriet
lovgivningoekonomi@skm.dk
Med kopi til:
esd@skm.dk og
sbh@skm.dk.

Dok. 307477
7. marts 2024

Hørings svar om lovforslag om CO2 afgifter på industrien – jeres j.nr. 2022-14171

Skatteministeriet har i mail af 9.2. 2024 bedt om bemærkninger til udkast til lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv.

Da de er tale om udmøntning af en politisk aftale, går vi ud fra, at mulighederne for at påvirke indholdet er begrænset. Vi skal dog for god ordens skyld gentage vores synspunkter.

Forbrugerrådet Tænk støtter indførelse af en høj, ensartet Cos afgift i industrien (og i landbruget), men tager til efterretning, at der er gjort en undtagelse for mineralogiske processer. Vi lægger samtidig vægt på, at provenuet fra afgifterne øremærkes til relevante formål. Vi støtter derfor, at hovedparten af pengene anvendes til en fond til grøn omstilling.

Det fremgår af aftalen om en grøn skattereform, at der herunder øremærkes penge til en målrettet støtte til dels fiskerierhvervet, dels gartnerier. Det fremgår ikke klart af aftalen, om disse midler tænkes anvendt specifikt til at fremme den grønne omstilling af disse erhverv, eller om der er tale om mere uspecificeret branchestøtte.

Vi skal derfor for en sikkerheds skyld bemærke, at vi finder det vigtigt, at midlerne specifikt går til at fremme den grønne omstilling. Det er vigtigt for den folkelige legitimitet af grønne afgifter, at indtægterne fra afgifterne anvendes til relevante formål.

Venlig hilsen

[Navn]

[Titel]

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
DK 1402 - København K
Att. Emma Sommer Degn

Sendt digitalt til: til esd@skm.dk, sbh@skm.dk og lovgivningogoekonomi@skm.dk

08.03 2024

Hørings svar til lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet mv., jf. Skatteministeriets j. nr. 2022 - 14171

FSR – danske revisorer
Slotsholmsgade 1, 4. sal
DK - 1216 København K

Telefon +45 7225 5703
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

FSR – danske revisorer ("FSR") takker for modtagelse af nærværende udkast til lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri mv. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet mv., som Skatteministeriet har sendt i høring den 9. februar 2024 med høringsfrist den 8. marts 2024.

Vores bemærkninger fremgår nedenfor.

Lovforslaget

Lovudkastet implementerer aftalen om en grøn skattereform fra juni 2022 med henblik på indførelse af en høj, ensartet CO2-beskatning. Lovudkastet sonderer – som den bagvedliggende politiske aftale – mellem kvoteomfattet og ikke-kvoteomfattet forbrug af fossile brændsler på den måde, at der indføres en ny emissionsafgiftslov for kvoteomfattede virksomheder, medens satserne i CO2-afgiftsloven forhøjes, og energiafgifterne nedsættes.

Der indføres i en overgangsperiode – fra 2025 til 2030 – en indfasningsmodel, hvor CO2-afgiften på ikke kvoteomfattet procesenergi bliver delvist godtgørelsesberettiget, mens der bibeholdes fuld godtgørelse af CO2-afgiften på kvoteomfattet procesenergi. CO2-afgiften på anden kvoteomfattet varmeproduktion bliver ligeledes delvist godtgørelsesberettiget frem mod 2030. Kvoteomfattet varme bliver i sin helhed omfattet af den nye emissionsafgift.

Den nuværende procesafgift i energiafgiftslovene bortfalder, idet den indeholdes i den højere CO2-bortset fra i de tilfælde, hvor der ikke er svaret CO2-afgift

Administrativ belastning for erhvervslivet

Det foreslåede system øger kompleksiteten af afgiftslovgivningen og gør det nødvendigt for erhvervslivet dels at tilpasse eksisterende opgørelsesværktøjer til de nye godtgørelsesmekanismer og dels at genbudgettere omkostninger til energiforbrug for de kommende år. Begge disse forhold giver anledning til yderligere arbejde for erhvervslivet som følge af den nye lovgivning. Det er FSR's vurdering på baggrund af tidligere omlægninger af afgiftssystemet, at de skønnede tal for de administrative konsekvenser for erhvervslivet er væsentligt underestimerede.

Lovforslaget ændrer på incitamenterne til at anvende overskudsvarme

Konsekvensen af omlægningerne er, som bekendt, at det samlede energi- og CO₂-afgiftstryk på procesenergi stiger. Det er FSR's opfattelse, at lovforslaget også bør indeholde en nedsættelse af overskudsvarmeafgiften, idet den højere procesafgift sammen med en manglende nedsættelse af overskudsvarmeafgiften, væsentligt ændrer på forudsætningerne for eksisterende overskudsvarmeprojekter, ligesom også økonomien i planlagte overskudsvarmeprojekter bliver forrykket. Med det eksisterende lovforslag vil incitamentet til at udnytte overskudsvarme blive mindre. Overskudsvarmens CO₂-fortrængning bliver derfor mindre.

CO₂-afgift for substitutionsbrændsler

CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 19 indeholder den såkaldte substitutionsbestemmelse, hvorefter varer, der er afgiftspligtige efter energiafgiftslovens substitutionsbestemmelser, også skal beskattes med CO₂-afgift.

Ved lov nr. 329 af 28. marts 2023 blev følgende bestemmelse indsat i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, 3. pkt.:

“Registrerede virksomheder kan som alternativ til stk. 1, nr. 19, vælge, at den afgiftspligtige vares CO₂-udledning beregnes eller analyseres på baggrund af akkrediterede målinger eller andre målinger af tilsvarende kvalitet, jf. stk. 8, og pålægges en afgiftssats på 170 kr. pr. ton CO₂ (2015-niveau).”

Samtidig blev der i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 8 indsat følgende:

“Skatteministeren fastsætter regler for opgørelse af CO₂-udledning, herunder krav til opgørelse af CO₂-udledning og kontrol af afgiften efter stk. 2, 3. pkt.”

Hensigten med de pågældende bestemmelser var at sikre, at den store forskel, der i visse tilfælde kunne være imellem CO₂-udledningen fra et konkret brændsel og CO₂-udledningen fra det brændsel, som der afgiftsmæssigt skal substueres til, ikke gav sig udtryk i en højere CO₂-afgift end tilsigtet. Bestemmelsen er imidlertid ikke med i den nu foreslåede affattelse af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2.

FSR antager at dette beror på en fejl og skal anbefale, at de pågældende bestemmelser indsættes i lovudkastet.

Nedsættelse af godtgørelsen af energiafgift med EU-minimumsafgift.

Det fremgår af lovudkastet, at minimumsafgiften for procesenergi bortfalder i de fleste tilfælde. Dette fremgår af ændringerne i de forskellige energiafgiftslove, jf. for eksempel

lovudkastets § 2, pkt. 11 til ændring af mineralolieafgiftslovens § 11 a. Af forslaget fremgår det:

"Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter lov om kuldioxidafgift af energiprodukter m.v. med 4,5 kr/GJ, jf. dog §11d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion i afgiftsbetalingen med 4,5 kr/GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt ganget med 1 over 1,2."

Tilsvarende bestemmelser foreslås indført for de øvrige energiafgiftslove. Lovbestemmelsen synes ikke at have en tilstrækkelig tydelighed i relation til hvilke situationer, godtgørelsen af energiafgift skal nedsættes med den omhandlede minimumsafgift.

I den normale forståelse af at svare afgift er det den afgiftspligtige, som via sit registreringsforhold hos Skattestyrelsen, svarer afgiften ved at indbetale denne til Skattestyrelsen. Begreberne relaterer sig altså til de virksomheder, som er registrerede efter den enkelte punktafgiftslov og som indbetaler punktafgiften til Skattestyrelsen. Andre virksomheder kan efter omstændighederne have fået afgiften viderefaktureret på en energiregning og kan muligvis – afhængig af energiforbruget – være berettiget til at få afgiften tilbagebetalt fra Skattestyrelsen. Sådanne virksomheder er hverken afgiftspligtige eller svarer afgift.

FSR er bekendt med, at den eksisterende bestemmelse også benytter begrebet "afgiftspligtig", og selv om FSR er bekymrede for anvendelse af dette begreb for tilbagebetalingsberettigede virksomheder (i de øvrige bestemmelser om godtgørelse af energiafgifter, jf. for eksempel mineralolieafgiftslovens § 11, omtales de omfattede virksomheder som "tilbagebetalingsberettigede") er vores bemærkninger fortrinsvist rettet mod anvendelsen af begrebet "svare afgift".

Problemstillingen kan bedst beskrives ved et par eksempler:

Situation 1:

En kvoteomfattet fjernvarmeproducent leverer fjernvarme til blandt andet en række produktionsvirksomheder. I denne situation vil fjernvarmeproducenten beregne og indbetale emissionsafgift. Samtidig vil fjernvarmeproducenten kunne få tilbagebetalt en del af CO₂-afgiften via sin momsangivelse. Produktionsvirksomheden modtager en faktura på fjernvarme indeholdende energiafgift, delvis CO₂-afgift samt emissionsafgift. Der er altså svaret CO₂-afgift, og produktionsvirksomheden kan fradrage hele energiafgiften samt CO₂-afgiften til procesformål.

Situation 2

Her er der tale om en forbrugsregistreret produktionsvirksomhed, som får leveret naturgas, og som benytter gassen i en kvoteomfattet gaskedel. Her er det altså produktionsvirksomheden, der svarer afgift af gassen og indbetaler afgifterne til Skattestyrelsen. Tilsvarende indbetaler produktionsvirksomheden emissionsafgift til Skattestyrelsen.

For så vidt den varme, som bliver produceret til procesformål, svarer produktionsvirksomheden ikke CO₂-afgift, idet der ikke skal indbetales CO₂-afgift af

dette energiforbrug. Det medfører, at procesenergien i denne situation skal belastes med EU-minimumsafgiften. Det samme energiforbrug bliver altså beskattet højere i denne situation end i situation 1, selv om der er tale om helt tilsvarende processer og begge med produktion af varme under kvoteordningen.

Afgiftsmæssig stilling ved CCS

Selv om Carbon Capture and Storage (CCS) var en væsentlig del af aftalegrundlaget bag den grønne skattereform om en ensartet, høj CO₂-afgift, er lovudkastet tavst om de afgiftsmæssige konsekvenser. Det er vores forståelse, at der ikke skal betales emissionsafgift idet der ikke skal anskaffes kvoter til indfanget CO₂.

Med den gældende og foreslåede formulering af CO₂-afgiftslovens § 2 virker det tvivlsomt om indfanget CO₂ kan bevirke en tilsvarende fritagelse for CO₂-afgift, hvilket vil fordyre CCS-projekter unødigt og kan virke uforståeligt, når der for det første ikke udledes CO₂, og når for det andet CO₂-afgiften beregnes på baggrund af en forventet emission.

Med venlig hilsen

Jon Reinhold Jensen
Chefkonsulent, Moms & afgifter

Dok. ansvarlig: MAL
Sekretær:
Sagsnr.: s2024-299
Doknr: d2024-10015-3.1
06-03-2024

Høringsvar til lovforslag om gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform (CO₂-afgift)

Green Power Denmark støtter grundlæggende op om lovforslaget og en hurtig implementering af rammerne for den kommende CO₂-afgift og den politiske aftale, *Grøn skattereform for industri mv.*,

Det er afgørende for danske virksomheder og husholdninger, at der er klarhed og transparens omkring de fremtidige rammevilkår for investeringer i grøn omstilling, herunder prisen for at udlede CO₂ fra fossile brændsler. Det er samtidig væsentligt for energisektoren, der skal levere alternativer til de fossile brændsler.

I den politiske aftale blev der også indgået aftale om en række støtteordninger, som har til hensigt at understøtte virksomhedernes grønne omstilling, fx til at elektrificere sit produktionsapparat, og dermed undgå at skulle betale CO₂-afgiften. Samtidigt kan støtteordningerne også være med til at reducere risikoen for at CO₂-udledninger flytter til udlandet.

Green Power Denmark noterer sig, at disse ordninger endnu ikke er udmøntet, og den præcise udformning fortsat udestår. I den forbindelse vil vi opfordre til, at dette hurtigst muligt bliver løst, så virksomhederne får klarhed omkring de fremtidige støttemuligheder.

Med venlig hilsen

Martin Ingerslev
mal@greenpowerdenmark.dk
Dir. tlf. +45 35 30 04 53

Høringssvar fra KL - grøn skattereform og CO2 belagte kvoter

Kommunerne arbejder aktivt på omstilling af de ældre, traditionelle færger til el-drift. Det er en langsommelig og omkostningstung omstilling, hvor nogle har fået tilskud fra Transportministeriets puljemidler men stadig vil omstillingen foregå over en længere årrække.

KL har noteret sig undtagelsesbestemmelserne i direktivets mulighed for undtagelse indtil 1. januar 2031 af den mindre færgefart, herunder de kommunale færger til de danske småøer, som besejles med fartøjer på mindre end 5.000 brt. Samtidig har KL i anden sammenhæng bla. under den åbne høring om grøn færgefart arrangeret af Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer hørt fra Søfartsstyrelsen (billede fra præsentation ses herunder), at der forventningen, at denne grænse nedsættes til 400 BRT. Det betyder, at alle de mindre, kommunale færger bliver kvoteomfattet.

Der er tale om ganske omfattende administrative byrder på den kommunale drift og administration af færgefarten, som kun står for en forsvindende lille del af transportsektorens CO2 udledninger. KL skal derfor opfordre til, at der ikke ske en yderligere nedsættelse af tonnagegrænsen.

Dato: 8. marts 2024

Sags ID: SAG-2024-01089
Dok. ID: 3432880

E-mail: NEHE@kl.dk
Direkte: 3370 3465

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 2

Dato: 8. marts 2024

Sags ID: SAG-2024-01089
Dok. ID: 3432880

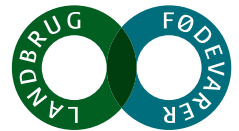
E-mail: NEHE@kl.dk
Direkte: 3370 3465

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 2

Med venlig hilsen

Nete Herskind
Chefkonsulent
Center for Klima og Tværkommunalt Samarbejde

Skatteministeriet
Nicolai Eigtsveds Gade 28
1402 København K
Att.: Emma Sommer Degn

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvaret er sendt til lovgivningoekonomi@skm.dk med kopi til esd@skm.dk og sbh@skm.dk

Høring af udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love, j.nr. 2022-14171

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).

Vores bemærkninger fremgår nedenfor.

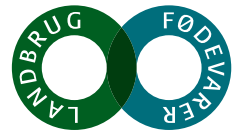
Generelle bemærkninger

Landbrug & Fødevarer havde gerne set, at der ikke blev indført dobbeltregulering af den kvoteomfattede sektor, da disse fremadrettet både reguleres af EU's kvotemarked og af den nationale afgift.

Formålet med EU's kvotemarked er at sikre lige vilkår for energiintensive virksomheder i EU's medlemslande. Med indførelsen af en national afgift oveni kvoteprisen er konkurrenceevnen hos danske kvoteomfattede virksomheder forværret sammenlignet med deres konkurrenter i andre EU-lande. Der kan fremadrettet være en afgiftsfordel i at være i den ikke-kvoteomfattede sektor fremfor den kvoteomfattede sektor i Danmark.

Landbrug & Fødevarer finder det beklageligt, at lovforslagene ikke omfatter en CO₂-afgiftsfritagelse (og fritagelse for emissionsafgift) for ustøttet biogas i gasnettet og heller ikke omfatter det grønne investeringsvindue, som også var en del af den politiske aftale. Landbrug & Fødevarer skal opfordre til, at lovforslagene justeres, så afgiftsfritagelsen og det grønne investeringsvindue gennemføres. Det er ligeledes problematisk, at den generelle omstillingsstøtte samt den målrettede støtte til blandt andet gartnerier ikke er gennemført.

Lovforslagene medfører administrative omkostninger for erhvervslivet, som i lovforslaget er opgjort til 30 mio. kr. i løbende omkostninger. Landbrug & Fødevarer skal derfor opfordre til at gennemføre implementeringen og overveje andre løsninger, som medfører færre administrative omkostninger for de berørte virksomheder. Det kunne fx være at indfase forhøjelsen af CO₂-afgift med satser angivet for det enkelte år og ikke en løsning, hvor der skal søges tilbagebetaling, jf. nedenfor.

Landbrug & Fødevarer skal også opfordre Skatteforvaltningen til at have særlig fokus på kommunikationen af de foreslåede ændringer for at sikre en så smidig implementering som muligt.

Specifikke bemærkninger

Emissionsafgift og energibeskatningsdirektivet

Det fremgår blandt andet af lovforslagets afsnit 3.5.2, at energiafgifterne og CO₂-afgiften gennemfører energibeskatningsdirektivet, mens emissionsafgiften falder uden for. Det er dog ikke nærmere begrundet, hvorfor emissionsafgiften falder uden for energibeskatningsdirektivet.

Konkret betyder det, at de kvoteomfattede virksomheder udover at betale emissionsafgift også skal betale energiafgift for at overholde energibeskatningsdirektivet. I den forbindelse har Skatteministeriet valgt en energiafgift på 4,5 kr./GJ, som er den laveste ensartede sats for energiafgifterne i stedet for at anvende den faktiske minimumssats.

Landbrug & Fødevarer skal opfordre Skatteministeriet til at undersøge nærmere om emissionsafgiften kan anvendes til at gennemføre energibeskatningsdirektivet for dermed at kunne undtage kvoteomfattede virksomheder for energiafgift på lige fod med ikke-kvoteomfattede virksomheder. Med den foreslåede løsning bliver kvoteomfattede virksomheder yderligere belastet ved også at skulle betale energiafgift.

Det fremgår af Aftalen om grøn skattereform for industri mv., at "En CO₂-afgiftssats på fx 750 kr. pr. ton udledt CO₂ skal derfor tolkes som summen af CO₂-afgiften og af de energiafgifter, som er omfattet af energibeskatningsdirektivets område". Det betyder efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, at energiafgiften for de kvoteomfattede virksomheder ikke kan komme oveni i emissionsafgiften. Landbrug & Fødevarer skal bede Skatteministeriet om at forholde sig til denne del af den politiske aftale.

Hvis det ikke er muligt at gennemføre energibeskatningsdirektivet med emissionsafgiften, så skal Landbrug & Fødevarer opfordre til, at energiafgifterne fastsættes til den laveste sats for de enkelte brændsler for at mindske belastningen fra energiafgiften for de kvoteomfattede virksomheder. Alternativt at emissionsafgiften nedsættes for at tage højde for energiafgiften og balanceret omkring fx naturgas, som dermed når en samlet beskatning på 375 kr./ton.

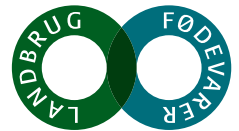
Endelig betaling af emissionsafgift

Det fremgår af den foreslåede emissionsafgift i § 5, stk. 5, at der efter udløbet af kalenderåret skal tages en endelig opgørelse af den afgiftspligtige udledning.

Det fremgår af bemærkningerne i afsnit 3.1.2.6 side 49, at "Renter af afgiftskravet, herunder eventuel restafgift, forfalder i forbindelse med angivelsen efter opkrævningsloven." Landbrug & Fødevarer finder, at der ikke bør være renter på en evt. restafgift, da virksomheden først med udledningsrapporten kan se den præcise afgiftsbetaling. Landbrug & Fødevarer skal opfordre Skatteministeriet til at ændre rentebetalingen, så der ikke skal betales renter af en evt. restafgift.

Administration ved indfasning af forhøjelse af CO₂-afgiften for ikke-kvoteomfattede virksomheder

Med den nye § 9e i CO₂-afgiftsloven foreslås det, at forhøjelsen af CO₂-afgiften indfases ved, at virksomhederne kan få tilbagebetalt en del af afgiften, svarende til en indfasning af afgiften i 2025-2029. Den foreslåede indfasning betyder, at virksomhederne i 2025-2029 skal betale den fulde afgift og derefter få en del af afgiften godtgjort via momsangivelsen. Den valgte metode medfører en likviditetsbelastning for virksomhederne. Det øger risikoen for fejl.

Rumvarme har hidtil været uden godtgørelse, og Landbrug & Fødevarer finder det forvirrende, at der nu indføres midlertidig godtgørelse i 5 år. Det medfører administrative omkostninger hos virksomhederne, som kan undgås.

For at lette de administrative byrder ved lovforslaget foreslår Landbrug & Fødevarer derfor, at indfasningen i stedet indføres med lavere satser, svarende til nettosatserne med lovforslaget, for hvert af årene 2025-2029 på samme måde som emissionsafgiften indfases.

Afgift på landbrugsdiesel

Med følgelovforslaget ophæves blandt andet mineralolieafgiftslovens § 11 b, som regulerer procesafgiften i landbruget, herunder på landbrugsdiesel (farvet diesel). Som Landbrug & Fødevarer forstår det, så betyder det, at landbrugets forbrug af farvet diesel fremover vil blive pålagt CO₂-afgift og kan søge tilbagebetaling for energiafgiften, så der netto betales CO₂-afgift på lige fod med andre ikke-kvoteomfattede virksomheder.

Følgelovforslagets bemærkninger i afsnit 3.1.2.2 giver dog anledning til tvivl, da der her nævnes en afgift på 4,5 kr./GJ. Landbrug & Fødevarer skal derfor bede Skatteministeriet præcisere, hvad der gælder for landbrugets brug af farvet diesel.

Landbrug & Fødevarer skal i den forbindelse kraftigt opfordre til, at landbrugets forbrug af fossile brændsler til procesformål, herunder landbrugsdiesel, ikke pålægges højere afgift end andre ikke-kvoteomfattede virksomheder.

Oprindelsesgarantier biogas

Med Aftalen om grøn skattereform for industrien mv. blev der aftalt en analyse af mulighederne for at fritage biogas i gasnettet for CO₂-afgift med oprindelsesgarantier. Analysen er blevet udskudt flere gange og er endnu ikke offentliggjort.

De to lovforslag i høring fastholder den hidtidige lovgivning ift. CO₂-afgiften og med emissionsafgiften indføres der samtidig, at biogas på kvoteomfattede anlæg også omfattes af emissionsafgiften, så oprindelsesgarantier heller ikke anerkendes her.

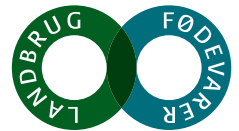
Landbrug & Fødevarer skal kraftigt opfordre Skatteministeriet til at få færdiggjort analysen og få indført en mulighed for fritagelse eller godtgørelse af CO₂-afgift og emissionsafgift ved køb af oprindelsesgarantier til ustøttet biogas.

Grønt investeringsvindue og omstillingsstøtte

Med Aftalen om grøn skattereform for industri blev det også aftalt, at der skulle indføres et grønt investeringsvindue. Det grønne investeringsvindue skulle med aftalen indføres tidligst fra 2024.

Landbrug & Fødevarer finder det vigtigt, at det grønne investeringsvindue træder i kraft, før afgiften i 2025, så virksomhederne har mulighed for at omstille sig.

Landbrug & Fødevarer finder det beklageligt, at der ikke er fremsat et andet lovforslag om omstillingsstøtten, herunder støtten til gartnerierne, så virksomhederne har mulighed for at se den samlede pakke med afgift og støttemuligheder.

Kvoteomfattede virksomheders godtgørelse af energi- og CO2-afgift

Kvoteomfattede virksomheder omfattes af yderligere administration, når de fremadrettet pålægges en emissionsafgift på deres udledning og fortsat skal tilbagesøge energi- og CO2-afgifter på brændselsforbruget.

Det vil lette den administrative byrde hos de kvoteomfattede virksomheder, hvis der fremadrettet kun skal betales emissionsafgift, så de kvoteomfattede virksomheder ikke længere skal måle og opgøre sit forbrug af brændsler til rumvarme og proces. Landbrug & Fødevarer skal derfor bede Skatteministeriet om at overveje muligheden for kun at pålægge emissionsafgift.

Fordelingsregel ved opgørelse af godtgørelsesberettiget forbrug

Landbrug & Fødevarer finder det beklageligt, at Skatteministeriet med justeringer af CO2-afgiften og energifgifterne ikke justerer fordelingsreglen og den måde, som det godtgørelsesberettigede forbrug opgøres på.

Landbrug & Fødevarer finder det oplagt at gennemføre en regelforenkling, som man kan bidrage til den grønne omstilling. Konkret foreslår Landbrug & Fødevarer at sænke kravet om en fremløbstemperatur på over 90 grader, hvis man som virksomhed ønsker at måle rumvarmeforbruget fremfor procesforbruget. Det kan for flere virksomheder være væsentligt nemmere og billigere administrativt at måle på rumvarmeforbruget end på procesforbruget af varme.

Kravet om en temperatur på mindst 90 grader kan spænde ben for den grønne omstilling, idet varmpumper kan have svært ved at fastholde en så høj temperatur, og det pga. fremløbskravet kan være nødvendigt at ændre hele målerstrukturen, hvilket i sidste ende kan være for omkostningsfuldt og stoppe omstillingsprocessen.

Biogas til fremstilling af varme og elektricitet

Med den nye § 2, stk. 1, nr. 16 i CO2-afgiftsloven omfattes den såkaldte metanafgift også af afgiftsforhøjelsen. Det bliver dermed dyrere at anvende biogas til fremstilling af varme og elektricitet på stationære stempelmotoranlæg med en indfyret effekt på over 1.000 kW. Det finder Landbrug & Fødevarer uhensigtsmæssigt ift. omstillingen fra naturgas til biogas.

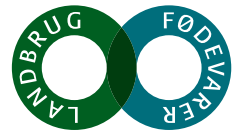
Når energifgiften på biogas fastholdes, så virker det ikke hensigtsmæssigt at forhøje afgiften på biogas til fremstilling af varme og elektricitet på anlæg på over 1.000 kW.

Overskudsvarme ved kvoteomfattet rumvarme

De foreslåede ændringer af energifgifterne i følgelovforslaget giver kvoteomfattede virksomheder et lavere økonomisk incitament til at udnytte overskudsvarme fremfor ikke-kvoteomfattede virksomheder.

De kvoteomfattede virksomheders afgiftsbelastning på 750 kr./ton CO2 i 2030 på rumvarme opnås via emissionsafgiften på 375 kr./ton CO2 og via en delvis godtgørelse af CO2-afgift på brændsler til rumvarme, som efter godtgørelse svarer til en nettoafgift på 375 kr. pr. ton CO2. Dertil kommer kvoteprisen.

Følgelovforslaget fastholder dog den ensartede overskudsvarmeafgift på 24,5 kr./GJ (2015-niveau) for kvoteomfattede og ikke-kvoteomfattede anlæg, hvilket får den konsekvens, at de ikke-kvoteomfattede virksomheder ved nyttiggørelse af overskudsvarme til rumvarme kan ændre afgiftsbelastningen på deres rumvarme fra 750 kr./ton CO2 til 24,5 kr./GJ (2015-niveau), imens

kvoteomfattede virksomheder kan ændre afgiftsbelastningen på rumvarme fra 375 kr./ton CO₂ til 24,5 kr./GJ (2015-niveau).

Hvis en virksomhed har både kvoteomfattede og ikke-kvoteomfattede aktiviteter, vil det således give den største afgiftsbesparelse, hvis de nyttiggør overskudsvarme til rumvarme ved den ikke-kvoteomfattede aktivitet, hvilket næppe har været formålet med den foreslåede omlægning.

For at imødegå det lavere økonomiske incitament for kvoteomfattede virksomheder skal Landbrug & Fødevarer opfordre til, at overskudsvarmeafgiften tilsvarende nedsættes som rumvarmeafgiften på brændslerne, så forholdet mellem rumvarmesatsen og overskudsvarmesatsen forbliver det samme som de gældende regler.

Fangst og lagring af CO₂

Landbrug & Fødevarer skal opfordre Skatteministeriet til at redegøre for afgiftsbetalingen, hvis der laves projekter med fangst og lagring af CO₂, da incitamentet hertil bør være ens på tværs af kvoteomfattede virksomheder og ikke-kvoteomfattede virksomheder.

Kvoteomfattet rumvarme

Der har hidtil eksisteret en dobbeltregulering, hvor kvoteomfattet rumvarme også var omfattet af national CO₂-afgift. Som Landbrug & Fødevarer læser følgelovforslagets afsnit 3.1.2.3.4, så vil kvoteomfattet rumvarme fremover blive omfattet af både national CO₂-afgift på 375 kr./ton, emissionsafgift på 375 kr./ton samt en kvotepris.

Landbrug & Fødevarer skal opfordre Skatteministeriet til at ophæve den tredobbelte regulering af samme udledning, da det ikke er i overensstemmelse med den politiske aftale.

Ønskes ovenstående uddybet, er I velkomne til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Trine Rex Christensen

Chefkonsulent

Erhverv

M +45 4024 9064

E trch@lf.dk

Til Skatteministeriet

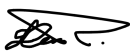
Lederne takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til emissionsafgiftsloven og har følgende kommentarer.

København
08. marts 2024

Lederne støtter aftalen om en grøn skattereform med de vedtagne afgiftssatser. Det er i aftalen planlagt, at afgiften skal genbesøges i 2026. Lederne noterer sig at Klimarådets Statusrapport for 2024 anbefaler, at CO2-afgiften snarest muligt og senest i 2025 genbesøges med henblik på at overveje en højere afgift, hvis det viser sig, at effekten ser ud til at blive mindre end forventet i aftalen. Lederne opfordrer til, at det hurtigst muligt besluttet, om genbesøget af aftalen skal ske inden 2025 som anbefalet af Klimarådet. Det har afgørende betydning for lederes planlægning og investeringer at kende til ændrede afgiftssatser.

I forslaget til emissionsafgiftsloven står skrevet, at de omfattede virksomheder "skal føre regnskab med afgiftspligtige udledninger fra virksomhedens anlæg, indenrigsluftfart og indenrigssøfart," (s. 50). Lederne påpeger, at udarbejdelse af klimaregnskaber kræver ressourcer, hvorfor Lederne håber på at der ydes tilstrækkelig vejledning til at udarbejde korrekte klimaregnskaber, og at det ikke bliver en betydelig administrativ byrde at udarbejde klimaregnskaber i henhold til de konkrete krav fra emissionsafgiftsloven.

Med venlig hilsen

Heidi Robdrup
Politisk direktør, Lederne

Skatteministeriet

7. marts 2024

Høringsvar til Forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxid-afgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love

Skatteministeriet har den 9. februar 2024 sendt ovennævnte lovforslag i høring. Vi afgiver på vegne af Makeen Energy A/S (herefter Makeen) bemærkninger til lovforslaget.

Henvendelsen på vegne af Makeen skal desuden ses i forlængelse af Makeens

- bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af mineralolie-produkter m.v., lov om afgift af bekæmpelsesmidler og forskellige andre love (Forhøjelse af afgiftssatsen for proces på fossile brændsler efter Aftale om grøn skattereform af 8. december 2020 og omlægning af pesticidafgiften efter Politisk aftale om sprøjtemiddelstrategi 2022-2026 m.v.), og
- møde med Skatteministeriet den 26. oktober 2023 og altså forud for Skatteministeriets offentliggørelse af udkast til forslaget om en emissionsafgiftslov og ændring af forskellige andre love.

Det er Makeens synspunkt, at de nu foreslåede regler har en væsentlig negativ betydning for den cirkulære økonomis bidrag til nedbringelse af CO₂-udledningen fra Danmark.

1. Indledende om lovforslaget

Lovforslaget indfører en række forskellige elementer til understøttelse af den grønne omstilling og dermed nedbringelse af Danmarks samlede CO₂-udledning.

I den forbindelse indføres blandt andet:

- En høj, ensartet CO₂-afgift på fossile brændsler blandt andet derved, at
 - Der indføres en emissionsafgift på kvoteomfattede aktiviteter
 - CO₂-afgiften forhøjes
 - Der indføres en midlertidig mulighed for godtgørelse af CO₂-afgift uden for kvotesektoren

2. Makeens bemærkninger

Det konstateres indledningsvist, at ved affattelsen af CO₂-afgiftslovens § 2 i nærværende lovudkast er den bestemmelse, som blev indført ved lov nr. 329 af 28. marts 2023, og som giver mulighed for at benytte en beregnet CO₂-udledningsfaktor for produkter omfattet af CO₂-afgiftslovens §2, stk. 1, nr. 19, ikke medtaget. Vi formoder, at dette beror på en fejl, og at bestemmelsen bliver indsat igen, når lovforslaget fremsættes for Folketinget.

Nærværende høringssvar omhandler netop disse bestemmelser og altså også muligheden for at beregne en konkret CO₂-udledningsfaktor, idet Makeen skal opfordre til, at der allerede nu desuden etableres en mulighed for, at der skabes ordninger for den cirkulære økonomi, som inddrager de cirkulære processers samlede negative CO₂-udledning i afgiftsberegningen, og således at genanvendelsesprocesser, som har et samlet negativt CO₂-fodaftryk, ikke skal belastes med CO₂-afgift.

Det fremsatte lovforslag skaber ikke incitamenter til genanvendelse af plastik ved hjælp af pyrolyse, idet det restprodukt, pyrolysegas, som ikke kan undgås ved omdannelse af plastik til et genanvendeligt råstof til fremstilling af ny plast, bliver belastet med en meget høj CO₂-afgift, uanset om gassen forsøges anvendt til varmfremstilling eller destrueres. Den høje CO₂-afgift er dermed i det hele taget hindrende for udviklingen af genanvendelse af plastaffald til produktion af råstoffer til ny plast.

Med den samtidige ændring af reglerne for affaldsvarme fastholdes desuden den ulige behandling, som afgiftsmæssigt tilgodeser afbrænding af plastik fremfor genanvendelse som råstof til nye plastikprodukter. Dette er ikke blot forkert ud fra et genanvendelsessynspunkt, men det er også i direkte modstrid med prioriteringerne på affaldsområdet, hvor genanvendelse skal prioriteres højere end afbrænding af affald.

Det kan i den henseende desuden konstateres, at de støtteordninger, som blev aftalt i forbindelse med den grønne skattereform, ikke kan søges til pyrolysebaserede projekter, men udelukkende til CCS-projekter. Den markedsfejl, som opstår i relation til pyrolysebaserede projekters beskatning med den høje CO₂-afgift, kan derfor ikke forventes løst på anden måde end igennem afgiftslovgivningen.

Med andre ord ligger der i pyrolysebehandlingen af plastik et ganske stort bidrag til Danmarks CO₂-besparelser, og med de foreslåede regler bliver dette bidrag ikke realiseret. Derfor arbejder lovforslaget på dette punkt direkte imod de politiske intentioner, som blev fastlagt ved aftalen om en grøn skattereform for industri mm. af 24. juni 2022.

Med venlig hilsen

Thomas Sørensen
Director

Lisbeth Skorstengaard
Seniorkonsulent

Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk)
Cc: Emma Sommer Degn (ESD@skm.dk), Stine Bundgaard Hansen (SBH@SKM.DK)
Fra: Sandra Hørsted Brandt (sandra.brandt@man-es.com)
Titel: j.nr. 2022-14171
Sendt: 08-03-2024 15:36
Bilag: Følgelovforslag om tilpasning af energi- og CO2-afgifter.pdf;

Some people who received this message don't often get email from sandra.brandt@man-es.com. [Learn why this is important](#)

Denne e-mail kommer fra internettet. Den er således ikke nødvendigvis fra en intern kilde, selvom afsenderadressen kan indikere det.

Vi tillader os hermed at bemærke følgende til udkast til lovforslag om tilpasning af energi- og CO2-afgifter:

Det fremgår, at omlægningen for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer skal ske fuldt ud fra den 1. januar 2025, således at CO2-afgiften for rumvarme m.v. og motorbrændstoffer vil udgøre 750 kr. pr. udledt ton CO2 allerede fra den 1. januar 2025.

Der er således ikke tale om en indfasning af afgiften, således som det blev anført i den politiske aftale om en grøn skattereform. Ifølge den politiske aftale skal CO2-afgiften indføres i perioden fra 2025 til 2030, således at CO2-afgiften udgør 350 kr. pr. udledt ton CO2 i 2025, stigende med 80 kr. årligt til 750 kr. pr. udledt ton CO2 i 2030. Det undrer os, at der ikke er overensstemmelse med udmeldingen om en indfasning i den politiske aftale og udkastet til lovforslaget.

For MAN Energy Solutions vil stigningen i CO2 afgiften ikke blive neutraliseret via satsnedsættelsen i energiafgiften. Vi vil derfor – i modsætning til en stor del af det øvrige erhvervsliv – blive pålagt en kraftig afgiftsstigning allerede i 2025. Fuld indfasning af CO2-afgiften allerede i 2025 for en virksomhed som vores, der tester motorer, mener vi ikke er i overensstemmelse med udmeldingen i den politiske aftale om, at den nye høje CO2-afgift skal indføres gradvist fra 2025 til 2030.

Med MAN Energy Solutions decarboniserings strategi og arbejde med at udvikle nye teknologier, som kan bidrage til en mere bæredygtig fremtid, støtter vi en ambitiøs CO2-lovgivning, men vi mener, at en sådan lovgivning skal ramme ensartet og bredt, hvilket ikke synes at være tilfældet med lovforslaget.

Med venlig hilsen/Best regards,

Sandra Hørsted Brandt
Principal Tax Manager

MAN Energy Solutions

Reporting & General Ledger – Denmark (FRDR)
Teglhølmegade 41
2450 Copenhagen SV
Denmark
www.man-es.com

P +45 33 85 11 00 (reception)

P +45 33 85 14 33 (direct)

M +45 20 25 92 36 (mobile)

F +45 33 85 10 86 (fax)

Sandra.Brandt@man-es.com

Please consider the environment before printing.

MAN Energy Solutions

Branch of MAN Energy Solutions SE, Germany
CVR No.: 31611792
Head office: Teglhølmegade 41
2450 Copenhagen SV
Denmark
German Reg.No.: HRB 22056
Amtsgericht Augsburg

This is an e-mail from MAN Energy Solutions, branch of MAN Energy Solutions SE, Germany (CVR no. 31611792).

This e-mail (including any attachments) is confidential and may be privileged. If you have received this e-mail by mistake, please notify the sender by e-mail and delete it from your system.

Any unauthorized use or dissemination of this e-mail or its contents in whole or in part is strictly prohibited. Please note that e-mails are susceptible to change.

MAN Energy Solutions SE (including its group companies) shall not be liable for improper or incomplete transmission of the information contained in this e-mail or for any delay in its receipt.

Vedr.: Skatteministeriets høring over udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).

Marine Ingredients Denmark takker indledningsvist Skatteministeriet for muligheden for at afgive høringssvar.

Marine Ingredients Denmark repræsenterer de danske fiskemels- og fiskeolieproducenter, som udgør en vigtig del af den danske fiskerisektor. Vi er den primære aftager af proteinfisk, der fiskes af både danske og udenlandske fartøjer, samt afskær og sidestrømme fra konsumfiskeindustrien. Vi eksporterer årligt for ca. 4. mia. kr. til lande verden over. De marine ingredienser er højværdiprodukter med stor international efterspørgsel både i og udenfor EU.

I det fremlagte udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (kendt som emissionsafgiftsloven) foreslås indførelsen af en ny afgift på 375 kr. pr. ton udledt CO₂e i 2030 for virksomheder omfattet af EU's kvotehandelssystem. Denne afgift adskiller sig fra CO₂-afgiften ved at være en direkte afgift på selve drivhusgasudledningerne, i modsætning til CO₂-afgiften, der beregnes baseret på energiprodukternes eller elektricitetens mængde ved forbrug.

For den danske fiskemel- og fiskeoliebranche vil den foreslåede emissionsafgift alene medføre øgede erhvervsmæssige konsekvenser på næsten 27 mio. kr.

Det er vigtigt at bemærke, at de danske fiskemel- og fiskeolieproducenter vil miste deres tidligere gratis tildelte kvoter. Producenter, der i øjeblikket modtager disse kvoter, vil blive påvirket af den trinvis udfasning af gratistildelingen af kvoter i forbindelse med indførelsen af den såkaldte kulstofmekanisme, CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism). Den gradvise udfasning af gratis kvoter forventes at medføre yderligere omkostninger på næsten 52 mio. kr. årligt, baseret på en forventet kvotepris på 100 euro pr. ton (svarende til 750 DKK per ton). Det er målet, at alle gratiskvoter, uanset sektor, er udfaset senest i 2034. Det vil sige, at de danske fiskemel- og fiskeolieproducenter også mister gratis kvoter.

De erhvervsmæssige konsekvenser af den nye emissionsafgift bør derfor ses i sammenhæng med den gradvise udfasning af gratistildelingen af kvoter, hvilket vil resultere i betydelige økonomiske konsekvenser for de danske producenter. Samlet set vil emissionsafgiften og udfasningen af gratis kvoter medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser for næsten 79 mio. kr. for de danske fiskemel- og fiskeolieproducenter.

Formålet med emissionsafgiften er at fremme den grønne omstilling ved at pålægge virksomhederne en ny afgift, jf. Aftale om Grøn Skattereform.

Marine Ingredients Denmark ser positivt på initiativet til at fremme den grønne omstilling. Dog understreger vi behovet for betydelig og hurtig støtte til omlægning samt en udbygning af el- og/eller biogasnettet. Selvom den danske branche allerede har positioneret sig som et førende eksempel og er langt foran sine europæiske konkurrenter på miljøområdet, påpeges det, at uden adgang til alternative energikilder vil det kræve investeringer af en størrelse, som branchen ikke selv kan dække.

Til sidst ønsker Marine Ingredients Denmark at gøre Skatteministeriet opmærksom på, at de betydelige økonomiske konsekvenser af både den nye emissionsafgift og udfasningen af gratistildelingen af kvoter også vil påvirke virksomhedernes internationale konkurrenceevne. Det er særligt bekymrende, eftersom de danske fiskemel- og fiskeolieproducenter opererer i et globalt marked, hvor konkurrencepresset er hårdt. Det er væsentligt at adressere disse udfordringer for at sikre branchens fortsatte konkurrenceposition på internationalt plan.

Hørings svar vedr.

Udkast til lov om afgift af CO₂e-emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.)

ROCKWOOL Danmark A/S (herefter ROCKWOOL) har fulgt arbejdet med implementering af den politiske aftale om en grøn skattereform for industri m.v. intenst.

ROCKWOOL fremsender hermed høringssvar til lov om afgift af CO₂e-emissioner (herefter emissionsafgiftsloven) og følgelovforslaget, der skal gennemføre dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v., der blev indgået d. 24. juni 2022.

ROCKWOOL anerkender, at indførelsen af en høj, ensartet CO₂-afgift for industrien skal skabe incitament for virksomheder til at energieffektivisere og gennemføre en grøn omstilling.

Det fremlagte forslag, der indeholder en afgift på ledningsført bionaturgas, går imidlertid efter vores mening imod de politiske intentioner for den grønne omstilling:

- Forslaget om afgift på certificeret, ledningsført bionaturgas er i modstrid hensigten om at skabe incitament til skift fra fossile til CO₂-neutrale energikilder. Certificeret bionaturgas betragtes af IPCC, i ETS systemet samt af tidligere socialdemokratisk regering (Grøn gasstrategi, 2021 samt Danmark kan mere II, 2022) som CO₂-neutral.
- Bionaturgas er identificeret som et vigtigt redskab for grøn omstilling af industrien. Det gælder både for Klimapartnerskaberne for energiintensiv industri og produktionsvirksomheder samt ovenfor nævnte politiske udspil.
- Den foreslåede, ulogiske afgift på CO₂-neutral bionaturgas spænder således ben for grøn omstilling af den del af industrien, hvor elektrificering ikke umiddelbart er mulig.
- Forslaget om CO₂-afgift på bionaturgas etablerer en u hensigtsmæssig forskelsbehandling af virksomheders CO₂-udledninger i hhv. scope 1 og scope 2.
- Forslaget antager fejlagtigt, at en afgiftsfritagelse af bionaturgas vil være i modstrid med EU's statsstøtteregler.
- Forslaget om CO₂-afgift på bionaturgas kan i sin yderste konsekvens medføre CO₂-lækage.

På den baggrund mener vi, at forslaget i §1, stk 5 skal udgå.

Derudover foreslår ROCKWOOL følgende justeringer af lovteknisk karakter i de fremsatte lovforslag:

- 1) At der implementeres en automatisk registreringsproces for de kvoteomfattede virksomheder, der allerede er omfattet af EU's kvotesystem, jf. dataudvekslingsaftale mellem Skatteministeriet og Energistyrelsen.
- 2) At der sker præcisering af opgørelsesprincipperne, så fordelingen mellem CO₂-udledninger fra mineralogiske processer og fra andre processer kan slå igennem allerede fra 1. januar 2025, upåagt at de op til 2 forudgående kalenderårs udledningsrapporter ikke er opdelt, da sådanne opgørelsesprincipper ikke er en del af kvotereglerne.
- 3) At der implementeres et loft over den samlede CO₂-afgiftsbelastning ved hjælp af en reguleringsmekanisme i tilfælde af, at kvoteprisen stiger til et niveau, der er højere end det forudsatte i den politiske aftale.
- 4) At det sikres, at mineralogiske processer fortsat er omfattet af energibeskatningsdirektivets art. 2, stk. 4, litra, også ved en revision af energibeskatningsdirektivet.

ROCKWOOL og den grønne omstilling

ROCKWOOL producerer stenuldsprodukter på selskabets to danske fabrikker i henholdsvis Vamdrup og Doense. Produktionen af stenuldsprodukter er en højtemperatur og energiintensiv proces, og fra ROCKWOOLs start for mere end 80 år siden har produktionsprocessen været baseret på kul og koks. Målrettet indsats for energieffektivisering har fra 1990 til 2019 reduceret CO₂-udledningerne med ca. 40%, men udviklingen af ny produktionsteknologi var nødvendig for at komme længere med at mindske klimaeffekten fra vores produktion. Efter investering på mere end 700 mio. kr. i udvikling af ny teknologi og ombygning af de to danske fabrikker kunne ROCKWOOL fra 1. januar 2021 skifte til certificeret bionaturgas og dermed opnå en reduktion i CO₂-udledningen på 70% sammenlignet med 1990.

Udover skiftet af energikilde til selve produktionen af stenuldsprodukter arbejder vi ROCKWOOL også fortsat intensivt med forskellige energieffektiviseringstiltag, ligesom vi udnytter overskudsvarme fra produktionen til leverance til lokale fjernvarmeselskaber, til glæde for lokalområder ved fabrikkerne.

De rette rammevilkår for den grønne omstilling og i særdeleshed for anvendelse af CO₂-neutral bionaturgas er derfor af stor betydning for ROCKWOOLs muligheder for at bidrage til opnåelsen af de danske klimamål, både i 2030 og 2045, ligesom det har afgørende betydning for at kunne levere produkter med lavere klimaaftryk til markedet, som i Danmark er karakteriseret ved indførelse af stigende klimakrav til

bygninger. For så vidt angår den CO₂-neutrale bionaturgas, har især tilgængelighed, såvel mængdemæssigt som økonomisk, afgørende betydning.

Grøn omstilling af industrien generelt

Klimapartnerskaberne for Energiintensiv industri og Produktionsvirksomheder har identificeret anvendelse af bæredygtig bionaturgas som et afgørende redskab til grøn omstilling af industrien. Energiintensive industrivirksomheder med produktionsprocesser, hvor der er behov for stabil, høj temperatur og direkte flamme, har ikke umiddelbart mulighed for elektrificering, og her er adgang til bionaturgas til konkurrencedygtig pris afgørende for opnåelse af CO₂-reduktioner.

Den daværende regering havde tilsvarende tilgang, da den fremlagde 'Grøn gasstrategi' i 2021, hvoraf fremgår, at:

"Alle aktiver skal tages i brug for at komme i mål med den grønne omstilling. Danmark skal fortsætte rejsen med at erstatte de fossile brændsler med vedvarende energi fra vind, sol og grønne gasser. Det kræver bl.a. også, at der anvendes grønne gasser, hvor elektrificering af tekniske og økonomiske årsager ikke er en mulighed – særligt i den tunge industri."¹

ROCKWOOL har så at sige været first mover på efterlevelse af de politiske intentioner om omstilling af industrien til bionaturgas men kan også konstatere, at vi fortsat er en af de få, store aftagere af certificeret bionaturgas i Danmark. Vi stiller os tvivlende overfor, om forslaget til afgift på CO₂-neutral biogas vil skabe det forventede incitament til grøn omstilling og medvirke til skift fra fossil til CO₂-neutral energi i den del af industrien, hvor elektrificering er vanskelig.

Indledningsvis skal det derfor bemærkes, at ROCKWOOL er skuffet over at konstatere, at CO₂-neutral biogas, der er fritaget for CO₂-kvoter i EU's kvotehandelssystem, ikke er fritaget for den nye emissionsafgift. Det uddybes nedenfor.

Implementering af den politiske aftale

Den politiske aftale om en grøn skattereform for industrien m.v. fra juni 2022 fastsætter, at afgiftsniveauet i 2030 skal udgøre 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem og 375 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder indenfor. Det er ligeledes aftalt, at afgiftsniveauet for mineralogiske processer mv. skal udgøre 125 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030.

¹ https://ens.dk/sites/ens.dk/files/Naturgas/groen_gasstrategi.pdf

Implementeringen af disse afgiftsniveauer sker ved to lovforslag. Lovforslaget om en ny emissionsafgift har til formål at indføre en ny afgift på 375 kr. pr. udledt ton CO₂ for de virksomheder, som er omfattet af EU's kvotehandelssystem, dog 125 kr. pr. ton udledt CO₂ for mineralogiske processer mv. Afgiften indføres over perioden 2025-2030.

Følgelovforslaget har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer i eksisterende energi- og CO₂-afgiftslovgivning, med henblik på at forhøje CO₂-afgiften til 750 kr. pr. ton udledt CO₂ for virksomheder uden for EU's kvotehandelssystem, dog 375 kr. pr. ton for kvoteomfattet rumvarme. Ændringerne foreslås indfaset for procesformål i perioden 2025-2030. Der foreslås også en nedsættelse af energiafgifterne samt en række andre justeringer.

ROCKWOOL har aktiviteter, der er omfattet af EU's kvotehandelssystem, og som en kvoteomfattet virksomhed bliver ROCKWOOL påvirket af begge lovforslag.

Ny emissionsafgiftslov

Overordnet set finder ROCKWOOL det positivt, at den nye emissionsafgiftslov er opbygget på samme måde som andre, danske afgiftslove. Den nye lov omfatter kvoteomfattede virksomheder, og derfor er det hensigtsmæssigt, at der er indarbejdet definitioner, opgørelsesmetoder og deadlines, der har direkte sammenhæng med gældende regler i forhold til EU's kvotehandelssystem. Dette gør det nemmere for virksomheder at implementere administration af den nye afgiftslov i eksisterende processer og arbejdsgange.

Registreringspligtig virksomhed

Som nævnt bliver ROCKWOOL omfattet af den nye emissionsafgiftslov, da produktionen af stenuldsprodukter er omfattet af kvotedirektivets bilag 1.

ROCKWOOL bliver derfor registreringspligtig efter den nye emissionsafgift. ROCKWOOL er allerede registreret efter andre afgiftslove, hvorfor det ikke vil være en ny opgave at varetage en sådan registrering.

Vi kan konstatere, at der er indsat en deadline for registrering pr. 14. januar 2025 for virksomheder, der allerede har en udledningstilladelse, og ellers en 14 dages registreringsfrist for virksomheder, der på et senere tidspunkt opnår en udledningstilladelse.

Efter vores betragtning burde det ikke være nødvendigt, at allerede kvoteomfattede virksomheder selv skal indsende en registrering til Skattestyrelsen. Det bør være muligt at sikre en automatisk registrering af alle kvoteomfattede virksomheder – og

derved alle registreringspligtige virksomheder – efter Energistyrelsens oplysninger. Ikke mindst set i lyset af, at det angives i bemærkninger til lovforslaget, at:

“Der vil derfor blive indgået en dataudvekslingsaftale mellem Skatteforvaltningen og Energistyrelsen.”

Det vil derved være muligt at minimere de administrative processer, både for virksomhederne og for myndighederne.

ROCKWOOL opfordrer derfor til, at der indarbejdes en automatisk registreringsproces i overensstemmelse med Energistyrelsens oplysninger og liste over kvoteomfattede virksomheder.

Det afgiftspligtige område – afgift på CO₂-neutral biogas?

ROCKWOOL kan konstatere, at det afgiftspligtige område er defineret i overensstemmelse med EU's kvotehandelssystem, da det fremgår af lovforslaget, at den nye emissionsafgift skal betales af de udledninger, for hvilke der skal returneres CO₂-kvoter.

Dette gælder imidlertid ikke udledninger fra bæredygtig bionaturgas, da det er eksplicit indskrevet i lovforslaget, at der skal betales afgift heraf, uden hensyn til kvotefritagelse.

Som nævnt indledningsvist undrer vi os, at Skatteministeriets tilgang til bionaturgas er i modsætning til IPCCs definition, ETS systemet samt tidligere politiske udmeldinger om, at bionaturgas er CO₂-neutral. Dermed er forslaget om CO₂-afgift på certificeret bionaturgas ikke i overensstemmelse med de politiske mål om, at en CO₂-afgift skal skabe incitament til industriens skift fra fossile til CO₂-neutrale energikilder.

Spørgsmålet om afgiftsfritagelse er også adresseret i den politiske aftale fra juni 2022:

“Der skal afsættes en reserve på 100 mio. kr. årligt i perioden 2024-2030 til at fremme oprindelsesgarantier gennem afgiftsfritagelse. Aftalepartierne er enige om, at der udarbejdes en analyse af mulige modeller for at biogas afgiftsfritages ved køb af oprindelsesgarantier. Modellen skal forelægges aftalepartierne første halvår 2023. Formålet med analysen er at udvikle en mere fleksibel og markedskonform model for både produktion og anvendelse af biogas, herunder at afsøge mulighederne for større anvendelse af oprindelsesgarantier i Danmark gennem afgiftsfritagelse af biogas og fordele ved at afgiftsfritage ikke støttet biogas.”

ROCKWOOL konstaterer, at den lovede analyse ikke er fremlagt, og dermed mangler beslutningsgrundlaget for afklaring af afgiftsfritagelse for certificeret biogas. Nu forventes analysen at være færdig i 2. kvartal 2024, dvs. efter denne høringsproces og tidspunktet for, hvornår lovforslaget forventes fremlagt.

Som følge af forslaget om, at den nye emissionsafgiftslov også skal omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas, hvoraf der ikke skal returneres kvoter, skabes der dårligere rammevilkår for gasforbrugende industrivirksomheders grønne omstilling.

Det rejser spørgsmålet om, hvorfor den nye emissionsafgift også foreslås indført på bæredygtig bionaturgas, når udledninger herfra er fritaget for CO₂-kvoter, og når der af den politiske aftale fremgår, at muligheden for en afgiftsfritagelse skal analyseres nærmere?

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår:

”Emissionsafgiftsloven foreslås desuden at omfatte udledninger fra bæredygtig bionaturgas med tilhørende oprindelsesgaranti. Oprindelsesgarantierne bliver ikke anvendt i gældende CO₂-afgift eller energiafgift, og der vil derfor heller ikke i emissionsafgiften kunne ske fradrag i afgiften for udledninger fra bionaturgas, hvortil der er købt oprindelsesgarantier.”

Den manglende implementering af en afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas begrundes således med, at principperne i emissionsafgiftsloven baseres på principperne i gældende energi- og CO₂-afgiftslovgivningen.

Denne logik stiller vi os helt uforstående overfor, idet arbejdet med at udvikle modeller for en ny, ensartet CO₂-skat ifølge kommissoriet for arbejdet var en omlægning af afgiftssystemet, herunder en omlægning fra beskatning af energi til CO₂. De to lovforslag skal netop implementere de nødvendige ændringer i eksisterende lovgivning for at opfylde den politiske aftale. Dermed bør der ikke være noget til hinder for at se bort fra begrænsninger for anvendelse af oprindelsesgarantier i eksisterende lovgivning. Så hvad skulle forhindre en implementering af en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas?

Efter nugældende regler skal der betales energi- og CO₂-afgift af ledningsført bionaturgas efter samme satser, som gælder for naturgas. Dette skyldes den såkaldte blandingsbestemmelse i gas- og CO₂-afgiftsloven, hvorefter der af en blanding af gasser skal betales afgift af hele blandingen efter satsen for den gas, der har den højeste afgiftssats, dvs. som naturgas. Direkte levering af biogas, fra biogasproducent til forbruger (dvs. uden om gasnettet), skal afgiftsmæssigt håndteres som biogas til en lav energiafgift og ingen CO₂-afgift.

ROCKWOOL har tidligere, bl.a. i samarbejde med Dansk Industri, identificeret, hvordan der afgiftsmæssigt kan skabes ens regler på biogas og bionaturgas (dvs. ledningsført biogas). Det kan ske ved, at der indarbejdes følgende ændringer i henholdsvis gas- og CO₂-afgiftsloven:

- Tilføjelse af følgende tekst i gasafgiftslovens § 1, stk. 2, efter sidste pkt., som nyt pkt. 3: *"Afgiften udgør for bionaturgas, med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, 9,8 øre pr. Nm³. Ved bionaturgas forstås gas fra naturgasnettet, med tilkøb af oprindelsesgarantier på bionaturgas, jf. bek. nr. 913 af 22. juni 2023."*
- Tilføjelse af følgende tekst i CO₂-afgiftslovens § 1, som nyt stk. 2: *"Der svares ikke afgift af bionaturgas. Ved bionaturgas forstås gas fra naturgasnettet, med tilkøb af oprindelsesgarantier på bionaturgas, jf. bek. nr. 913 af 22. juni 2023."*

På den måde kan en CO₂-afgiftsfritagelse på bæredygtig bionaturgas implementeres i den eksisterende lovgivning, hvorefter det rent juridisk også vil være muligt at implementere en CO₂-afgiftsfritagelse på bæredygtig bionaturgas efter den nye emissionsafgiftslov.

Spørgsmål om statsstøtte?

En ændring af afgiftsreglerne på bæredygtig bionaturgas skal være i overensstemmelse med EU's energibeskatningsdirektiv og EU's statsstøtteretlige regler. Hertil skal det bemærkes, at EU's energibeskatningsdirektiv ikke er en hindring i forhold til implementering af en lavere afgift på bæredygtig bionaturgas.

Som ROCKWOOL har forstået det, er Skatteministeriets argument imod en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført bionaturgas, at biogassen allerede er statsstøttet via produktionstilskud, og at der derfor vil være tale om overkompensation, hvilket vil være ulovlig statsstøtte, hvilket underbygges af bemærkningerne i lovforslaget:

"Størstedelen af den ledningsførte biogas modtager imidlertid støtte i form af et produktionstillæg efter lov om gasforsyning, som overstiger afgiften."

Hertil skal for det første bemærkes, at produktionsstøtten gives til virksomheder, der producerer bionaturgassen, og ikke til de virksomheder, der anvender den. Derudover bemærkes, at Dansk Industri har fået udarbejdet en statsstøtteanalyse, hvori det konkluderes, at det vil være muligt både at tildele produktionsstøtte og at tildele driftsstøtte i form af en afgiftsfritagelse, når blot der samlet set ikke sker overkompensation.

Også dette understreger det problematiske i, at der stilles forslag om at indføre en afgiftspligt på emissioner fra bæredygtig bionaturgas, inden der foreligger resultater

af den aftalte analyse af mulige modeller for afgiftsfritagelse af biogas ved køb af oprindelsesgarantier. ROCKWOOL vil derfor opfordre til, at færdiggørelsen af analysen bliver speedet op, så der *senest* i forbindelse med fremsættelse af lovforslaget kan sikres sammenhæng, sådan at omlægningen af vores afgiftssystem faktisk understøtter den grønne omstilling, og ikke modarbejder den.

CO₂-afgift på bionaturgas risikerer at medvirke til CO₂-lækage.

Den politiske aftale fra juni 2022 anerkender virksomhedernes omkostninger til den grønne omstilling. En manglende afgiftsfritagelse af certificeret bionaturgas pålægger yderligere omkostninger for den del af industrien, som ikke umiddelbart har mulighed for elektrificering, men kan skifte til CO₂-neutral energikilde via bionaturgas.

Det kan være vanskeligt for virksomheder at 'vælte' øgede omkostninger ved den grønne omstilling over på kunderne, når de er i intens konkurrence med udenlandske virksomheder, der ikke er omfattet af en tilsvarende, national CO₂-afgift. Det medfører reduceret konkurrencekraft for danske virksomheder og kan føre til, at danske virksomheder lukker, eller at dansk producerede varer med lavere klimaaftryk i stigende grad erstattes i markedet med udenlandske produkter med højere klimaaftryk.

For den energiintensive industri er afgiftsfritagelse for ledningsført bionaturgas netop muligheden for at sikre level playing field ground mellem danske virksomheder og udenlandske konkurrenter.

Uhensigtsmæssig forskelsbehandling af udledninger fra scope 1 og 2.

Virksomhedernes udledninger af drivhusgasser opgøres i scope 1, 2 og 3, hvoraf de første er relevante i denne sammenhæng.

Scope 1 dækker direkte udledninger fra virksomheden og omfatter blandt andet mobilt og stationært brændstof, og udledning fra industrielle processer. Scope 2 omfatter indirekte udledninger fra indkøb af energi genereret uden for den indberettende virksomheds drift, såsom el og fjernvarme.

Som ROCKWOOL læser lovforslaget, er det en klar favorisering af de virksomheder, der allerede har elektrificeret sine processer eller har mulighed for det, da ændringerne i eksisterende lovgivning og indførelse af en ny emissionsafgift ikke (eller kun i begrænset omfang for så vidt angår den fossilbaserede, kvoteomfattede elproduktion) vil påvirke produktionen og anvendelsen af elektricitet.

Derved forøges incitamenterne til at flytte energiforbruget fra scope 1 (direkte energiforbrug) til scope 2 (indirekte energiforbrug), hvilket blot vil betyde, at regningen for elektrificering af vores samfund bliver væsentligt større. Med det resultat, at den enkelte elforbruger, inkl. "Hr. og Fru Danmark", påføres øgede – og potentielt unødvendige – omkostninger. Omvendt bliver omkostningerne ved den grønne omstilling mindre for virksomheder, der kan elektrificere.

Det er ROCKWOOLs vurdering, at de samfundsmæssige omkostninger til den i øvrigt nødvendige elektrificering af samfundet kan holdes på et mindre niveau, hvis de rette rammevilkår for gasforbrugende industrivirksomheder implementeres, herunder en CO₂-afgiftsfritagelse på ledningsført biogas.

Hvis Danmark skal komme i mål med den grønne omstilling og opfyldelse af klimamål for 2030 og videre, skal alle tilgængelige energiresourcer i spil og således også bionaturgas, hvilket afspejles i den politiske målsætning om en 100% dansk, grøn gasforsyning i 2030. Et grønt gasnet er med til at sikre en robust energiforsyning.

Regeringen har allerede sammen med et bredt flertal i Folketinget afsat midler til både at støtte og fremme en grøn og konkurrencedygtig produktion af grønne gasser og til at reducere gasforbruget.

Forslaget om en CO₂-afgift på certificeret bionaturgas vil desværre etablere barrierer for den tilsigtede anvendelse af grøn gas i industrien.

Opgørelse af afgiften

Det fremgår af lovforslaget, at der månedligt skal opgøres og indsendes en foreløbig angivelse, og at der efter kalenderårets udløb skal indsendes en endelig opgørelse. De foreløbige angivelser skal indsendes hver måned (senest d. 15. i måneden efter afgiftsperioden), og den endelige opgørelse skal angives sammen med den ordinære angivelse for april måned, dvs. d. 15. maj.

Den endelige opgørelse baseres på den samlede drivhusgasudledning beregnet efter den udledningsrapport, der er indsendt til og godkendt af Energistyrelsen. Det fremgår af lovforslaget, at der skal ske særskilt opgørelse af udledningen relateret til mineralogiske processer mv., hvis den lavere afgift skal anvendes. Hovedparten af ROCKWOOLs energiforbrug er omfattet af definitionen på mineralogiske processer mv., hvorfor vi skal have implementeret en særskilt opgørelse af udledningen.

De foreløbige angivelser skal opgøres på grundlag af *enten* måling *eller* beregning af drivhusgasudledningen i de op til 2 foregående kalenderårs endelige opgørelser, dvs. udledningsrapporterne fra 2023 og 2024. ROCKWOOL har ikke etableret måling af CO₂-udledningen, hvorfor de foreløbige angivelser skal baseres på de foregående kalenderårs udledningsrapporter. I de tidligere års udledningsrapporter kan ikke findes en fordeling af CO₂-udledningen fra henholdsvis mineralogiske processer og andre processer, da der efter kvotereglerne ikke er krav herom.

Der er tale om en ny afgift, der bliver koblet til eksisterende opgørelser efter et andet regelsæt, hvori der ikke stilles krav om den opdeling af CO₂-udledningen, som nu bliver nødvendig, såfremt det skal være muligt at implementere de to forskellige afgiftssatser. For virksomheder med mineralogiske processer vil der derfor være behov

for en yderligere opdeling, som ikke har været anvendt for 2023-udledningsrapporten, men måske kan være implementeret i 2024-udledningsrapporten.

ROCKWOOL opfordrer til, at der som følge af de nye krav til fordeling mellem kvoteomfattede udledninger og udledninger fra mineralogiske processer bliver taget højde for, at andre oplysninger – i spil med udledningsrapporterne – kan danne grundlag for udarbejdelse af de foreløbige angivelser i det første år, sådan at den lave afgiftssats på mineralogiske processer mv. kan finde anvendelse allerede fra den første foreløbige angivelse, der skal indsendes d. 15. februar 2025.

ROCKWOOL læser lovforslagets bestemmelser og bemærkninger sådan, at en kvoteomfattet virksomhed med mineralogiske processer mv. skal angive hele udledningen efter den almindelige sats og efterfølgende modtage godtgørelse for forskellen mellem den almindelige sats og den lave sats for så vidt angår udledninger, der kan henføres til mineralogiske processer mv.

ROCKWOOL formoder, at dette opgørelsesprincip gælder både for de månedlige foreløbige angivelser og for den endelige opgørelse for året, upåagtet at dette ikke fremgår klart af den foreslåede lovtekst.

I tilfælde af, at vores formodning ikke er korrekt, og lovforslaget i stedet skal forstås på den måde, at der skal angives med den almindelige sats i de månedlige foreløbige angivelser og først opnås godtgørelse i forbindelse med den endelige opgørelse, vil det resultere i en unødvendig og uacceptabel likviditetsbelastning. I så fald vil vi opfordre til, at lovforslaget bliver justeret, sådan at der løbende på de månedlige foreløbige angivelser kan opnås den lave afgiftsbelastning på udledninger relateret til mineralogiske processer mv.

Manglende reguleringsmekanisme ved høj kvotepris

Emissionsafgiftsloven gælder udelukkende for kvoteomfattede virksomheder, og vores samlede afgiftsbelastning bliver herefter den nye emissionsafgift OG den til enhver tid gældende kvotepris.

Kvoteprisen er volatil, og den er markedsbestemt, ud fra udbud og efterspørgsel. Den nye emissionsafgift vil på forhånd være et kendt omkostningselement, hvorimod kvoteprisen kan svinge, i både op- og nedadgående retning.

Af den politiske aftale fra 24. juni 2022 fremgår det, at der er enighed om at indføre en bundpris for CO₂-afgiften, der kan træde i kraft, hvis EU's kvotehandelsmarked ikke leverer som forventet – en form for reguleringsmekanisme.

ROCKWOOL finder, at der i lovforslaget mangler en reguleringsmekanisme – eller et loft – i den nye emissionsafgiftslov; ikke ved en lavere kvotepris end forventet, men derimod hvis kvoteprisen stiger over et vist niveau. ROCKWOOL foreslår, at der

indarbejdes et loft på den samlede afgiftsbelastning, så emissionsafgiften kan reguleres i nedadgående retning i tilfælde af, at kvoteprisen stiger, så den samlede afgiftsbelastning overstiger et vist niveau. På den måde sikres det, at en ny særavgift i Danmark ikke – mere end det allerede er tilfældet – bidrager til forværring af danske virksomheders konkurrenceevne.

Hvis der ikke indføres en reguleringsmekanisme, er det ROCKWOOLs vurdering, at loven vil resultere i en skævvridning af rammevilkårene og derved have en yderligere negativ påvirkning på konkurrencesituationen, både mellem ikke-kvoteomfattede og kvoteomfattede virksomheder og mellem danske og udenlandske virksomheder.

Manglende implementering af omstillingspuljer

ROCKWOOL fandt det positivt, at der i forbindelse med den politiske aftale fra 24. juni 2022 blev aftalt en række støttepuljer, der skal implementeres frem mod 2030:

”Aftalepartierne er enige om at indføre et vindue for investeringer i grøn omstilling til industrien og erhvervslivet. Aftalepartierne er derfor enige om, at der frem mod 2030 skal afsættes ca. 2 mia. kr. til omstillingsstøtte målrettet virksomheder, der har sværest ved at omstille sig. Det kan fx omfatte CO₂-intensive virksomheder indenfor gartnerier, færger og fødevareindustrien. Endvidere kan dele af midlerne anvendes til grøn omstilling af mineralogiske processer mv. Det kan hjælpe virksomhederne i en overgangsperiode, men med krav til virksomhederne, herunder at virksomhederne gennemfører et klimasyn.”

Som det fremgår, skal disse puljer målrettes de virksomheder, der har sværest ved at omstille sig, som f.eks. CO₂-intensive virksomheder indenfor fødevareindustrien og virksomheder med mineralogiske processer, som ROCKWOOL er omfattet af.

Desværre kan det konstateres, at støttepuljerne endnu ikke er implementeret, og design og implementering af dem er heller ikke en del af de fremsatte lovforslag.

ROCKWOOL finder det mangelfuldt og uhensigtsmæssigt, at de nuværende lovforslag i høring kun omfatter implementering af byrderne i form af en ny emissionsafgift og forhøjelse af eksisterende CO₂-afgift fra den politiske aftale, uden etablering af de støttemuligheder, som industrien er blevet stillet i udsigt, og som er meget afgørende for muligheden for opfyldelse af Klimalovens guidende principper om bæredygtig erhvervsudvikling og dansk konkurrencekraft, samt at dansk erhvervsliv skal udvikles og ikke afvikles.

Uklarhed om støttemuligheder efterlader industrien i en situation, hvor vi ikke har mulighed for at forholde os til de samlede ændringer, som følge af den politiske aftale. Uanset, at der med den grønne skattereform indføres en ny afgift og forøgelse

af den eksisterende CO₂-afgift, må det fortsat være et politisk ønske og hensyn, at der skal implementeres de bedst mulige rammevilkår for danske virksomheder, både ift. beskatning og tilskudsmuligheder.

Den nuværende proces med kun delvis implementering er derfor problematisk, og vi vil opfordre til, at lovforslag til implementering af de forskellige støttepuljer bliver sendt i høring snarest muligt, og senest i forbindelse med fremsættelse af de to lovforslag omfattet af dette høringssvar.

Følgelovforslag - ændringer i eksisterende lovgivning

ROCKWOOL bliver også omfattet af følgelovforslaget vedrørende gennemførelse af dele af aftalen om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.

De primære ændringer er dels en forhøjelse af CO₂-afgiften for ikke-kvoteomfattede virksomheder i overensstemmelse med den politiske aftale og dels en nedsættelse af energiafgiften, som følge af den aftalte omlægning af energiafgifter.

Godtgørelse af mineralogiske processer mv.

Hovedparten af ROCKWOOLs energiforbrug er omfattet af definitionen på mineralogiske processer mv., og efter de gældende regler opnår vi derfor 100% godtgørelse af energiafgiften af dette forbrug, modsat af andet energiforbrug hvor der skal betales en procesafgift af hensyn til overholdelse af EU's minimumsafgift.

Bestemmelserne omkring afgiftsgodtgørelse af energiforbrug til mineralogiske processer mv. fremgår af den enkelte afgiftslov, bl.a. af mineralolieafgiftslovens § 11d. Disse bestemmelser skal ses i sammenhæng med art. 2, stk. 4, litra b i EU's energibeskatningsdirektiv, hvoraf det fremgår, hvilke energianvendelser der ikke er omfattet af energibeskatningsdirektivet, og hvor der derfor ikke er krav om betaling af EU's minimumsafgift.

I lovforslaget sker der ændring i de eksisterende bestemmelser omkring procesafgift, bl.a. i mineralolieafgiftslovens § 11a, jf. lovforslagets § 2, nr. 11:

"Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes for forbrug, hvoraf der ikke svares afgift efter lov om kuldioxidafgift af energiprodukter m.v., med 4,5 kr. pr. GJ, jf. dog § 11d..."

Lignende ændring genfindes i de øvrige energiafgiftslove.

Ændringen får den betydning, at der fra og med 1. januar 2025 kun skal betales procesafgift af kvoteomfattede virksomheders energiforbrug til procesformål, da disse

virksomheder opnår 100% godtgørelse af CO₂-afgiften, dog med undtagelse af energiforbrug til mineralogiske processer mv., hvoraf der fortsat kan opnås 100% afgiftsgodtgørelse. Definitionen på mineralogiske processer mv. og derved aktiviteter omfattet heraf fremgår direkte af EU's energibeskatningsdirektiv art. 2, stk. 4, litra b. Efter det nugældende energibeskatningsdirektiv er ROCKWOOLs processer omfattet af art. 2, stk. 4, litra b. Energibeskatningsdirektivet er under revision, idet det er et led i EU's Fit for 55 lovpakke. Vi har endnu ikke set det endelige forslag eller den endelige version af et nyt energibeskatningsdirektiv, men af tidligere forslag til nyt energibeskatningsdirektiv fremgår det, at den nugældende art. 2, stk. 4, litra b bliver omformuleret. Omformuleringen vil resultere i, at punktet omkring mineralogiske processer, som ROCKWOOLs processer er omfattet af, skrives ud – i modsætning til de øvrige energiforbrug, der i dag er omfattet af definitionen på mineralogiske processer mv.

Konsekvensen heraf vil være, at vores energiforbrug til mineralogiske processer i så fald vil blive omfattet af energibeskatningsdirektivet, mens energiforbrug til metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse fortsat vil være undtaget energibeskatningsdirektivet.

Hvis denne revision bliver gennemført, vil det få den konsekvens, at vores energiforbrug til mineralogiske processer ikke længere kan være omfattet af f.eks. mineralolieafgiftslovens § 11d. I så fald skal der betales procesafgift af vores energiforbrug til mineralogiske processer, mens andre kvoteomfattede virksomheder med energiforbrug til metallurgiske processer, kemisk reduktion og elektrolyse fortsat kan friholdes for procesafgift.

Vi har tidligere været i dialog med Skatteministeriet omkring denne udfordring, som med den nye emissionsafgiftslov og øvrige ændringer i eksisterende afgiftslovgivning bliver yderligere forværret.

Der er politisk aftalt en lavere afgift på mineralogiske processer, og hvis den potentielle ekstra afgiftsbelastning som følge af en procesafgift bliver aktualiseret, vil den faktiske afgiftsbelastning på mineralogiske processer blive højere, end hvad der er politisk aftalt.

ROCKWOOL opfordrer derfor til, at det fra dansk side sikres, at mineralogiske processer også fremover er undtaget for energibeskatningsdirektivet, med henblik på implementering i overensstemmelse med den politiske aftale.

Til

Skatteministeriet

Fejøl, den 12. marts 2024

Høringsvar til forslag til

Lov om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love

Sammenslutningen af Danske Småøer finder det meget beklageligt, at vi ikke indgår på høringslisten i en sag, der har så direkte konsekvenser for færgetransporten til de små øer: færgerne er livlinen til øerne og er alfa og omega i spørgsmålet om fortsat fremtidig beboelse af de små øer. Vi håber derfor fremover at være høringsberettiget.

Sammenslutningen af Danske Småøer har følgende bemærkninger til høringen:

Vi forstår af lovforslaget, at det påtænkes at indføre en CO₂-afgift på indkøb af brændstof fra 1.1.2025, med mulighed for en gradvis indfasning over de første fire år via en refusions-/tilbagebetalingsordning. Da de små øers færger alle er under 5.000 bruttotonnage, er ingen af dem omfattet af kvoteforpligtelsen, men vil så i stedet blive mødt af den høje afgift på brændstof.

Kvoteforpligtelsen

Sammenslutningen af Danske Småøer påpeger, at det er afgørende at småøernes færger fortsat holdes ude af kvoteforpligtelsen, da denne vil pålægge færgedriften en urimelig stor og bureaukratisk byrde ift. afrapportering af CO₂ udledning og returnering af kvoter.

Om end det ikke er omfattet af indeværende lovforslag, kan vi forstå, at der arbejdes med et forslag om at sænke loftet for hvornår, man er omfattet af kvoteforpligtelsen fra 5.000 BT til 400 BT!

Af ovenstående grunde understreger Sammenslutningen af Danske Småøer, at et sådant loft ikke må omfatte småøernes færgedrift: **Vi mener at passagerbefordring til øer uden fast forbindelse til fastlandet – uanset tonnage – skal fritages for kvoteforpligtelsen. Dette skal også gælde efter 31.12.2029.**

Høj CO₂-afgift

Den umiddelbare konsekvens af indførelsen af CO₂-afgift på brændstof vil være fordyrelse af færgedriften, som i forvejen er hårdt presset af de seneste par års stigninger i brændstofpriser og pressede kommunale økonomier.

Vi frygter, at det vil blive endnu dyrere at sejle med indenrigsfærger, eller at kommunerne, der driver færgerne, som konsekvens vil beskære fartplanerne og reducere i afgang – med fatale konsekvenser for småøernes samfund.

Fra landspolitisk side har man gennem de seneste godt ti år arbejdet på og givet tilskud til at reducere færgetakster for netop at komme øsamfundene til undsætning og gøre adgangen til øerne økonomisk let tilgængelig for beboere såvel som besøgende: Landevejsprincippet og nedsatte godstakster har begge haft en god og positiv indvirkning på besøgstal såvel som på erhverv og bosætning på øerne. Men disse tiltag forekommer spildte, hvis man med den ene hånd giver et tilskud til taksnedsættelser og med den anden opkræver en CO₂-afgift!

Med henvisning til Lissabon traktatens artikel 174, der påpeger, at der bør tages særligt hensyn til de vilkår, som bl.a. ikke-brofaste øer eksisterer under, **mener Sammenslutningen af Danske Småøer derfor, at småøernes færgedrift bør friholdes fra CO₂-afgift.**

Grøn omstilling af færger

Der kan argumenteres for, at CO₂-afgiften rammer alle områder af samfundet og har det anerkendelsesværdige formål at sænke udledningen af kuldioxid m.m. – bl.a. ved at virke som incitament til omlægning fra fossilholdige drivmidler til grønne løsninger.

Men for småøernes færger frygter vi, at en CO₂-afgift kun vil udskyde tidspunktet for den grønne omstilling: Kommunerne, der er ansvarlige for færgedriften til de små øer, og særligt de økonomisk pressede kommuner, er ikke i stand til at foretage omstillingen af færgefarten indenfor perioden 2024-2030, og slet ikke før 2025.

Når kommunerne med en brændstofafgift pålægges en større udgift til færgedriften fra 2025, frygter vi, at det vil sætte den grønne omstilling yderligere tilbage, simpelthen fordi kommunerne ikke har pengene til de grønne færger. Det vil efterlade småøerne med de gamle, forurenende færger i endnu længere tid. Stik imod intentionen.

Sammenslutningen af Danske Småøer mener, at det giver mening at samle den grønne omstilling, udviklingen af el-færger og finansieringen heraf i en statslig sammenhæng, så det sikres, at alle færgeruter kommer i mål, og at ingen kommune efterlades alene med ansvaret og den store opgave, økonomisk såvel som teknologisk, at gennemføre byggeri eller retrofit af grønne færger til de 27 småøer.

En langsigtet plan for, hvornår hvilke færger kan omstilles eller bør nybygges, bør ikke være et kommunalt ansvar, men bør samles og ligge hos staten, ikke mindst finansielt. **Vi mener, det bør være en statslig opgave fx at søge EU-midler hjem til ø-færgerne.**

Vi ved af erfaring, at nedskæringer i færgeafgange er fatalt for de små øsamfund, der er fuldstændig afhængige af færgeruten. Færgeren er livlinen til resten af verden, og *alle* afgange har betydning for erhverv og bosætning. Vi finder det urimeligt, at det er de små, sårbare øsamfund, der skal bøde i denne sammenhæng. Selvfølgelig skal øernes færger også med i den grønne omstilling, men det er afgørende, at det ikke sker på bekostning af færgedriften, og man dermed som yderste konsekvens nedlægger de små øsamfund.

Vi mener, at der i stedet fra statslig side skal sættes ind med økonomisk støtte i nødvendigt omfang til omstillingen af færgedriften, så denne ikke kun er et kommunalt anliggende og ansvar.

Venlig hilsen

Kirsten Sydendal

Formand

Sammenslutningen af Danske Småøer

Til: Lovgivning og Økonomi (lovgivningogoekonomi@skm.dk)
Cc: Emma Sommer Degn (ESD@skm.dk), Stine Bundgaard Hansen (SBH@SKM.DK)
Fra: Jesper Kiholm Andersen (Jesper.Kiholm@SKTST.DK)
Titel: Høringssvar til udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxid-afgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift
Sendt: 14-02-2024 07:28

Til Skatteministeriet

Høringssvar til udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og til lovforslag om ændring af lov om kuldioxid-afgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love, j.nr. 2022-14171

Skatterevisorforeningen takker for det modtagne materiale og kan i den forbindelse meddele, at vi ikke har bemærkninger til det modtagne forslag.

Med venlig hilsen

Jesper Kiholm
Funktionsleder
Skatterevisor / Master i skat

Skatterevisorforeningen

Formand for Skatterevisorforeningens Skatteudvalg
Mail: jesper.kiholm@sktst.dk
Telefon: 20487375

Høringsbidrag – Thisted Varmeforsyning

Thisted Varmeforsyning ønsker hermed at afgive høringsbidrag vedr. "Følgelovforslag om tilpasning af energi- og CO₂-afgifter" til den nye emissionsafgiftslov.

Forskelsbehandling vedrørende CO₂-afgift til elproduktion

Kraftvarmeproducenter og affaldsforbrændingsanlæg der er omfattet af lov om CO₂-kvoter vil med forslaget til en ny emissionsafgiftslov og følgelovforslaget om tilpasning af den eksisterende CO₂-afgiftslov skulle betale emissionsafgift af brændsler anvendt til elproduktion.

Med følgelovforslaget er der lagt op til at CO₂-kvoteomfattede anlæg fortsat kan anvende kraftvarmefordelingsreglerne i gasafgiftslovens § 8, stk. 2 (enslydende i de øvrige energifgiftslove). Dermed er CO₂-kvoteomfattede anlæg fritaget for CO₂-afgift af brændsler henført til el-siden.

Anlæg som ikke er CO₂-kvoteomfattet, skal fortsat afregne CO₂-afgift af brændsler til elproduktion. Efter de nugældende regler er CO₂-afgift for ikke-CO₂-kvoteomfattede producenter af begrænset størrelse (pga. den nuværende lave CO₂-afgiftssats), hvorfor afgiftsbelastningen på brændsler anvendt til elproduktion er på et begrænset afgiftsniveau for ikke-CO₂-kvoteomfattede aktører.

Med "Følgelovforslag om tilpasning af energi- og CO₂-afgifter", vil CO₂-afgiften på brændsler til elproduktion for ikke-CO₂-kvoteomfattede aktører stige markant (firedobling).

CO₂-kvoteomfattede aktører skal imidlertid alene afregne den nye emissionsafgift af brændsler anvendt til elproduktion.

Samlet er det vores vurdering, at der med de nye afgiftsniveauer allerede fra 1. januar 2025 indføres en u hensigtsmæssig forskelsbehandling sådan at CO₂-kvoteomfattede aktører alene skal afregne den nye emissionsafgift af brændsler til elproduktion mens de ikke-CO₂-kvoteomfattede anlæg skal afregne den nu væsentligt forhøjede CO₂-afgift.

Ikke-kvoteomfattede anlæg skal f.eks. ved brug af naturgas i en gasmotor afregne cirka 0,46 kr./nm³ i CO₂-afgift for den mængde naturgas der er medgået til elproduktion. CO₂-kvoteomfattede aktører skal til sammenligning alene afregne cirka 0,19 kr./nm³ i CO₂-emissionsafgift. Dermed er afgiftsbelastningen på brændsler til elproduktion det dobbelte for ikke-CO₂-kvoteomfattede aktører sammenlignet med CO₂-kvoteomfattede anlæg. Dette medfører efter vores opfattelse en skævvridning i afgiftsstrukturen mellem de nævnte aktører.

Manglende incitament til etablering af CCS-anlæg for ikke-CO₂-kvoteomfattede aktører

Det følger af Skatteministeriets udkast til følgelovforslaget om tilpasning af den eksisterende CO₂-afgift, at der ikke indføres en CO₂-afgiftslempelse for ikke CO₂-kvoteomfattede virksomheder, der etablerer CO₂-fangstanlæg og tilfører CO₂ til permanent geologisk lagring.

Det har konsekvens for ikke-CO₂-kvoteomfattede affaldsenergi-anlæg og øvrige aktører som ikke er omfattet af lov om CO₂-kvoter. Et affaldsenergianlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattet, vil i fremtiden alene være omfattet af følgelovforslaget om tilpasning af den eksisterende CO₂-afgift og ikke lovforslaget om en ny emissionsafgift.

Hvis det fastholdes, at der ikke kan ske fradrag for den CO₂-afgift der vedrører CO₂ som opsamles og tilføres til permanent geologisk lagring så vil f.eks. ikke-CO₂-kvoteomfattede affaldsenergianlæg ikke opnå afgiftsmæssige fordele ved at etablere og drive CO₂-fangstanlæg med henblik på tilførsel af CO₂ til geologisk lagring. Dette indebærer at der intet incitament er til at formindske CO₂-udledningen ved at opsamle CO₂, da disse aktører hverken opnår CO₂-afgifts- eller CO₂-kvotebesparelser ved etablering af CO₂-fangsanlæg.

Det er vores opfattelse, at der bør indføres en fuld lempelse af CO₂-afgift når CO₂ opsamles og lagres permanent, sådan at der er økonomisk incitament til at nedbringe CO₂-emissionen for alle aktører.

Vi bemærker, at det ud fra en almindelig rimelighedsbetragtning også vil være hensigtsmæssigt, at der ikke skal afregnes CO₂-afgift af en CO₂-mængde, som er opsamlet og tilført til geologisk lagring.

Med venlig hilsen

Lars Toft Hansen
Bestyrelsesformand

Modtager

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Emma Sommer Degn

Vestforbrændings høringsvar vedr. lovforslag om Grøn Skattereform for industri mv.

Den 9. februar 2024 iværksatte Skatteministeriet en høring over:

“Udkast til forslag om lov om afgift af emissioner fra kvoteomfattede sektorer (emissionsafgiftsloven) og lovforslag om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af naturgas og bygas mv., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om grøn skattereform for industri m.v. fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.).”

Vestforbrænding takker for muligheden for at kommentere på lovforslagene og har følgende synspunkter:

- Der skal være mulighed for at udligne CO₂-afgiften ved CO₂-fangst og lagring (CCS).
- Der mangler en mekanisme til justering af emissionsafgiften.
- Hybride punktkilder bør kunne modregne negative udledninger i afgiftsgrundlaget.
- Man fastholder en uhensigtsmæssig systemafgrænsning i beregning af afgiftsgrundlaget.
- Man fastholder en uhensigtsmæssig indeksregulering af affaldsvarmeafgift.

Ovenstående punkter uddybes i det følgende.

Vestforbrænding tilslutter sig det branchefælles høringsvar fra Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær.

Manglende mulighed for afløftning af CO₂-afgift ved CCS

Nye afgifter:

Med lovforslagene indføres der en *ny emissionsafgift* på 375 DKK/ton CO₂ i 2030 for udledninger fra kvoteomfattede sektorer (2022-priser).

Samtidig *forøges den eksisterende CO₂-afgift* fra 179,20 DKK/ton til 750 DKK/ton CO₂ (2022-priser)¹.

Kvoteomfattede virksomheder i rumvarmesektoren underlægges *begge afgifter* ovenfor, men modtager fradrag i CO₂-afgiften, svarende til emissionsafgiften, således at det samlede afgiftstryk ved udledning af ét ton CO₂ udgør 750 DKK.

¹ CO₂-afgiften er i dag forskellig for forskellige brændsler. Den angivne sats på 179,20 DKK/ton udgør CO₂-afgiften for affald i 2022.

Hertil kommer omkostninger til CO₂-kvoter. På tidspunktet for indgåelsen af den bagvedliggende politiske aftale, lå den forventede kvotepris i 2030 på 750 DKK/ton CO₂, svarende til at kvoteomfattede virksomheder i rumvarmesektoren betaler en samlet udledningsomkostning i kvoter og afgifter på 1.500 DKK/ton CO₂.

Opgørelsen af afgifter:

Ifølge lovforslagene skal opgørelsen af afgiftsgrundlaget for den nye *emissionsafgift* følge metoderne i Lov om CO₂-kvoter (kvoteloven), som kvoteomfattede virksomheder anvender til at indberette kvoteomfattede CO₂-udledninger til Energistyrelsen.

I henhold til kvoteloven, kan emissionsafgiften opgøres på baggrund af faktiske/målte udledninger og dermed afløftes – det vil sige at der skal betales mindre emissionsafgift, hvis man reducerer sine CO₂-udledninger.

CCS er et godt eksempel på dette. Kvoteomfattede virksomheder skal betale emissionsafgift for målte udledninger. Hvis man fanger og lagrer CO₂'en, måles der mindre CO₂ i røggassen, og så skal man betale mindre i emissionsafgift.

Afgiftsgrundlaget for CO₂-afgiften skal derimod opgøres på baggrund af det indfyrede brændsels standardemissionsfaktor. Der betales dermed CO₂-afgift af brændslets teoretiske udledning, som der ikke er mulighed for at afløfte igennem CCS.

Der findes en undtagelse i den nuværende Lov om kuldioxidafgift på visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), hvor kvote-omfattede virksomheder, der anvender affald som brændsel, får mulighed for at opgøre CO₂-afgiftsgrundlaget på baggrund af faktiske/målte CO₂-udledninger.

Denne undtagelse ændres ikke med lovforslagene. Dermed kan de fleste affaldsforbrændingsanlæg i praksis afløfte CO₂-afgiften ved CCS.

Denne ordning for opgørelsen kan Vestforbrænding tilslutte sig.

Muligheder for at afløfte afgiften fremover:

På et møde den 19. februar 2024, har Skatteministeriet dog bekræftet over for Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær, at man ikke har haft til hensigt, at CO₂-afgiften kunne afløftes fremover.

Skatteministeriet har desuden oplyst brancheforeningerne om, at man agter at fjerne ovenstående undtagelsesbestemmelse fra CO₂-afgiftsloven.

Vestforbrænding mener, at såfremt Skatteministeriet står ved sine hensigter, er det i strid med intentionen bag den politiske aftale om Grøn Skattereform for industri mv.

Det fremgår nemlig af aftalen, at en høj, ensartet CO₂-afgift er et helt centralt værktøj, i forhold til at sikre en markedsdrevet grøn omstilling og indfri Danmarks klimamål. Hvis man ikke får mulighed for at afløfte CO₂-afgiften, vil kvoteomfattede virksomheder i rumvarmesektoren kun have mulighed for at afløfte 1.125 DKK/ton

CO₂ ud af den samlede omkostning på 1.500 DKK/ton CO₂, imens de ikke-kvoteomfattede virksomheder slet ikke får mulighed for at påvirke afgiftstrykket.

Når virksomhedernes mulighed for at påvirke det samlede afgiftstryk for CO₂-udledninger begrænses, reducerer man samtidig deres incitament til at foretage den grønne omstilling, som er hovedformålet med afgiftsreformen.

Dels betyder ændringen af afgiftsgrundlaget fra den faktiske udledning til en standardemissionsfaktor, at man reducerer affaldsforbrændingsanlæggenes incitament til at udsortere og genanvende fossilt baseret affald (plast).

Derudover bliver resultatet, fsva. angår CCS, en ineffektiv omfordeling af ressourcer, hvor staten med den ene hånd opkræver CO₂-afgifter, for at betale dem tilbage med den anden hånd i form af øget statsstøtte til CCS med et samfundsøkonomisk forvriddningstab og en mindre reduktionseffekt af de kommende udbud til følge.

Forslag:

Vestforbrænding opfordrer derfor til, at der gives mulighed for at afløfte CO₂-afgiften ved at bruge faktiske CO₂-udledninger til beregning af afgiftsgrundlaget. På den måde sikres det, at den grønne omstilling for så vidt muligt sker på markedsvilkår og incitament til udsortering af plast fastholdes.

Der udestår en mekanisme til justering af emissionsafgiften

Et af hovedformålene med aftale om en Grøn Skattereform for industri mv. er, at fastlægge stabile, langsigtede rammevilkår for den grønne omstilling af Danmark.

På den baggrund fastsættes der i aftalen en bundpris på udledning af CO₂ i kvotesektoren. Det vil sige en mindstepris på udledningen, som skaber sikkerhed hos virksomhederne for, hvor meget det som minimum kan spare ved at reducere deres CO₂-udledninger.

Konkret sikres bundprisen ved, at emissionsafgiften justeres, hvis kvoteprisen ikke udvikler sig som forventet. Mekanismen har således til formål at sikre de langsigtede rammer for omstillingen af kvotesektoren.

Det fremgår af aftalen, at en eventuel justering af emissionsafgiften i forhold til bundprisen, vil ske i forbindelse med et politisk genbesøg af aftalen i 2028.

Vestforbrænding finder denne fremgangsmåde uhensigtsmæssig af to årsager:

Først og fremmest er kvotemarkedet dynamisk og markedsrelateret.

En politisk genforhandling i 2028 vil fortsat bero på forventningerne til kvoteprisen i 2030, som ikke nødvendigvis vil afspejle markedsforholdene på det tidspunkt, hvor bundprisen skal gælde. Den planlagte fremgangsmåde skaber dermed ikke reel sikkerhed for bundprisen.

Det ville være en mere hensigtsmæssig fremgangsmåde, hvis emissionsafgiftssatsen korrigeres i forbindelse med slutopgørelsen af virksomhedernes CO₂-udledninger – det vil sige, at emissionsafgiften betales a conto over året og ved regnskabsårets afslutning udlignes i forhold til årets faktiske kvotepriser. På den måde vil satsen afspejle de faktiske markedsforhold i det forgange år og give virksomhederne en løbende sikkerhed for bundprisen på at udlede CO₂.

Dernæst er det uklart på hvilket grundlag en eventuel justering af emissionsafgiften skal foretages.

Det er for eksempel ikke tydeligt, om behovet for en justering foretages på baggrund af lukkeprisen for CO₂-kvoter på en given dag (ligesom Finansministeriets nuværende fremskrivningsmetode), på et gennemsnit over tid eller en helt tredje metode, samt hvordan man vil sikre en sammenhæng imellem kvoteprisens opgørelse og de anvendte valutakurser.

Det betyder, at det bliver vanskeligt for virksomhederne at gennemskue hvilket grundlag politikerne vil træffe beslutning om bundprisen for CO₂-udledninger på baggrund af, hvilket mål forventes at afspejle sig i investeringsbeslutninger vedrørende grøn omstilling.

Forslag:

Vestforbrænding foreslår derfor, at der inkluderes en mekanisme, som kan sikre en fortløbende regulering af emissionsafgiften i forhold til udviklingen på kvotemarkedet, samt gennemsigtighed i hvordan og på hvilket grundlag sådanne reguleringer finder sted.

Hybride punktkilder bør kunne modregne negative udledninger i afgiftsgrundlaget

Som nævnt opgøres emissionsafgiften på baggrund af faktiske/målte CO₂-udledninger, i henhold til kvoteloven.

Dette er grundlæggende fornuft og Vestforbrænding anbefaler som sagt, at denne opgørelsesmetode også lægges til grund for CO₂-afgiften.

Der opstår dog en u hensigtsmæssighed ved den anvendte metode, idet kvoteloven kun omfatter fossile CO₂-udledninger. Dermed får hybride punktkilder, såsom affaldsforbrændingsanlæg, der både udleder fossil og biogen CO₂, et skævt incitament.

Det skyldes for eksempel, at man ikke kan kontrollere hvilken CO₂ der fanges ved CCS, hvilket skaber en vilkårlighed i forhold til, hvor meget de hybride punktkilder kan spare i kvoter og afgifter fra år til år.

Samtidig er markedet for frivillige kreditter (beviser på at man har taget CO₂ ud af atmosfæren ved at fange og lagre biogen CO₂) stadig under udvikling, hvorfor værdien af sådanne kreditter er vanskelig at anslå og realisere.

Forslag:

Vestforbrænding foreslår, at man giver hybride punktkilder mulighed for at modregne såkaldt "negative udledninger" (det vil sige lagret, biogen CO₂) i den eventuelle restudledning af fossil CO₂ efter CCS.

På den måde kan der skabes sikkerhed om det økonomiske incitament til CCS på hybride punktkilder.

Fortsat uhensigtsmæssig systemafgrænsning i beregning af afgiftsgrundlaget

Efter de nuværende regler i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (kulafgiftsloven), opgøres *affaldsforbrændingsanlæggenes tillægsafgift på* baggrund af anlæggenes samlede produktion af affaldsvarme.

Det betyder som Vestforbrænding umiddelbart opfatter reglerne, at energieffektiviseringstiltag, såsom røggaskondensering, kan ende med at medføre en meromkostning til anlæggenes affaldskunder fremfor varme- og elkunderne.

Med den nyligt vedtagne konkurrenceudsættelse af affaldsforbrændingsydelsen (Lov nr. 745 af 13/06/2023), kan dette medføre at effektiviseringstiltag, som ellers var rentable, risikerer ikke at blive gennemført, da de isoleret set medfører en forringelse af anlæggenes konkurrenceevne på affaldssiden.

Denne forringelse af konkurrenceevnen, forstærkes med de fremlagte lovforslag.

I henhold til CO₂-afgiftsloven kan affaldsforbrændingsanlæg, der er omfattet af kvotesystemet vælge at opgøre afgiftsgrundlaget efter målemetoden (i henhold til CO₂-kvoteloven) eller standardmetoden, der ligesom tillægsafgiften beregnes på baggrund af den producerede affaldsvarme.

Med den bebudende afskaffelse af målemetoden, jf. afsnittet "Manglende mulighed for afløftning af CO₂-afgifter ved CCS", skal alle anlæg fremover opgøre CO₂-afgiftsgrundlaget på baggrund af den producerede varme.

Da CO₂-afgiften også betales af affaldskunden, i henhold til Varmeforsyningsloven, betyder omlægningen af energi- til CO₂-afgifter, at energieffektiviseringer på anlæggene vil medføre en øget affaldstakst og forringet konkurrenceevne.

Da CCS kræver en forudgående køling af røggassen og derfor en øget brug af røggaskondenseringsanlæg, betyder ovenstående problemstilling også, at den nuværende beregning af grundlaget for tillægs- og CO₂-afgifter kan medføre en forringet konkurrenceevne for de anlæg, som investerer i CCS. Alternativt skal røggassen køles uden energiudnyttelse, hvilket vil medføre et forøget støttebehov til CCS.

Affaldssektoren har tidligere samarbejdet med Skatteministeriet samt Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet om fastlæggelsen af den såkaldte energibalancemetode, som

udgør en mere præcis opgørelse af den indfyrede energi i affaldsforbrændingsanlæggene end de nuværende metoder.

Implementeringen af energibalancemetoden blev dog udsat, for at frigive ressourcer til arbejdet med Grøn Skattereform.

Forslag:

Vestforbrænding foreslår, at arbejdet med implementering af energibalancen genoptages hurtigst muligt, med henblik på at sikre en mere korrekt opgørelse af affaldsforbrændingssektorens afgiftsgrundlag og incitamentet til bedre energiudnyttelse og CO₂-fangst.

Fortsat hensigtsmæssig indeksregulering af affaldsvarmeafgiften

Energiafgifterne indeksreguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset to år forud.

Dette gælder dog ikke for affaldsvarmeafgiften, som betales af affaldsforbrændingsanlæggenes varmekunder og de facto opregnes med et højere indeks.

Den højere opregning skyldes, at affaldsvarmeafgiften, som fastsat i kulafgiftsloven, også indeholder tillægsafgiften. I praksis trækkes tillægsafgiften dog ud af affaldsvarmeafgiften, da tillægsafgiften betales af affaldskunderne.

Affaldsvarmeafgiften indeksreguleres efter niveauet, som er fastsat i kulafgiftsloven, men da tillægsafgiften ikke indeksreguleres, tilskrives den samlede opregning affaldsvarmeafgiften.

Det betyder, at affaldsvarmeafgiften i 2022 og 2023 er blevet opregnet med hhv. 15,4 pct. og 8,0 pct., skønt udviklingen i nettoprisindekset for de pågældende år hhv. lå på 7,7 pct. og 4,0 pct.

Forslag:

Vi opfordrer til, at affaldsvarmeafgiften indeksreguleres efter den sats, som opkræves hos varmekunderne.

Vestforbrænding står naturligvis til rådighed for en uddybning af ovenstående punkter og håber Skatteministeriet vil tage dem med overvejelserne frem imod den endelige fremsættelse af lovforslagene.

Med venlig hilsen

Jan Petersen
Stabschef

Sendt pr. mail
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Dato: 08.03.2024
Sagsnr.: 2024-0382
Dok. nr.: 2024-0382-1056585
Telefon: 9982 8299
Initialer: CK, HHJ

J.nr. 2022-14171 - Hørings svar vedrørende lovforslag om delvis gennemførelse af grøn skattereform for industri mv.

Skatteministeriet har den 9. februar 2024 sendt lovforslag om delvis gennemførelse af grøn skattereform i høring indtil den 8. marts 2024.

Lovene forventes at træde i kraft den 1. januar 2025.

Aalborg Varme A/S (herefter "Aalborg Varme") har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Aalborg Varmes bemærkninger

Der blev den 24. juni 2022 indgået en politisk aftale om grøn skattereform (herefter "den politiske aftale"). Aftalen fastlægger en ny CO₂-afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ i 2030, samtidig med at aftalen indebærer en delvis omlægning af energiafgifterne. Det fremgår af den politiske aftale, at

"Aftalepartierne er desuden enige om, at afgiften indføres fra 2025 til 2030. Det betyder, at afgiften for ikke-kvotefattede virksomheder udgør 350 kr. pr. ton CO₂ i 2025 stigende med 80 kr. pr. ton CO₂ årligt til 750 kr. pr. ton CO₂ i 2030 (2022-priser). Afgiften for kvotefattede virksomheder udgør 75 kr. pr. ton CO₂ i 2025 stigende med 60 kr. årligt til 375 kr. pr. ton CO₂ i 2030 (2022-priser)."

Det fremgår derudover i den politiske aftale, at

"Aftalepartierne er enige om, at som en del af en høj og mere ensartet CO₂-afgift omlægges de nuværende energiafgifter på fossile brændsler til en samlet CO₂-afgift fra 2025. Det gælder energiafgifterne på brændsler til proces i industrien (procesafgifter), energiafgifterne for kollektiv og individuel varme (rumvarmeafgiften) samt benzin- og dieselaftgifter (brændstoftafgifter)."

Med det fremsatte lovforslag er dette imidlertid ændret således, at den fulde CO₂-afgift på 750 kr. pr. ton udledt CO₂ indføres for rumvarme allerede fra den 1. januar 2025, mens CO₂-afgiften for procesenergi indføres gradvist fra 2025-2030. Dette er i direkte strid med den politiske aftale.

For varmemeforbrugerne i Aalborg Kommune har fremrykningen af indfasningen af rumvarme stor økonomisk betydning, idet Aalborg Varme køber størstedelen af varmen ved Nordjyllandsværket A/S, der anvender kul som brændsel. Som **bilag 1** vedlægges estimat af effekten af fuld indfasning af den grønne skattereform på rumvarme, hvor det tydeligt fremgår, at det har store økonomiske konsekvenser for varmemeforbrugerne, at indfasningen af CO₂-afgiften ændres fra en gradvis indfasning fra 2025-2030 til en fuld indfasning i 2025.

Aalborg Varme har haft en klar berettiget forventning om, at indholdet i den politiske aftale, blev udmøntet i et lovforslag. Med den gradvise indfasning i 2025-2030 havde Aalborg Varme mulighed for at indrette sig på det nye afgiftssystem. Såfremt lovforslaget om, at den fulde CO₂-afgift allerede fra 2025 skal indføres, vil det uundgåeligt betyde varmeprisstigninger for forbrugerne, idet Aalborg Varme ikke på mindre end et år, har mulighed for at indrette sig efter den ændrede indfasning af CO₂-afgiften. Det er urealistisk. Den fulde indfasning af CO₂-afgiften betyder for Aalborg Varme en stigning fra 131 mio. kr. til 255 mio. kr., hvilket næsten er en fordobling i forhold til den politiske aftale. For varmemeforbrugeren i et standardhus på 130 m² med 18,1 MWh forbrug betyder dette en varmeprisstigning på ca. 750 kr. årligt i variabelt varmemeforbrug. Dette svarer til en stigning på over 4 %, og den samlede varmepris for et standardhus vil dermed årligt være ca. 22.000 kr.

Det betyder, at det i sidste ende er varmemeforbrugerne, der økonomisk bliver ramt af, at Skatteministeriet med kort varsel vælger at fremskynde indfasningen af CO₂-afgifter for rumvarme.

Selve formålet med den grønne skattereform er at sikre den grønne omstilling af den danske industri. Ved at fremskynde indfasningen af CO₂-afgiften risikeres det ydermere, at tiltag til at sikre den grønne omstilling udskydes, grundet de store økonomiske konsekvenser, som fremrykningen af indfasningen har. Dette formodes ikke at være lovgivers formål.

Aalborg Varme undrer sig over, at det alene er rumvarme, der rammes af den fulde indfasning. Det er fundamentalt forkert, at indfasningen af rumvarme fremskyndes på det grundlag, at det ikke har nogen betydning for naturgasfyrede anlæg. Dette særligt henset til, at fremskyndelsen er i direkte strid med den politiske aftale. Ved at fremskynde indfasningen påvirker det såvel kul, olie og fossilt affald, hvilket i sidste ende rammer varmemeforbrugerne.

Aalborg Varme henstiller derfor kraftigt til, at lovforslaget tilrettes i henhold til den politiske aftale, hvor indfasningen af CO₂-afgiften på lige linje med procesenergi indføres gradvist frem til 2030. Dermed ligestilles varmemeforbrugerne, som forudsat i den politiske aftale, i forhold til CO₂-afgifterne, uanset hvilken brændselsform, der anvendes til produktion af varme.

Bilag

1. Estimat af effekten af fuld indfasning af den grønne skattereform på rumvarme

Venlig hilsen

Jesper Høstgaard-Jensen
Teknisk direktør

Lars Skytte Jørgensen
Energiforsyningschef

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K

Journal nr.: 2022-14171

E-mail: lovgivningoekonomi@skm.dk
Kopi: esd@skm.dk og sbh@skm.dk

Aarhus, 8. marts 2024

Hørings svar vedr. Grøn Skattereform

Aarhus Kommune og Kredsløb takker for muligheden for at afgive høringssvar til forslag til ny emissionsafgiftslov og følgelovforslag. Lovforslagene har til formål at gøre Danmark grønnere ved at bidrage til et bedre klima gennem højere CO₂-afgifter og dermed større incitament til at sænke udledningen af CO₂.

Nedenfor fremgår Aarhus Kommune og Kredsløbs bemærkninger til lovforslaget.

Der skal ikke betales afgift af CO₂ ved CCS

Aarhus Kommune og Kredsløb har – sammen med fjernvarme- og affaldsforbrændingsbranchen – haft en klar opfattelse af, at den grønne skattereform skal bidrage til den grønne omstilling ved bl.a. at skabe et langt større økonomisk incitament til omstilling væk fra fossile brændsler – og til fangst af CO₂ hos fx Kredsløb. Det er også utvetydigt, at forligskredsen bag grøn skattereform er enige om dette politisk: Der skal ske en omlægning fra energiafgifter til CO₂-afgift.

Skatteministeriets intention med lovforslaget lægger på foreliggende grundlag imidlertid op til, at kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren, som fx Kredsløb, ved CCS alene kan spare halvdelen af de 750 kr., som de samlet pålægges i ny emissions- hhv. CO₂-afgift ifm. den grønne skattereform. Derudover lægger forslaget også op til, at de ikke-kvotefattede selskaber i rumvarmesektoren slet ikke får afløst CO₂-afgiften ved CCS. Begge dele finder Aarhus Kommune og Kredsløb at være i strid med den politiske aftale om omlægning til en CO₂-afgift.

Tilsvarende er det Aarhus Kommune og Kredsløbs opfattelse, at der ikke skal betales CO₂-afgift af en CO₂-mængde, som er opsamlet med efterfølgende permanent geologisk lagring.

Ud fra et juridisk perspektiv er det Kredsløbs opfattelse, at der kan sættes spørgsmålstegn ved, om den foreslåede forskelsbehandling er i overensstemmelse med EU's statsstøtteregler. Kredsløb bemærker i den sammenhæng, at lovgivningspakken bestående af dels en ny emissionsafgiftslov og dels ændringer af de eksisterende energi- og CO₂-afgifter, der skal ses i en sammenhæng, idet de alle har til formål at gennemføre den samme politiske aftale. Formålet med den politiske aftale er at gennemføre en omlægning af CO₂-beskatningen for at opnå en ensartet beskatning af CO₂ på tværs af sektorer. Der kan således **ikke** i henhold til EU's statsstøtteregler ske en ubegrundet forskelsbehandling af virksomheder blot med den

Kredsløb A/S
Karen Blixens Boulevard 7
8220 Brabrand
CVR: 40844244

kontakt@kredsløb.dk
T +45 77 88 10 10

www.kredsløb.dk

Kontaktperson:
Emil Damkjær Herløv
Hansen
emhh@kredsløb.dk
T +45 24 96 10 63

begrundelse, at deres forbrug af energiprodukter er omfattet af den ene eller den anden lov, idet lovgivningskomplekset statsstøtteretligt skal ses i en sammenhæng, hvorfor alle aktører bør indrømmes en afgiftslempelse ved tilførsel af CO₂ til permanent geologisk lagring.

Som eksempel herpå kan også nævnes NOx-afgiftsloven, som har en lignende konstruktion, hvor visse (større) virksomheder betaler afgift baseret på målte udledninger, mens andre (mindre virksomheder) betaler afgift på baggrund af standardsatser. Der har tidligere været fastsat en forskelsbehandling af de to typer virksomheder, idet mindre virksomheder i visse tilfælde kunne fritages for afgift, mens større virksomhed ikke havde samme fritagelsesmulighed. Denne retstilstand blev dog ændret ved [lov nr. 329 af 28. marts 2023](#), hvor det fremgår af lovforslagets bemærkninger:

”Skatteministeriet har løbende været i dialog med Kommissionen om fortolkning af energibeskatningsdirektivets anvendelsesområde, herunder om sammenhængen mellem afgiftsfritagelsen i NOx-afgiftslovens § 8, stk. 4, og artikel 21, nr. 3, 1. pkt., i energibeskatningsdirektivet, og som følge heraf konkurrenceforholdene mellem store og små energianlæg.

For at undgå usikkerhed på området foreslås det at ophæve afgiftsfritagelsen i NOx-afgiftslovens § 8, stk. 4.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der altid skal betales afgift ved levering, udlevering og forbrug af varer som angivet i bilag I i NOx-afgiftsloven.

Derved vil konkurrenceforholdene mellem de store og mindre energianlæg blive ligestillet, ligesom forslaget vil mindske helbreds- og naturskadelig luftforurening til gavn folkesundheden.”

Kredsløb mener, at der her er tale om en parallel situation, hvor der sker en uberettiget forskelsbehandling af forskellige typer virksomhed inden for CO₂-afgiften, og at der bør ske en ligestilling af alle virksomheder, som gennemfører de samme tiltage for at mindske CO₂-udledningen.

Efter EUs statsstøtteregler kan der være tale om statsstøtte, hvis en ordning begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner i forhold til andre, som befinder sig i en lignende faktisk og retlig situation. Vurderingen heraf skal foretages i forhold til, hvad der er den almindelige ordnings formål. Det er Kredsløbs vurdering, at der med det nye lovgivningskompleks er etableret en ny struktur i den danske energi- og CO₂-beskatning med det formål at indføre en ensartet beskatning på CO₂-udledning. Vi vurderer derfor, at der efter EU's statsstøtteregler er en **pligt** til at give samme muligheder for lempelser ved etablering af CCS-anlæg for alle virksomheder, der befinder sig i samme faktiske og retlige situation.

Kredsløb og Aarhus Kommune vil på den baggrund opfordre Skatteministeriet til at ligestille fjernvarmesektoren med de øvrige CO₂-kvoteomfattede virksomheder, så der gives fuld afgiftsfritagelse for den mængde CO₂, der fanges og lagres ved CCS.

Afgiftsløft skal gælde både emissionsafgift og CO₂-afgift

Det nyligt udsendte lovforslag deler for de kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren afgiften op i en emissionsafgift på 375 kr. pr. ton CO₂ og en CO₂-afgift på 375 kr. Det samlede niveau på 750 kr. pr. ton CO₂ (i 2022-priser) ligger på niveau med det, der fremgik af den politiske aftale.

Imidlertid er det helt uventet, at Skatteministeriet på et møde den 19. februar 2024 har bekræftet over for Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær, at ministeriet har

til hensigt, at selskaber i rumvarmesektoren alene skal kunne spare emissionsafgiften og ikke CO₂-afgiften, hvis de sænker udledningen ved at fange og lagre CO₂.

Det vil altså sige, at med det fremlagte lovforslag, der nu er i høring, så er det Skatteministeriets hensigt, at der alene vil kunne spares 375 kr. per ton fossil CO₂, der fanges og lagres – og altså ikke de fulde 750 kr. per ton, som ellers indgår i den politiske aftale.

Aarhus Kommune og Kredsløb anser dette som utvetydigt at stå i modsætning til den politiske aftale og hensigten med omlægning til en CO₂-afgift – nemlig at den skal give incitament til at reducere udledningerne, herunder gennem CO₂-fangst.

Yderligere harmonerer det ikke med de politiske aftaler på CCS-området, herunder den seneste 'Aftale om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark', hvor det fremgår, at *"Det er ambitionen, at CCS på sigt skal udrulles på markedsmæssige vilkår, hvor øgede privatøkonomiske incitamenter via bl.a. afgifter og kvoter for CO₂ fra fossile kilder og evt. certifikatsalg af klimakreditter fra biogene kilder, skal blive de bærende økonomiske incitamenter i markedet."*

Det er helt afgørende for udbygningen af CCS i Danmark, at den grønne skattereform også på dette punkt lever op til de politiske aftaler – og dermed sit formål – om at skabe det incitament til CCS, der politisk er aftalt. Dette gælder i særdeleshed, da Aarhus Kommune og Kredsløb påtager sig store risici ved at bidrage til udbygningen af CCS i Danmark, og at denne udbygning i Aarhus nu over flere år har været lagt til grund i planlægningen af de store investeringer, som etableringen af CCS indebærer.

Aarhus Kommune og Kredsløb er bekendt med, at brancheforeningerne Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær har gjort Skatteministeriet opmærksom på, at CO₂-afgiftslovens nuværende bestemmelser muliggør afløft af CO₂-afgift ved CO₂-fangst på affaldsenergianlæg, da CO₂-afgiften for affaldsenergianlæg kan baseres på den faktiske udledning. CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 (som ikke ændres med følgelovforslaget) giver kvoteomfattede affaldsenergianlæg mulighed for at opgøre afgiftsgrundlaget enten som produktet af brændselsinput og en standardemissionsfaktor eller ved faktisk måling af CO₂-udledningen i skorstenen. Baggrunden for denne særbestemmelse for affaldsenergi er, at det for affald ikke er muligt at angive en retvisende og korrekt standardemissionsfaktor.

Skatteministeriet har i dialogen med brancheforeningerne i februar 2024 indikeret, at CO₂-afgiftsgrundlaget skal være baseret på CO₂-indholdet i affaldet, og ikke den udledte faktiske målte CO₂, hvilket som nævnt ovenfor betyder, at man ikke kan få fradrag for denne afgift ved CO₂-fangst. Dette vil kræve at Skatteministeriet ændrer CO₂-afgiftsloven ift. reglerne i dag.

Brancheforeningerne har uden held bedt om skriftlig afklaring herpå, da det er afgørende for udviklingen af CO₂-fangst i bl.a. Kredsløb, og dermed hvorledes Grøn Skattereform tilskynder til grøn omstilling. Ved afsendelsen af indeværende høringssvar har Kredsløb ikke kunne få endeligt svar fra Skatteministeriet herpå. Af den grund baseres Aarhus Kommune og Kredsløbs høringssvar sig således på den mundtlige tilkendegivelse, brancheforeningerne har fået fra ministeriet.

Derudover er Skatteministeriet blevet spurgt til mulighederne for, at hele afgiften for de kvoteomfattede selskaber på rumvarme kan lægges over på emissionsafgiften, sådan at de fulde 750 kr. kan afløftes ved CCS og dermed give de rette incitamenter til CO₂-fangst. Til et sådan forslag har Skatteministeriet skriftligt svaret, at *"Der er en række forskellige begrundelser for, at vi er endt med den model, som fremgår af høringen. Det skyldes forskellige statsstøtteretlige overvejelser, herunder retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi, sammenhængen i hele omlægningen og administration ift. afgiftsopkrævning."*

Skatteministeriet har desuden tilkendegivet, at der ved at lægge de fulde 750 kr. pr. ton CO₂ over i emissionsafgiften angiveligt vil opstå et for stort spænd sammenlignet med satsen for de mineralogiske processer i den nye emissionsafgiftslov. Et sådan spænd kan ifølge Skatteministeriet betragtes som værende i strid med EU's statsstøtteretlige regler, hvor den lavere sats for de mineralogiske processer kan anses som ulovlig statsstøtte.

Såfremt EU's statsstøtteregele er en hindring for, at hele CO₂-afgiften på 750 kr. pr. ton kan lægges ind i emissionsafgiftsloven, så anbefaler Aarhus Kommune og Kredsløb helt konkret, at Skatteministeriet ikke fjerner bestemmelserne i CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2 og desuden sikrer, at selskaber, som kan dokumentere fangst og lagring af CO₂, ikke skal betale CO₂-afgift. Det kan f.eks. ske ved henvisning til bestemmelserne i CCS-direktivet.

Hvis der kan findes en juridisk løsning på problemstillingen med spændet mellem satsen for de mineralogiske processer på 125 kr./ton CO₂ og lægge de fulde 750 kr./ton CO₂ for rumvarme over i emissionsafgiftsloven, vil Kredsløb også se dette som en løsning.

I Aarhus Kommune og Kredsløb stiller vi os tvivlende overfor hvorvidt der er en statsstøtteproblematik i spændet, og vi opfordrer derfor Skatteministeriet til offentligt at fremlægge de helt konkrete argumenter herfor, således disse kan efterprøves **inden** Folketinget behandler lovforslaget.

Negativ afgift er fortsat et vigtigt redskab

I tråd med den politiske aftale indgår der i lovforslaget ikke nogen negativ afgift ved fangst af biogen CO₂. Aarhus Kommune og Kredsløb mener dog, at der optimalt set skal træffes politisk beslutning om at fastsætte en fast sats (en reel negativ afgift) pr. ton fangt CO₂, der gælder på tværs af alle biogene kilder. Denne kan over en årrække reduceres, i takt med at der skabes et transparent marked for negative emissioner fx gennem EU's kommende certifikatsystem for CO₂-optag.

Den grønne skattereform skal indføres gradvist

Det fremgår af lovforslaget, at den fulde afgift på 750 kr. pr. ton CO₂ indføres fuldt ud på rumvarme allerede fra 1. januar 2025 – hvorimod der på procesenergi skal ske en gradvis indfasning fra 2025-2030.

I Aarhus Kommune og Kredsløb ser vi dette som værende i klar uoverensstemmelse med den politiske aftale om grøn skattereform af 24. juni 2022, hvor det dels fremgår, at der skal ske en gradvis indfasning af CO₂-afgiften fra 2025-2030 samt at omlægningen af energiafgifter skal ske fra 2025 for både rumvarme og proces-energi. Ordlyden i aftalen herom er: *"Aftalepartierne er desuden enige om, at afgiften indføres fra 2025 til 2030."* og *"Aftalepartierne er enige om, at som en del af en høj og mere ensartet CO₂-afgift omlægges de nuværende energiafgifter på fossile brændsler til en samlet CO₂-afgift fra 2025. Det gælder energiafgifterne på brændsler til proces i industrien (procesafgifter), energiafgifterne for kollektiv og individuel varme (rumvarmeafgiften) samt benzin- og dieselafgifter (brændstofafgifter)."*

Der er med lovforslaget, som delvist skal implementere den grønne skattereform på industri og energiområdet, tale om en meget omfattende skattereform, som rykker store summer på selskabets afgiftsbetalinger.

Aarhus Kommune og Kredsløb anser det af den grund for værende særdeles problematisk, at Skatteministeriet – uden at have et klart grundlag for det i den politiske aftale – bruger mere end to år på at forberede lovforslaget og derefter vælger at fremskynde

indfasningen på rumvarme – alene fordi det ikke har nogen betydning for naturgasfyrede anlæg. Den fulde indfasning rammer nu også kul, olie og fossilt affald. I Aarhus Kommune og Kredsløb har vi siden første delrapport fra ekspertgruppen for grøn skatte-reform og siden på baggrund af den politiske aftale haft en helt berettiget forventning om, at der på rumvarme såvel som i resten af industrien ville ske en gradvis indfasning af det nye afgiftssystem.

Kredsløb har nu i flere år planlagt efter den gradvise indfasning i 2025-2029, og står nu med et meget kort aftræk på kun 10 måneder til at omstille vores planer. En tidshorisont, der slet ikke er realistisk.

Endelig kan det nævnes, at Dansk Fjernvarme og Brancheforeningen Cirkulær i mail af 21. feb. 2024 har bedt Skatteministeriet om at præcisere, hvor i den politiske aftale det fremgår, at det er den politiske hensigt at indfase de nye afgifter fuldt allerede fra 1. jan. 2025. Ministeriet har hertil svaret, at *"det indgår i beregninger af CO₂-reduktioner, provenu og belastning af erhvervslivet, som ligger til grund for aftalen, at omlægningen af CO₂-afgift skal ske fuldt i 2025 for rumvarme ... Det er dermed ift. CO₂-reduktioner og økonomi kun forudsat at der skal ske indfasning af CO₂-afgiften på proces"*.

Skatteministeriet har ikke anvist noget sted i den politiske aftale, hvoraf det fremgår, at der skal ske fuld indfasning på rumvarme allerede i 2025. Det må derfor lægges til grund, at Skatteministeriet heller ikke kan læse dette ud af den politiske aftale. Dette bekræfter, at Kredsløb og resten af sektoren ikke har kunnet lægge andet til grund end, at der ville ske en gradvis indfasning, sådan som det fremgår af den politiske aftale.

Afgift på fossil elproduktion

Der indføres med lovforslaget en ny afgift på fossil elproduktion for de kvoteomfattede selskaber og CO₂-afgiften på elproduktion for de ikke-kvoteomfattede selskaber stiger.

Aarhus Kommune og Kredsløb er ikke bekendt med, at der skulle være lavet analyser af, hvordan en ny CO₂-afgift på fossil elproduktion på lidt længere sigt kan komme til at påvirke hverken forbrugerpriserne på fjernvarme eller elforsyningssikkerheden.

Imidlertid er der risiko for, at afgiften ender med at få negative konsekvenser for varmekunderne. Konkurrencesituationen for den danske termiske elproduktion svækkes ved indførelse af afgiften. Det skyldes, at kraftvarmeværker og affaldsforbrændingsanlæg producerer både varme og el. Ved samproduktion af el og varme, herunder affaldsforbrænding, anvendes typisk en model, hvor varme-siden (og evt. affaldssiden) betaler for de omkostninger, der ikke dækkes af indtægter fra el-siden. En ny CO₂-afgift på fossil elproduktion vil påvirke marginalprisen for anlæggenes elproduktion og derigennem anlæggets drift og samlede økonomi. Det vil i mange tilfælde slå negativt igennem på anlæggets varmepris, og dermed gå ud over varmekunderne (og potentielt affaldstaksten).

Den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion indebærer således også en forringelse af de danske kraftvarme- og affaldsenergianlægs konkurrenceevne, da udenlandsk elproduktion typisk er beskattet mildere. Derved kan den foreslåede CO₂-afgift på fossil elproduktion medføre lavere kapacitet af termisk elproduktion i Danmark. Produktionen vil erstattes af fossil termisk elproduktion i udlandet, typisk baseret på kul, naturgas mv. En CO₂-afgift på fossil elproduktion i Danmark risikerer derfor at medføre lækage af CO₂-udledning til udlandet.

Ingen fradrag i CO₂-afgiften for de kvoteomfattede på rumvarme

Med lovforslagene lægges der op til en højere beskatning af kvoteomfattede selskaber i rumvarmesektoren sammenlignet med øvrige kvoteomfattede selskaber i industrien. Det

er principielt forkert, at der ikke gøres op med den eksisterende uens beskatning på området, hvor kvoteomfattede selskaber pålægges en anden omkostning pr. ton udledt CO₂ end andre virksomheder, som har samme teknologi/brændsel.

Ovenstående medfører en forskelsbehandling, som rammer de kvoteomfattede varme-producenter på konkurrenceevnen i forhold til individuelle varmekilder. De kvoteomfattede fjernvarmeselskaber bliver – sammenlignet med fjernvarmeselskaber uden for kvotesektoren – pålagt en ekstra omkostning, som fjernvarmeforbrugerne skal afholde, og som derfor også øger prisen på fjernvarme. Det kan i nogle tilfælde risikere at begrænse mulighederne for konvertering af naturgaskunder til fjernvarme, fordi fjernvarmen i de tilfælde risikerer at blive for dyr sammenlignet med individuelle varmekilder.

Bundpris- og justeringsmekanisme

Der er politisk aftalt en såkaldt "bundpris", som indebærer, at CO₂-afgiften for de kvoteomfattede selskaber kan justeres, såfremt kvoteprisen viser sig at udvikle sig lavere end den aktuelle fremskrivning. Bundprisen kan justeres ved genåbning af den politiske aftale, enten ved de allerede aftalte genåbninger i 2026 og 2028, eller i særlige tilfælde ved indkaldelse af aftaleparterne.

Ved indførelse af denne type justeringsværktøj er det afgørende, at der også sikres rettidig nedjustering af en eventuelt forhøjet CO₂-afgift, i det tilfælde, hvor kvoteprisen efterfølgende stiger. Såfremt der gøres brug af denne "bundpris", foreslår Aarhus Kommune og Kredsløb, at der samtidig indføres en model med løbende opkrævning af acontobetalinger af CO₂-afgiften, og at der fx ved slutningen af året sker en slutopkrævning med evt. justering i forhold til udvikling i kvoteprisen. Derigennem sikres bedre regulatorisk forudsigelighed og stabilitet.

Opsummerende om lovforslaget

Grundlæggende stiller Aarhus Kommune og Kredsløb sig undrende over, hvorledes Skatteministeriet samlet set kan bruge mere end to år på at nå frem til et lovforslag, der i en sådan grad afviger fra indgåede aftaler på området både ift. den politiske aftale om grøn skattereform og CCS-aftalerne.

En større bekymring for Aarhus Kommune og Kredsløb er, at vilkårene for CCS i Danmark med det udsendte lovforslag forringes i en sådan grad, at det åbner for en diskussion af hvorvidt lovforslaget reelt har til formål at forringe den danske klimaindsats? Aarhus Kommune og Kredsløb er af den klare opfattelse, at det ikke har været ambitionen politisk, men det er konsekvensen hvis lovforslaget gennemføres i sin nuværende form.

Aarhus Kommune og Kredsløb håber at ovennævnte konkrete forslag til ændringer af lovforslaget vil blive taget med videre i lovarbejdet, og vi står selvfølgelig til rådighed for uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Henrik Seiding
Direktør
Teknik og Miljø, Aarhus Kommune

/ Bjarne Munk Jensen
Direktør
Kredsløb A/S